

TECHNICKÁ PRAVIDLA

ČÁST I – VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

1 Všeobecná ustanovení

Všechny Soutěže pro světový žebříček se musí konat podle Soutěžních a Technických pravidel a dalších příslušných předpisů a musí být uvedeny v Globálním kalendáři.

Na všech soutěžích mohou být jednotlivé disciplíny konány v jiném formátu, než je dáno Soutěžními a technickými pravidly, ale nemohou být uplatněna pravidla poskytující atletům větší práva, než by měli při uplatnění stávajících Pravidel. Formát pravidel soutěží musí být určen nebo schválen orgánem, který příslušnou soutěž řídí.

V případě soutěží s masovou účastí konaných mimo stadion mají být Pravidla plně uplatňována pouze vůči těm atletům, kteří startují v elitní nebo jiné, přesně stanovené skupině startujících, jako jsou věkové kategorie, kde je umístění ohodnoceno cenami nebo odměnami. Organizátoři závodů mají v informacích pro ostatní účastníky uvést, která další pravidla platí pro jejich účast, zejména ustanovení týkající se jejich bezpečnosti.

POZN.: Doporučuje se, aby národní organizace přijaly tato Pravidla a Předpisy pro své vlastní atletické soutěže, které nepatří mezi Soutěže pro světový žebříček.

I když tato Pravidla již počítají s některými odchylkami od jejich nejpřísnější možnosti použití, zdůrazňuje se, že organizátoři soutěží se při využívání různých provedení soutěží mohou ještě více odchýlit – jediným omezením je skutečnost, že atlet nesmí v takových případech získat více „práv“. Je například přijatelné u soutěží v poli snížit počet pokusů nebo zkrátit čas, během kterého atlet může pokus uskutečnit, ale nelze tento čas prodloužit.

Pokud jde o masovou účast v běžeckých a chodeckých závodech, je předepsáno, že tato pravidla musí být plně uplatňována pouze na jakoukoli elitní součást závodu nebo jakoukoli jinou část určenou organizátory v případech, kdy pro to existuje logický důvod, např. z důvodu vysokých cen nebo odměn.

Organizátorům závodů se však doporučuje, aby v informacích poskytnutých všem účastníkům zdůraznili pravidla a postupy, jež platí pro všechny kategorie, zejména s ohledem na bezpečnostní aspekty, především pokud celý závod nebo jeho část není uzavřen pro silniční provoz. To může například umožnit atletům (kromě těch, kteří soutěží v elitních nebo jiných

kategoriích, na něž by se vztahovalo TP 6.3), aby používali sluchátka, když běží na uzavřené trati, ale zakázat jejich používání (nebo alespoň doporučit takový zákaz) pomalejším běžcům, pokud je trať bez omezení silničního provozu.

2 Atletická zařízení

Atletické soutěže se mohou konat na jakémkoli závodisti s jednotným povrchem, který odpovídá specifikacím Manuálu Světové atletiky pro atletická zařízení ("Track and Field Facilities Manual").

Soutěže na stadionu se standardním 400 m oválem uvedené v odstavci 1. (a) a (b) definice soutěže pro světový žebříček mohou být pořádány pouze v zařízeních, která mají certifikát Světové atletiky třídy 1. Doporučuje se, aby se v těchto zařízeních konaly i soutěže na standardním oválu 400 m uvedené v odstavcích 1. (c), (d), (e) a 2 definice Soutěže pro Světový žebříček, pokud jsou tato zařízení k dispozici.

V každém případě musí být pro zařízení, v nichž se mají konat soutěže na standardním oválu 400 m uvedené v odstavci 1. (c) a 2. (a), (b), (c) definice Soutěže pro Světový žebříček, požadován certifikát Světové atletiky třídy 2. Je doporučeno, aby byly všechny soutěže pořádané podle odstavců 1. (d), (e), 2. (d), (e) a 3. definice Soutěže pro Světový žebříček konány v certifikovaných zařízeních, nebo alespoň v takových zařízeních, která splňují podmínky pravidel (Rules and Regulations) v aktuálním znění. Pokud to bude aktuální verze pravidel nebo kategorie Soutěže pro světový žebříček vyžadovat, zařízení musí být certifikované.

POZN. 1: Manuál Světové atletiky pro atletická zařízení („World Athletics Track and Field Facilities Manual“), který je možno obdržet v kanceláři Světové atletiky nebo stáhnout z webových stránek Světové atletiky, obsahuje podrobnější parametry pro návrh a stavbu atletických sportovišť, včetně náčrtků pro měření a značení dráhy.

POZN. 2: Aktuální standardní formuláře žádosti o certifikaci atletických zařízení a protokol o měření, jakož i postupy systému certifikace je možno získat v kanceláři Světové atletiky nebo stáhnout z webových stránek Světové atletiky.

POZN. 3: Pro chodecké soutěže na silnici a silniční běhy nebo přespolní běhy, běhy do vrchů a trailové běhy platí TP 54.11, 55.2, 55.3, 56.1-5 a 57.1.

POZN. 4: Pro zařízení se standardním oválem 200 m (na krátkém oválu) viz TP 41.

3 Kategorie podle věku a pohlaví

Kategorie podle věku

3.1 Soutěže podle těchto pravidel mohou být rozděleny do věkových skupin, jak je uvedeno níže nebo jak je dodatečně předepsáno v příslušných soutěžních předpisech nebo příslušným řídicím orgánem:

Dorostenci / dorostenky (Men and Women U18): Všichni atleti, kteří do 31. prosince v roce konání soutěže dovršili věk 16 nebo 17 let.

Junioři / juniorky (Men and Women U20): Všichni atleti, kteří do 31. prosince v roce konání soutěže dovršili věk 18 nebo 19 let.

Veteráni a veteránky (Master Men and Women): Všichni atleti, kteří v den konání soutěže dovršili věk 35 let.

POZN. 1: Všechny záležitosti týkající se veteránských/masters soutěží upravuje příručka World Masters Athletics (WMA) schválená Radou Světové atletiky a Radou WMA.

POZN. 2: Způsobilost k soutěžím, včetně minimálního věku účastníku soutěží se řídí příslušnými technickými předpisy.

3.2 Atlet je oprávněn zúčastnit se soutěží ve věkové skupině podle těchto pravidel, pokud věkem spadá do rozmezí příslušné věkové skupiny. Atlet musí být schopen prokázat svůj věk předložením platného pasu nebo jiného průkazu povoleného soutěžním řádem. Atlet, který tuto podmínku nesplní nebo odmítne splnit, není oprávněn se soutěže zúčastnit.

POZN.: Sankce za nedodržení tohoto pravidla 3 jsou uvedeny v Pravidlech pro oprávněnost k účasti v soutěži.

Ačkoliv TP 3.1 přesně vymezuje věkové skupiny, skutečnost, jaké věkové skupiny budou platit a zda se mladší atleti mohou soutěže zúčastnit, jak se předpokládá v POZN. 2, určuje řád jednotlivé soutěže.

Mužské a ženské kategorie

3.3 Soutěže dle těchto pravidel probíhají v mužských a ženských kategoriích. TP 9 stanovuje pravidla pro klasifikaci soutěží.

3.4 Způsobilost atletů startovat v mužské kategorii a v ženské kategorii je popsána v Pravidlech pro způsobilost k soutěži.

- 3.30 Kategorie soutěží řízených ČAS zahrnují kromě výše zmíněných kategorií rovněž kategorie starší žáci a žákyně a mladší žáci a žákyně:
Starší žáci a žákyně: Všichni atleti, kteří do 31. prosince v roce konání soutěže dovršili věk 14 nebo 15 let.
Mladší žáci a žákyně: Všichni atleti, kteří do 31. prosince v roce konání soutěže dovršili věk max. 13 let.

Souběh soutěží různých věkových kategorií (národní ustanovení)

- 3.31 Každá věková kategorie musí mít pro každou disciplínu vlastní zápis.

4 Přihlášky

- 4.1 Soutěže podle těchto pravidel jsou vyhrazeny atletům způsobilým k účasti.
4.2 Způsobilost atleta k účasti na soutěžích mimo jeho vlastní zemi stanovuje pravidlo 5 Pravidel pro způsobilost k soutěži (Požadavky na účast v mezinárodních soutěžích). Způsobilost je uznána, pokud technickému delegátovi/technickým delegátům nejsou předloženy námítky (viz také TP 8.1).

Účast v současně probíhajících disciplínách

- 4.3 Je-li atlet přihlášen k soutěži na dráze a soutěži v poli nebo k několika soutěžím v poli, které probíhají současně, může příslušný vrchní rozhodčí povolit tomuto atletovi pro právě probíhající soutěžní kolo nebo pro každý pokus ve skoku do výšky a skoku o tyči provést tento pokus mimo pořadí uvedené na startovní listině (nebo v souladu s TP 25.6.1). Pokud se však atlet následně k příslušnému pokusu nedostaví, bude se mít za to, že pokus vynechal, jakmile uplyne doba vymezená pro provedení tohoto pokusu. Vzhledem k tomu, že tato možnost je vrchním rozhodčím dána pouze pro dané kolo či pokus, pokud se atlet nedostaví k následujícímu kolu či pokusu, kdy budou atleti soutěžit podle pořadí určeného startovní listinou (nebo v souladu s TP 25.6.1), bude se mít za to, že pokus je nezdařený, jakmile uplyne doba vymezená pro provedení tohoto pokusu.

POZN.: Při soutěži v poli vrchní rozhodčí nedovolí atletovi vykonat pokus mimo dané pořadí v posledním kole, ale může to povolit během dřívějších kol pokusů. Ve vícebojích je možné povolit změnu pořadí v kterémkoli kole pokusů.

Poznámka objasňuje, že není povoleno dovolit atletovi, aby vykonal pokus mimo dané pořadí v posledním kole (bez ohledu na počet kol pokusů) z důvodu souběhu s jinou soutěží. Pokud není atlet přítomen v posledním kole, pak čas určený pro jeho pokus poběží a pokud se před jeho vypršením nedostaví zpět, bude pokus zaznamenán jako nezdařený (viz také TP 25.18, kdy změna pořadí obvykle nebude provedena v případě, kdy je poskytnut náhradní pokus – v jakémkoli kole pokusů).

Nedostavení se ke startu

4.4 Při všech soutěžích uvedených v odstavcích 1. (a), (b), (c) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček musí být atlet vyloučen ze všech dalších startů (včetně všech disciplín, kde startuje současně) v soutěži, včetně štafet, v případě že:

4.4.1 atlet potvrdil účast na disciplíně, ale soutěže se nezúčastnil;

POZN.: Přesný čas pro konečné potvrzení startu musí být předem oznámen.

4.4.2 atlet postoupil z kvalifikace či rozběhu do dalšího kola, ale pak dále nesoutěžil;

POZN.: Pokud příslušné předpisy vyžadují kolo opravných pokusů, neúčast v tomto kole není porušením tohoto Pravidla.

4.4.3 atlet nesplnil podmínku soutěžit čestně, s bona fide úsilím. O splnění této podmínky rozhoduje příslušný vrchní rozhodčí a odpovídající záznam musí být uveden v úředních výsledcích.

POZN.: Podmínka soutěžení bona fide uvedená v TP 4.4.3 se nebude vztahovat na jednotlivé disciplíny soutěže ve víceboji.

Pozn.CZ: Ustanovení TP 4.4 platí v soutěžích ČAS, pokud v příslušném soutěžním řádu není uvedeno jinak.

Lékařské potvrzení vystavené a založené na vyšetření atleta lékařským delegátem jmenovaným podle SP 6 nebo, pokud lékařský delegát nebyl jmenován, lékařem jmenovaným pořadatelem však může být přijato jako dostatečný důvod neúčasti atleta v soutěži, do níž byl řádně přihlášen nebo v níž startoval v předcházejícím kole. V tomto případě mu lze povolit start v dalších disciplínách (vyjma dalších disciplín vícebojů) v následujících dnech soutěží. Jiné ospravedlnitelné důvody, tj. Skutečnosti nezávislé na vlastní činnosti atleta, jako jsou problémy s dopravou, mohou být po ověření technickým delegátem rovněž přijaty.

Jakmile příslušný vrchní rozhodčí se o takové situaci dozví a je přesvědčen, že atlet, který opustil závod, nesoutěžil s vynaložením dostatečného úsilí, musí tuto skutečnost uvést v příslušných výsledcích jako „DNF – TP 4.4.3“. Důvody odstoupení nebo neúčasti oznámené závodníkem nebo jeho jménem mohou být posouzeny buď během doby rozhodování technického delegáta, nebo jury, a to s ohledem na jakékoli odvolání, které takové rozhodnutí přinese. V případě zdravotního důvodu pravidlo stanoví postup, který by měl být výslovně dodržován.

Nedostavení se do svolavatelny

4.5 S přihlédnutím k dodatečným sankcím podle TP 4.4 a vyjma případů, jak je uvedeno níže, musí být atlet vyloučen z účasti na kterékoli disciplíně, ke které se neprezentoval ve svolavatelně v příslušném čase dle časového rozpisu (viz SP 29). Ve výsledkové listině musí být uveden jako DNS.

O vyloučení rozhoduje příslušný vrchní rozhodčí (včetně možnosti startu atleta pod protestem, nelze-li rozhodnout okamžitě) a ve výsledkové listině musí být uvedena odpovídající značka.

Oprávněné důvody (např. Okolnosti působící nezávisle na atletovi, jako je problém s oficiální dopravou, chyba v oznámeném čase příchodu do svolavatelny) mohou být po ověření vrchním rozhodčím přijaty a atletům účast povolena.

4.30 Pokud rozhodčí nebo startér připustí účast závodníka k soutěži bez požadovaného počtu startovních označení či v jiném než oddílovém dresu, není to důvod k diskvalifikaci a výsledek závodníkem dosažený je platný. Nicméně tato skutečnost, pokud je zjištěna následně, je důvodem k disciplinárnímu napomenutí (udělení žluté karty).

4.31 Záležitosti týkající se oblečení a startovních označení (počet a podoba) při soutěžích řízených ČAS upravuje soutěžní řád.

5 Oblečení, obuv a startovní označení

Oblečení

5.1 Při všech soutěžích musí být oděv atletů čistý, upravený a musí být nošen tak, aby nevbuzoval pohoršení. Oděv musí být vyroben z materiálu neprůhledného i za mokra.

Atleti nesmí nosit oděv bránící rozhodčím v pozorování.

Při všech soutěžích uvedených v odstavcích 1. (a), (b), (c) a 2. (a), (b), (c) definice Soutěže pro světový žebříček a při reprezentaci své členské federace v soutěžích podle odstavců 1. (e) a 2. (e) definice Soutěže pro světový žebříček musí atleti startovat v jednotném oblečení schváleném jejich národní federací. Vyhlášení vítězů a jakékoli čestné kolo se ve smyslu tohoto pravidla považuje za součást soutěže.

POZN. 1: TP 5.1 by z hlediska toho, co „by mohlo bránit rozhodčím v pozorování“, mělo být vykládáno široce, týká se to i atletů, kteří mají zvláštním způsobem upravené vlasy.

Při chodeckých soutěžích atlet nesmí mít oblečení, které brání jasnému a úplnému pohledu na oblast kolene. Pro upřesnění, dlouhé přiléhavé „legíny“ jsou přípustné.

Obuv

5.2 Atleti mohou soutěžit bosí nebo v Atletické obuvi na jedné nebo obou nohách. Atleti musí dodržovat všechna nařízení týkající se nošení obuvi, která schválila Rada.

Pro kontrolu obuvi jsou specifické informace uvedeny v Pokynech pro kontrolu obuvi, které je možno stáhnout z webových stránek Světové atletiky. Konkrétně se neočekává, že se bude během kontroly měřit tloušťka podrážky.

5.3 [záměrně ponecháno volné]

5.4 [záměrně ponecháno volné]

5.5 [záměrně ponecháno volné]

5.6 [záměrně ponecháno volné]

Předpisy pro Atletickou obuv jsou uvedeny v samostatném dokumentu (Athletics Shoe Regulations) zveřejněném na webových stránkách Světové atletiky.

Startovní označení atletů (bib)

5.7 Každý atlet musí mít během soutěže dvě startovní označení, která musí být nošena viditelně, jedno na přední straně trupu a druhé na zádech, vyjma skokanských soutěží, kde stačí jedno označení, a to buď na přední straně trupu, nebo na zádech. Je dovoleno, aby na jednom nebo všech startovních označeních bylo místo čísla uvedeno jméno atleta nebo jiné vhodné označení. Pokud jsou použita čísla, musí souhlasit

s číslem atleta uvedeným v programu nebo ve startovní listině. Pokud atlet během soutěže obléká teplákovou (sportovní) soupravu nebo v ní soutěží, musí mít na ní startovní označení připevněna obdobným způsobem.

- 5.8 Žádný atlet nesmí absolvovat jakoukoliv částí soutěže bez vhodného startovního označení (dvou označení) a/nebo identifikace.
- 5.9 Startovní označení musí být nošena tak, jak byla vydána a nesmí být sestřižena, složena nebo jinak pozměněna. Při soutěžích v běhu nebo chůzi na 10 000 metrů nebo delších startovní označení směji být perforována pro lepší proudění vzduchu, avšak perforace nesmí být v místech jakéhokoliv značení.
- 5.10 Je-li použito cílové kamery, může pořadatel vyžadovat, aby atleti měli na bocích trenýrek nebo spodní části těla další číselná označení přílnavého typu.
- 5.11 Pokud některý atlet nedodrží jakoukoli část ustanovení tohoto pravidla 5 a:
 - 5.11.1 odmítne se řídit příkazem vrchního rozhodčího; nebo
 - 5.11.2 účastní se soutěže,
bude diskvalifikován.

TP 5.11 stanoví sankci, pokud není dodržen jakýkoli požadavek TP 5. Předpokládá se však, že v případech, kde je to možné, by příslušní funkcionáři měli požadovat po závodcích a pobízet je k tomu, aby tato pravidla dodržovali, a informovali je o následcích, pokud pravidla dodržovat nebudou. Avšak v případech, kdy atlet během soutěže nedodržuje některý z požadavků, a pro funkcionáře není z praktických důvodů možné dodržování pravidla požadovat, měli by atleti brát v potaz, že může dojít k jejich diskvalifikaci.

Asistenti startérů a úsekový rozhodčí (v soutěžích na dráze a mimo stadion) a rozhodčí (v soutěžích v poli) odpovídají za sledování těchto záležitostí a hlášení zjevného porušení příslušnému vrchnímu rozhodčímu.

6 Napomáhání atletům

Lékařské ošetření a asistence

- 6.1 Lékařské vyšetření či ošetření nebo fyzioterapie mohou být poskytnuty přímo v soutěžním prostoru členy úředního lékařského týmu jmenovaného pořadatelem, jasně označenými páskou na rukávu, vestou nebo podobným zřetelným označením.

V mimosoutěžním prostoru může být taková péče poskytnuta v místech určených k tomuto účelu též lékařským personálem akreditovaných družstev, který byl pro tento účel schválený lékařským nebo technickým delegátem. V žádném případě nesmí lékařský zásah způsobit zpoždění soutěže nebo změnu určeného pořadí atletů. Ošetření či asistence poskytnuté jakoukoliv jinou osobou bezprostředně před soutěží poté, co atlet opustil svolavatelnu, nebo během soutěže, je napomáháním.

POZN.: Soutěžní prostor, který je obvykle ohrazený, je pro tento účel definovaný jako prostor, v němž se soutěž koná a kam je přístup povolen pouze atletům a osobám oprávněným v souladu s příslušnými pravidly a předpisy.

- 6.2 Kterýkoliv atlet, který poskytuje nebo přijímá dopomoc ze soutěžního prostoru v průběhu disciplíny (vč. dle TP 17.14, 17.15.4, 54.10.8 a 55.8.8), musí být vrchním rozhodčím varován a poučen, že při opakování bude z další účasti v disciplíně vyloučen.

POZN.: v případech spadajících pod TP 6.3.1 nebo TP 6.3.6 může dojít k diskvalifikaci bez předchozího varování.

Nedovolené napomáhání

- 6.3 Pro účely tohoto pravidla jsou zde následující příklady, které jsou považovány za napomáhání, a proto nejsou dovolené:

6.3.1 Udávání tempa osobami, které nejsou účastníky stejného běhu, nebo atleti, kteří jsou či budou předběhnuti o kolo, nebo jakýmkoli technickými prostředky (mimo prostředků povolených podle TP 6.4.4 a 6.4.8).

6.3.2 Držení či používání video přístrojů, rádií, CD, vysílaček, mobilních telefonů či podobných přístrojů v soutěžním prostoru.

6.3.3 Vyjma obuvi vyhovující ustanovení TP 5, použití jakékoli technologie či technického prostředku, poskytujícího uživateli výhodu, kterou by neměl použitím prostředků specifikovaných nebo dovolených pravidly.

6.3.4 Použití jakékoli mechanické pomůcky, vyjma atleta s postižením, s autorizací nebo povolením v souladu s Nařízením pro mechanické pomůcky.

Předpis týkající se mechanických pomůcek je samostatným dokumentem (Mechanical Aids Regulations) zveřejněným na webových stránkách Světové atletiky.

- 6.3.5 Pomoc, rada nebo jiná podpora od kteréhokoliv činovníka soutěže, která nesouvisí nebo není vyžadovaná vzhledem k úloze tohoto činovníka v probíhající soutěži (např. trenérská rada, označení místa odrazu ve skokanské soutěži, vyjma sdělení o nezdařeném pokusu v horizontálních skocích, času nebo ztráty na soupeře v závodě atd.).
- 6.3.6 Fyzická pomoc jiného atleta (kromě pomoci postavit se) umožňující další pohyb vpřed v závodě.

Dovolené napomáhání

- 6.4 Pro účely tohoto pravidla se za napomáhání nepovažuje, a proto je dovoleno:
 - 6.4.1 Komunikace mezi atlety a jejich trenéry, kteří se nenacházejí v soutěžním prostoru.
Pro usnadnění této komunikace a nenarušování průběhu soutěže má být trenérům vyhrazeno místo na tribuně v blízkosti soutěžního prostoru.
POZN.: Trenéři a ostatní osoby splňující ustanovení TP 54.10 a 55.8 mohou komunikovat se svými atlety.
 - 6.4.2 Lékařské vyšetření či ošetření nebo fyzioterapie poskytnutá dle TP 6.1 v soutěžním prostoru a umožňující atletovi zúčastnit se nebo dokončit soutěž.
 - 6.4.3 Jakýkoliv druh osobního zabezpečení (např. bandáž, náplast, pás, výztuž, chladič zápěstí, dýchací pomůcka apod.) pro lékařské účely. Vrchní rozhodčí ve spolupráci s lékařským delegátem má právo každý případ ověřit, pokud to považuje za žádoucí. (viz též TP 32.4 a 32.5).
 - 6.4.4 Monitor tepové frekvence či rychlosti nebo krokoměr nebo podobné přístroje, které atlet nese nebo má u sebe během disciplíny, pokud takové zařízení nelze využít ke komunikaci s jinou osobou.
 - 6.4.5 Pozorování záznamů předchozího pokusu (pokusů) pořízených osobami nacházejícími se mimo soutěžní prostor (viz POZN. k TP 6.1) atlety účastnícími se soutěží v poli. Tyto záznamy nesmějí být vneseny do daného soutěžního prostoru mimo prostor vyhrazený osobám, které pořízují záznam. Aby si mohl záznam lépe prohlédnout, atlet smí během komunikace s osobami, které záznam pořídily, držet záznamové zařízení v ruce.
 - 6.4.6 Pokrývky hlavy, rukavice, obuv, součásti oblečení poskytnuté atletovi na

oficiálních místech nebo jinak schválené příslušným vrchním rozhodčím.

- 6.4.7 Fyzická podpora ze strany činovníka nebo jiné osoby určené pořadatelem za účelem zvednutí do polohy vestoje nebo za účelem získání lékařské pomoci.
- 6.4.8 Elektronická světla nebo podobné zařízení uvádějící průběžně postupové časy, včetně příslušného rekordu.

TP 6 bylo v posledních letech neustále měněno, aby odráželo způsob provozování atletiky, respektovalo úlohu trenérů, odpovídalo na inovace a nové produkty atd. Světová atletika bude i nadále reagovat na nové produkty a trendy, jakmile se stanou v disciplínách a soutěžích běžnými.

Účelem změn těchto pravidel je co nejvíce podpořit účast atletů v soutěžích a omezit zbytečné spory mezi atlety/trenéry a činovníky. Každé z těchto pravidel by mělo být vykládáno v tomto duchu a mělo by vždy zajistit všem účastníkům spravedlivý průběh soutěže.

TP 6.3.5 však objasňuje, že činovníci nesmí napomáhat žádnému atletovi nad rámec toho, co vyplývá z jejich úlohy – a konkrétně uvádí jako příklad skutečnost, že činovníci nesmí poskytovat jiné podrobné informace o místě odrazu ve skokanské soutěži, než za účelem označení místa přeslapu při nezdařeném skoku v horizontálních skocích.

7 Napomenutí a diskvalifikace

Čestná soutěž, nesportovní a nevhodné chování

- 7.1 Atleti a štafetová družstva se zúčastní atletických soutěží čestně a nebudou se dopouštět nesportovního ani nevhodného chování. Každý atlet nebo štafetové družstvo, kteří nedodrží toto Pravidlo, může být napomenut nebo diskvalifikován. Příslušný Vrchní rozhodčí má právo napomenout nebo vyloučit ze soutěže kteréhokoliv atleta nebo družstvo štafety, který se proviní nesportovním nebo nevhodným chováním nebo jednáním v rozporu s ustanoveními SP 6.1 POZN. 2, 3 a 4 nebo TP 6, 16.5, 17.14, 17.15.4, 25.5, 25.19, 54.7.6, 54.10.8 nebo 55.8.8. Napomenutí může být atletovi sděleno ukázáním žluté karty, vyloučení ukázáním červené karty. Napomenutí a vyloučení musí být uvedena v soutěžním zápise a musí být sdělena závodní kanceláři a ostatním vrchním rozhodčím.

Pravomoc Vrchního rozhodčího svolavatelny v disciplinárních záležitostech sahá od prostoru pro rozcvičení po soutěžní prostor. Všechny ostatní záležitosti spadají pod pravomoc vrchního rozhodčího zodpovědného za disciplínu, v níž atlet soutěží nebo soutěžil.

Příslušný vrchní rozhodčí (pokud je to možné po konzultaci s Ředitelem soutěží) může napomenout nebo vykázat ze soutěžního prostoru (nebo ostatních navazujících prostor, vč. Svolavatelny, rozcvičovacího prostoru a míst vyhrazených trenérům) kohokoliv, kdo jedná nespportovním či nevhodným způsobem nebo poskytuje atletům pravidly nedovolenou pomoc.

POZN. 1: Pokud to okolnosti vyžadují, vrchní rozhodčí může vyloučit atleta nebo štafetové družstvo bez předchozího napomenutí (viz též poznámka k TP 6.2).

POZN. 2: Pro soutěže mimo stadion musí vrchní rozhodčí pro běhy a chůzi, pokud je to proveditelné (např. podle TP 6, 54.10 nebo 55.8), před diskvalifikací vydat varování. Pokud je rozhodnutí vrchního rozhodčího zpochybněno, vše další se řídí TP 8.

POZN. 3: Pokud si je Vrchní rozhodčí vědom, že atlet nebo štafetové družstvo, již dostali žlutou kartu, pak při vyloučení podle tohoto pravidla nejprve ukáže druhou žlutou kartu a vzápětí nato červenou kartu.

POZN. 4: Pokud vrchní rozhodčí ukáže žlutou kartu a neví o již dříve udělené žluté kartě, má tato druhá žlutá karta stejný důsledek jako červená karta. Příslušný Vrchní rozhodčí co nejdříve informuje atleta nebo štafetové družstvo, nebo jejich tým o vyloučení.

Pozn.CZ: Při soutěžích řízených ČAS je potřeba považovat neuposlechnutí příkazu rozhodčího za nespportovní chování a atlet se vystavuje nebezpečí okamžitého vyloučení z další účasti v dané disciplíně a všech disciplín konaných téhož dne.

Níže jsou uvedeny klíčové body, které mají být vodítkem a poskytnout vysvětlení ohledně způsobu, jakým jsou karty ukazovány a zaznamenávány:

- (a) Žluté a červené karty mohou být uděleny buď z disciplinárních důvodů (viz zejména toto Pravidlo), nebo za některá porušení Technických pravidel, pokud jsou disciplinární povahy.
- (b) I když je běžné a obvykle se očekává, že žlutá karta bývá udělena před červenou kartou, předpokládá se, že v případě zvláště závažného nespportovního či nevhodného

chování, může být červená karta udělena okamžitě. Je nutno poznamenat, že atlet či štafetové družstvo se mohou vůči takovému rozhodnutí kdykoli odvolat u jury.

- (c) Mohou nastat také případy, kdy není praktické nebo dokonce logické, aby byla vydána žlutá karta. Například poznámka k TP 6.2 výslovně umožňuje okamžité udělení červené karty, pokud je to odůvodněno v případech uvedených v TP 6.3.1, jako například udávání tempa v bězích.
- (d) Obdobná situace může nastat i tehdy, kdy vrchní rozhodčí udělí žlutou kartu a atlet nebo štafetové družstvo reaguje natolik nevhodným způsobem, že je pak oprávněné ihned udělit červenou kartu. Není nutné, aby se jednalo o dva zcela odlišné případy nevhodného chování oddělené v čase.
- (e) Jak je uvedeno v POZN. 3, v případech, kdy vrchní rozhodčí si je vědom skutečnosti, že příslušný atlet nebo štafetové družstvo již obdrželi během soutěže žlutou kartu, a navrhne udělení červené karty, musí vrchní rozhodčí nejprve ukázat druhou žlutou kartu a poté kartu červenou. Pokud však vrchní rozhodčí neukáže druhou žlutou kartu, nezruší toto jednání udělení červené karty.
- (f) V případech, kdy si vrchní rozhodčí není vědom toho, že žlutá karta již byla udělena, a ukáže pouze žlutou kartu, musí být co nejdříve podniknuty příslušné kroky k diskvalifikaci atleta, jakmile si tuto skutečnost uvědomí. Běžně by tak učinil vrchní rozhodčí, který by skutečnost oznámil atletovi přímo nebo prostřednictvím svého týmu.
- (g) V případě štafetových závodů se karty, které jsou uděleny jednomu nebo více členům družstva během kteréhokoli kola závodu, započítávají družstvu. Pokud tedy jeden atlet obdrží dvě žluté karty nebo dva různí atleti obdrží žlutou kartu v kterémkoli kole příslušného závodu, bude se mít za to, že družstvo obdrželo červenou kartu a bude diskvalifikováno.

Diskvalifikace za porušení technických pravidel (jiného než TP 7.1)

- 7.2 Je-li atlet vyloučen z další účasti v dané disciplíně pro porušení Technických pravidel v určitém kole soutěže (vyjma vyloučení podle TP 7.1) jakýkoliv do té doby dosažený výkon v daném kole soutěže nesmí být platným. Nicméně výkony dosažené v předcházejícím kole disciplíny nebo v předcházejících disciplínách nebo jednotlivých disciplínách víceboje zůstávají v platnosti. Takováto diskvalifikace v disciplíně nebrání tomu, aby atlet mohl soutěžit ve všech dalších disciplínách daných soutěží.

Diskvalifikace za porušení TP 7.1

- 7.3 Pokud je atlet vyloučen ze soutěže pro porušení TP 7.1, bude v dané disciplíně diskvalifikován. Pokud k druhému napomenutí dojde v jiné disciplíně, bude atlet diskvalifikován pouze v té, kde byl napomenut podruhé. Jakýkoliv do té doby dosažený výkon v daném kole nesmí být platným. Avšak výkony dosažené v předcházejícím kvalifikačním kole této disciplíny, jiných disciplínách či v předcházejících disciplínách víceboje zůstávají v platnosti. Taková diskvalifikace nedovoluje závodníkovi startovat ve všech dalších disciplínách nebo kolech disciplíny (včetně dalších individuálních disciplín a disciplín víceboje, dalších disciplínách, kterých se účastní souběžně, a ve štafetách) této soutěže.
- 7.4 Pokud je štafetové družstvo vyloučeno ze soutěže pro porušení TP 7.1, bude v dané disciplíně diskvalifikováno. Výkony dosažené v předcházejícím kole disciplíny zůstanou v platnosti. Pokud je štafetové družstvo diskvalifikováno v důsledku chování atleta nebo atletů, které by v individuální soutěži vedlo k diskvalifikaci podle TP 7.1, bude v takovém případě použito TP 7.3. Jinak diskvalifikace nesmí závodníkovi nebo členům štafetového družstva zabránit startovat ve všech dalších disciplínách této soutěže.
- Nicméně, pokud je přestupek jednoho či více atletů závažný, bude použito TP 7.1 s příslušnými důsledky.
- 7.5 Pokud je přestupek považován za závažný, ředitel soutěží jej ohlásí příslušnému řídicímu orgánu pro zvážení dalšího disciplinárního jednání.

TP 7.3 bude uplatněno u atleta, jemuž bylo uděleno druhé napomenutí ve štafetovém závodě, nebo byl přímo vyloučen ze štafetového závodu a celé družstvo tím bylo diskvalifikováno. Následující příklady více objasňují možné důsledky obdržení žluté karty v závodě štafet:

Příklad 1:

Atlet a obdržel žlutou kartu v individuálním závodě

Atlet a obdržel žlutou kartu ve štafetě

Důsledek: Atlet a obdrží červenou kartu (2 žluté) = štafeta je DQ

Příklad 2:

Atlet a obdržel žlutou kartu v individuálním závodě

Atlet B obdržel žlutou kartu ve štafetě

Důsledek: žádná sankce vůči štafetě

Příklad 3:

Atlet A obdržel žlutou kartu v individuálním závodě

Atlet B obdržel žlutou kartu ve štafetě

Atlet C obdržel žlutou kartu v téže štafetě

Důsledek: štafeta obdrží červenou kartu (2 žluté) = štafeta je DQ, jednotliví atleti však mohou startovat v dalších disciplínách.

8 Protesty a odvolání

- 8.1 Protesty týkající se práva atleta na účast v soutěži musí být podány před zahájením soutěží, a to technickému delegátovi (delegátům). Proti jeho rozhodnutí je možno se odvolat k jury. Nelze-li protest uspokojivě vyřešit před zahájením soutěží, je atletům povoleno „startovat pod protestem“ a záležitost musí být předána příslušnému řídicímu orgánu.
- 8.2 Protesty týkající se výsledků nebo průběhu disciplíny (kol soutěže) musí být podány do 30 minut po úředním vyhlášení výsledků této disciplíny (kola soutěže). Pořadatel soutěže zodpovídá za to, že čas vyhlášení výsledků každé disciplíny bude zaznamenán.
- 8.3 Každý protest musí být podán ústně vrchnímu rozhodčímu buď samotným atletem nebo někým jednajícím jeho jménem nebo oficiálním zástupcem družstva. Taková osoba nebo družstvo může podat protest pouze tehdy, pokud soutěží ve stejném kole soutěže, k níž se protest (nebo následné odvolání) vztahuje (nebo se účastní soutěže, kde rozhodují body získané členy družstva). Aby rozhodnutí bylo spravedlivé, vrchní rozhodčí musí zvážit všechny dostupné důkazy, které považuje za nezbytné, včetně filmových záběrů či snímků úředního nebo jiného videozáznamu, který je k dispozici. Vrchní rozhodčí může rozhodnout o protestu sám nebo jej předat jury. Proti rozhodnutí vrchního rozhodčího je možno podat odvolání k jury. Pokud vrchní rozhodčí není k dosažení nebo není přítomen, je možné mu předat protest prostřednictvím Technického informačního střediska (TIC).

POZN.: Pokud je jmenován rozhodčí cílové kamery Světové atletiky, bude v záležitostech protestů týkajících se pořadí v cíli jednat jménem vrchních rozhodčích běžeckých a chodeckých soutěží.

Pozn.CZ: Pokud při soutěži nebyla ustanovena funkce vrchního rozhodčího, podávají se ústní protesty stejným způsobem vrchníkovi příslušné disciplíny.

8.4 Soutěže na dráze:

- 8.4.1 Pokud atlet podá okamžitý ústní protest proti tomu, že jeho start byl označen jako chybný, vrchní rozhodčí startů (nebo pokud nebyl jmenován tak vrchní rozhodčí běžeckých a chodeckých soutěží) může v případě jakýchkoli pochybností povolit atletovi pokračování v soutěži „pod protestem“, aby byla zachována práva všech dotčených. Takové pokračování v soutěži „pod protestem“ by však nemělo být přiznáno v případě, že start byl označen jako nezdařený příslušným startovním informačním systémem schváleným Světovou atletikou, pokud vrchní rozhodčí z jakéhokoliv důvodu nerozhodne, že informace tohoto systému je zřejmě nepřesná. Pokud je atletovi povoleno soutěžit pod protestem, bude tomuto atletovi ukázána červenobílá karta diagonálně rozdělená.
- 8.4.2 Protest může být podán proti tomu, že startér chybný start nevrátil, nebo dle TP 16.5 start nepřerušil. Takový protest může být podán pouze atletem nebo ve prospěch atleta, který by běh čestným způsobem dokončil. Je-li protest uznán, kterýkoliv atlet, který chybný start způsobil nebo jehož chování mělo vést k přerušení startu a na nějž se vztahuje napomenutí nebo diskvalifikace podle TP 16.5, 16.8 nebo 39.8.3, musí být napomenut nebo diskvalifikován. Bez ohledu na to, zda dojde k napomenutí či nikoli, nebo k diskvalifikaci, má vrchní rozhodčí právo prohlásit soutěž nebo část soutěže za neplatnou a nařídit opakování soutěže nebo její části, je-li to dle jeho názoru v zájmu spravedlnosti. *POZN.: Právo na protest a odvolání podle TP 8.4.2 může být uplatněno bez ohledu na skutečnost, zda byl či nebyl použit startovní informační systém.*
- 8.4.3 Pokud je protest podán z důvodu neoprávněného vyloučení atleta z disciplíny pro chybný start a protest je uznán po ukončení závodu, atletovi má být umožněn samostatný běh, aby dosáhl v soutěži výkonu a mohl případně postoupit do následujícího kola. Žádný atlet nesmí postoupit do následujícího kola, aniž by soutěžil ve všech kolech, pokud vrchní rozhodčí nebo jury nerozhodnou za daných okolností případu jinak, např. pro krátkou dobu před následujícím kolem nebo vzhledem k délce závodu. *POZN.: Toto pravidlo může vrchní rozhodčí nebo jury uplatnit také za jiných okolností, kdy to považuje za oprávněné (viz TP 17.1).*

- 8.4.4 Pokud je protest podán atletem nebo družstvem nebo jménem atleta či družstva, které nedokončilo závod, vrchní rozhodčí musí nejprve posoudit, zda atlet nebo družstvo byli či měli být diskvalifikováni z důvodu porušení pravidel nesouvisejících se záležitostí vznesenou ve věci protestu. V takovém případě bude protest zamítnut.

Pokud vrchní rozhodčí startů rozhodne o okamžitém ústním protestu podaném atletem za to, že byl obviněn z chybného startu, musí vzít v úvahu veškeré dostupné údaje a pokud existuje odůvodněná možnost, že protest atleta může být oprávněný, musí vrchní rozhodčí startů umožnit atletovi soutěžit pod protestem. Konečné rozhodnutí musí po závodě učinit vrchní rozhodčí, proti rozhodnutí se lze odvolat k jury. Vrchní rozhodčí by za normálních okolností neměl umožnit atletovi soutěžit pod protestem, pokud chybný start byl zaznamenán startovním informačním systémem, který, zdá se, funguje správně, nebo v případech, kdy je viditelně zřejmé, že se atlet dopustil nezdařeného startu a není řádný důvod protest povolit. Uznává se však, že pokud se reakční doba atleta blíží limitní povolené hodnotě, může být jakýkoli pohyb sotva viditelný. V takovém případě, pokud situace podle názoru vrchního rozhodčího startů vyžaduje přezkoumání záznamu, může vrchní rozhodčí startů s ohledem na zachování práv všech zúčastněných rozhodnout, že povolí atletovi běžet závod pod protestem.

Tato pravidla neplatí pouze v případě, kdy startér neodvolal chybný start, nýbrž i tehdy, kdy startér start řádně „nepřerušil“. V obou případech musí vrchní rozhodčí posoudit všechny faktory v daném případě a musí rozhodnout, zda závod (nebo jeho část) musí být opakován. Uvedeme-li dva příklady extrémních situací, pak nebude logické ani nutné opakovat maratonský závod, pokud atlet, který závod dokončí, odpovídal za chybný start, jenž nebyl odvolán. Totéž však pravděpodobně nebude platit v případě sprintu, kdy byl závodník odpovědný za neodvolaný chybný start, jelikož tato skutečnost mohla ovlivnit start a další závod ostatních atletů.

Na druhou stranu, pokud například v úvodním kole nebo třeba v závodě v rámci víceboje bylo zřejmé, že pouze jeden nebo někteří atleti byli znevýhodněni tím, že chybný start nebyl odvolán či přerušen, vrchní rozhodčí mohl rozhodnout, že pouze tito atleti budou mít možnost závod opakovat a za jakých podmínek.

TP 8.4.3 se vztahuje na situace, kdy je atletovi nesprávně připsán chybný start a atlet je vyloučen ze závodu.

8.5 Pokud při soutěži v poli atlet vznese okamžitý ústní protest proti prohlášení jeho pokusu za nezdařený, vrchní rozhodčí soutěže může v případě jakýchkoli pochybností nařídít, aby byl pokus změněn a zaznamenán, aby tak byla zachována práva všech zúčastněných.

Pokud k pokusu, který je předmětem protestu, došlo:

8.5.1 v průběhu prvních tří kol některé horizontální soutěže v poli, v níž soutěží více než 8 atletů a protestující atlet by postoupil do kteréhokoliv následujícího kola soutěže, jen pokud by protest či následné odvolání byly uznány; nebo

8.5.2 v průběhu vertikální soutěže v poli, kdy protestující atlet by postoupil na vyšší výšku pouze v případě, že jeho protest nebo následné odvolání bude uznáno, vrchní rozhodčí, pokud má jakékoliv pochybnosti, může atletovi povolit pokračování v soutěži „pod protestem“, aby byla zachována práva všech dotčených.

V případech, kdy je vrchní rozhodčí přesvědčen, že rozhodnutí rozhodčích je správné, zejména na základě jeho vlastního pozorování nebo informace od videorozhodčího, nesmí být atletovi povoleno pokračovat v soutěži.

Avšak při zvažování, zda nařídít měření pokusu, vůči kterému byl vznesen okamžitý ústní protest, vrchní rozhodčí musí:

- (a) rozhodnout, že měření pokusu nebude nařízeno v případě, kdy došlo ke zřejmému porušení pravidel, například u skoku do dálky příslušný atlet zanechal zřetelnou stopu v plastelině, nebo u vrhačských soutěží, kdy náčiní zjevně dopadlo mimo sektor;
- (b) vždy nařídít měření pokusu (a učinit tak okamžitě, aby nedocházelo ke zdržení soutěže) v případech, kdy existují jakékoli pochybnosti.

Řádné dodržování tohoto pravidla znamená, že rozhodčí vždy musí označit bod dopadu hrotem nebo hranolem (s výjimkou vrhačských soutěží, kdy náčiní zjevně dopadne mimo sektor), i když vidí červený praporek. Kromě situace, že závodník může podat okamžitý ústní protest, se také může stát, že rozhodčí s praporkem může chybně nebo omylem zdvihnout nesprávný praporek.

8.6 Výkon dosažený za okolností, proti nimž byl podán protest nebo jakýkoli jeho další výkon během pokračování v soutěži „pod protestem“ se však stane platným pouze v případě, kdy protestu vyhoví vrchní rozhodčí nebo jury rozhodne ve prospěch

protestujícího atleta.

U soutěží v poli bude uznán platným výkon a případné výsledky atleta, který pokračuje v soutěži, díky tomu, že jinému atletovi bylo povoleno pokračovat po okamžitém ústním protestu v soutěži „pod protestem“ bez ohledu na to, zda byl tento protest uznán.

První odstavec TP 8.6 se vztahuje na všechny disciplíny, nikoliv pouze na disciplíny v poli.

8.7 Odvolání k jury musí být podáno do 30 minut od:

8.7.1 úředního oznámení výsledku disciplíny vycházejícího z rozhodnutí vrchního rozhodčího, nebo

8.7.2 oznámení těm, kdo podali protest, že výsledek nebyl změněn.

Odvolání musí být písemné a podepsané atletem, osobou jednající jeho jménem nebo oficiálním zástupcem družstva a musí být doloženo vkladem 100 USD nebo jejich ekvivalentem. Vklad propadne, bude-li odvolání zamítnuto. Atlet nebo družstvo mohou podat odvolání pouze tehdy, pokud soutěží ve stejném kole soutěže, k níž se odvolání (nebo následné odvolání) vztahuje (nebo se účastní soutěže, kde rozhodují body získané členy družstva).

POZN.: Po oznámení svého rozhodnutí musí vrchní rozhodčí okamžitě informovat TIC o čase, kdy bylo rozhodnutí oznámeno. Pokud vrchní rozhodčí nemůže své rozhodnutí sdělit příslušnému družstvu/atletovi ústně, je úředním časem okamžik, kdy pozměněný výsledek nebo toto rozhodnutí bylo vyvěšeno v TIC (závodní kanceláři).

Pozn.CZ: Pro soutěže ČAS je výše vkladu daná soutěžním řádem nebo rozpisem příslušné soutěže, nejvýše však ekvivalentem výše uvedené částky.

8.8 Jury musí vyslechnout všechny zúčastněné osoby, včetně vrchního rozhodčího (vyjma případu, kdy jeho rozhodnutí chce jury potvrdit). Pokud je jury na pochybách, mohou být vzaty v úvahu další dostupné důkazy. Pokud tyto důkazy, včetně jakéhokoli dostupného videozáznamu, nejsou přesvědčivé, zůstává v platnosti rozhodnutí vrchního rozhodčího nebo vrchníka chůze.

8.9 Jury může přehodnotit své rozhodnutí, jsou-li předloženy nové přesvědčivé důkazy, pokud takové nové rozhodnutí může být ještě uplatněno. Nové rozhodnutí může být běžně uplatněno pouze před vyhlášením vítězů příslušné disciplíny, pokud příslušný řídicí orgán nerozhodne, že okolnosti změnu ospravedlňují.

Za určitých okolností mohou rozhodčí (SP 19.2), vrchní rozhodčí (SP 18.6) a jury (TP 8.9) učinit nové rozhodnutí, pokud je to ještě možné uplatnit a provést.

8.10 Rozhodnutí, které se týká záležitosti, která není v těchto pravidlech upravena, musí předseda jury ohlásit Výkonnému řediteli Světové atletiky.

8.11 Rozhodnutí jury (pokud jury nebyla ustanovena, nebo nerozhodovala, pak rozhodnutí vrchního rozhodčího) je konečné. Proti konečnému rozhodnutí neexistuje odvolání, včetně odvolání k CAS (Arbitrážnímu soudu pro sport).

Pozn.CZ: Pokud nebyla JURY v soutěžích ČAS ustanovena, rozhoduje s konečnou platností hlavní rozhodčí.

9 Klasifikace soutěže

9.1 Podle těchto pravidel mohou být výsledky rozděleny podle této klasifikace:

- soutěže klasifikované jako mužské
- soutěže klasifikované jako ženské
- soutěže klasifikované jako smíšené

kde jako smíšené soutěže jsou klasifikovány ty, v nichž muži a ženy soutěží společně bez rozdělené klasifikace výsledků, stejně jako štafetové nebo týmové soutěže, v nichž jsou týmy složeny z mužů a žen.

POZN.: Smíšené soutěže jsou povoleny v souladu s platnými předpisy příslušného orgánu.

Zatímco kategorie mužů a žen tak, jak jsou definovány v TP 3, odkazují na způsobilost atletů k soutěži, klasifikace soutěže dle definice v tomto TP 9.1 se vztahuje na klasifikaci výsledků. Může existovat klasifikace pouze pro muže, pouze pro ženy, nebo smíšená klasifikace.

9.2 Atleti mohou být klasifikováni v soutěžích klasifikovaných jako mužské nebo smíšené, pokud jsou způsobilí soutěžit v mužské kategorii podle TP 3.3 a 3.4. Atletky mohou být klasifikovány v soutěžích klasifikovaných jako ženské nebo smíšené, pokud jsou způsobilé soutěžit v ženské kategorii podle TP 3.3 a 3.4.

Ve smíšených soutěžích muži i ženy soutěží pro výsledky jednotné klasifikace.

Souběžné soutěže

9.3 Za souběžné jsou považovány soutěže, v nichž se muži a ženy účastní soutěže společně, ale klasifikace výsledků je samostatná pro muže a pro ženy.

9.4 Souběžné soutěže, jež jsou v celém rozsahu pořádané na stadionu, nejsou běžně přípustné.

Nicméně je to povoleno v následujících:

- v soutěžích uvedených v odstavcích 1 (a), (b), (c) definice Soutěže pro světový žebříček v soutěžích v poli, pokud je to povoleno příslušnými předpisy
- v soutěžích uvedených v odstavcích 1 (d), (e) a 2 (d), (e) definice Soutěže pro světový žebříček vždy u disciplín v poli a soutěžích podle TP 9.4.1, pokud je to výslovně povoleno příslušnou oblastní asociací
- v soutěžích uvedených v odstavci 3 definice Soutěže pro Světový žebříček vždy u disciplín v poli a soutěží podle 9.4.1, pokud je to výslovně povoleno příslušnou národní členskou federací.

9.4.1 Souběžné soutěže na dráze v bězích na 5000 m a delších jsou povoleny pouze v případě, kdy není dostatečný počet soutěžících atletů v mužské nebo ženské soutěži. Pohlaví každého atleta musí být uvedeno ve výsledcích. Tyto soutěže v žádném případě nesmí probíhat tak, že by atleti jednoho pohlaví působili jako vodiči nebo pomáhali atletům druhého pohlaví.

9.4.2 Souběžné soutěže v poli pro muže a ženy mohou probíhat na jednom nebo více místech závodu. Pro každé pohlaví musí být použity samostatné výsledkové listiny a vyhlášeny výsledky. Každé kolo pokusů těchto disciplín může probíhat buď tak, že budou vyzváni všichni atleti jednoho pohlaví a poté druhého pohlaví, nebo se budou střídát. Pro účely TP 25.17 jsou všichni atleti považováni za závodníky stejného pohlaví. V těch případech, kde vertikální skoky probíhají na jednom soutěžním místě, musí být striktně dodržována TP 26 až 28, včetně toho, že laťka musí být po celou dobu soutěže vždy zvyšována o předem ohlášené hodnoty.

Účelem TP 9.4.1 je usnadnit průběh závodů na 5000 m nebo delších, pokud je přihlášeno malé množství atletů jednoho nebo obou pohlaví. Účelem pravidla není poskytnout ženám možnost soutěžit v závodech proti mužům a získat tak případně lepší výkonnostní podmínky.

Pro vyloučení pochybností je souběžná soutěž:

- a. povolena ve všech národních soutěžích v poli a je-li to speciálně povoleno příslušnou národní členskou federací, tak i na tratích 5000 m nebo delších v souladu s TP 9.4.1 (není vyžadováno žádné další povolení ze strany oblastní asociace);
- b. povolena na soutěžích podle odstavce 1 (d), (e) a 2 (d), (e) definice Soutěže pro světový žebříček u disciplín v poli a pokud je to výslovně povoleno příslušnou oblastní asociací na tratích 5000 m nebo delších v souladu s TP 9.4.1
- c. není povolena na soutěžích podle odstavce 1 (a), (b), (c) a 2 (a), (b), (c) definice Soutěže pro světový žebříček mimo případu, kdy to pro soutěže v poli povoluje soutěžní řád.

Existují také omezení ohledně uznávání světových rekordů ve smíšených soutěžích – viz SP 31.1 (týkající se závodních tratí o délce 5000 metrů a delších) a SP 32 (týkající se ženských silničních závodů). POZN. 2 k SP 32 poskytuje vodítko, jak lze dosáhnout pouze ženského závodu (což umožňuje nastavit rekord pouze u žen) v situacích, kdy mohou soutěžit zároveň muži i ženy (viz též SP 25.2 a SP 25.3).

9.30 Soutěží-li v dané disciplíně současně atleti různých věkových kategorií, hodnotí se výsledek soutěže jednotně v rámci nejvyšší kategorie. Při soutěžích ve vrhačských disciplínách musí všichni atleti startující v takovéto soutěži používat náčiní platné pro nejvyšší věkovou kategorii v soutěži zúčastněnou.

10 Zaměření a měření

10.1 Přesnost značení a umístění atletických zařízení podle TP 2, 11.2, 11.3 a 41 musí být zkontrolována příslušně kvalifikovaným zeměměřičem, který příslušnému orgánu nebo majiteli zařízení či jeho provozovateli vystaví příslušné certifikáty s detaily kontrolních měření. Musí mít přístup ke všem plánům a výkresům stadionu a protokolu o posledních měřeních pro jejich ověření.

10.2 Při soutěžích na stadionu uvedených v odstavcích 1. (a), (b), (c) a 2. (a), (b), definice Soutěže pro světový žebříček musí být veškeré vzdálenosti měřeny kalibrovaným ocelovým pásmem nebo tyčí nebo vědeckým měřicím přístrojem. Ocelové pásmo, tyč nebo vědecký měřicí přístroj musí být vyrobeny a kalibrovány podle mezinárodních

norem. Přesnost měřicího zařízení použitého v soutěži musí být ověřena příslušnou organizací akreditovanou u národního úřadu pro měření.

Při jiných soutěžích než uvedených v odstavcích 11. (a), (b), (c) a 2. (a), (b), definice Soutěže pro světový žebříček může být použito i laminátové pásmo.

POZN.: Pokud jde o schválení rekordních výkonů, platí SP 31.17.1.

11 Platnost výkonu

- 11.1 Výkon je platný pouze tehdy, pokud byl atletem dosažen v oficiální soutěži pro světový žebříček.
- 11.2 Výkony se obvykle dosahují na stadionech, výkony dosažené mimo tradiční atletická zařízení (jako jsou soutěže konané na náměstích měst, na jiných sportovních zařízeních, na pláži apod.) nebo na dočasných zařízeních vybudovaných na stadionu, budou platné a uznané pro jakékoliv účely pouze tehdy, pokud budou dosaženy za těchto podmínek:
 - 11.2.1 příslušný řídicí orgán uvedený v SP 1 soutěž schválil;
 - 11.2.2 soutěž řídili rozhodčí s příslušnou kvalifikací
 - 11.2.3 při soutěži bylo použito vybavení a náčiní odpovídající těmto pravidlům; a
 - 11.2.4 disciplína se konala v soutěžním prostoru nebo na zařízení, které odpovídá těmto pravidlům a bylo ověřeno v souladu s TP 10 před konáním soutěže a pokud možno v den konání soutěže.

Pokud se soutěž popsaná v TP 11.2 koná déle než jeden den, je nutno provést zaměření v den konání první disciplíny. V obou případech pak platí, že pokud zeměměřič přesvědčen, že nedojde k žádné změně zařízení, která jsou předmětem zaměření, může být zaměření dokončeno až dva dny přede dnem konání první disciplíny.

- 11.3 Výkony dosažené při akcích konaných uvnitř, nebo v jiných plně nebo částečně krytých místech, kde délka dráhy nebo jiné specifikace zařízení neodpovídají pravidlům pro závody na krátkém oválu, budou platné a považované za výkony dosažené na oválu 400 m, pokud splňují následující podmínky:
 - 11.3.1 odpovídající řídicí orgán, jak je uvedeno v SP 1, vydal povolení pro tuto soutěž;
 - 11.3.2 byl delegován kvalifikovaný panel národních rozhodčích pro závod a rozhodoval v něm;

- 11.3.3 kde je to potřebné, bylo používáno náradí a náčiní odpovídající pravidlům;
- 11.3.4 v případě oválné dráhy, je její délka delší než 201,2 m (220 yardů) ale ne delší než 400 m; a
- 11.3.5 soutěž je provedena v soutěžním prostoru nebo zařízení odpovídající pravidlům a se zřetelem na ně, pokud se koná na dočasném zařízení, jehož zaměření bylo provedeno v souladu s TP 10.

POZN.: Standardní formulář požadovaný pro ohlášení, že soutěžní prostor nebo zařízení odpovídá předpisům, lze získat z kanceláře Světové atletiky, případně stáhnout z webových stránek Světové atletiky nebo z platformy Globálního kalendáře.

Pokud je výsledku dosaženo na vyhovujícím zařízení bez získání výhody a při dodržení všech odpovídajících pravidel, fakt, že ho bylo dosaženo na krytém závodisti, nebrání tomu, aby výsledek byl zařazen ke stejným venkovním vzdálenostem a použit pro statistický účel (výkony např. na kryté 400m dráze a rovinkách). Současná praxe započítávat výsledky dosažené na kryté dráze kratší než 200m mezi výsledky dosažené na krátkém oválu se nemění.

- 11.4 Výkony dosažené v souladu s těmito pravidly v kvalifikačních kolech, při rozhodování o rovnosti umístění ve skoku vysokém a skoku o tyči (rozeskakování), v kterékoli disciplíně, která byla podle ustanovení SP 18.7 nebo TP 8.4.2, 17.1 nebo 25.20 prohlášena za neplatnou, v chodeckých disciplínách, u nichž bylo použito TP 54.7 a atlet nebyl diskvalifikován, nebo v individuálních disciplínách víceboje, bez ohledu na to, zda atlet dokončil celý víceboj či nikoliv, budou prohlášeny za platné pro účely statistické, rekordních zápisů, tabulek a účastnických limitů.

Světová atletika výjimečně stanovila, že výlučně za účelem určení, zda atlet splnil účastnický limit pro soutěž ve víceboji:

„Musí být splněny podmínky v každé jednotlivé disciplíně kromě disciplín, kdy se měří rychlost větru; pak musí být splněna alespoň jedna z následujících podmínek:

- Rychlost větru v jakékoli jednotlivé disciplíně nesmí překročit plus 4 metry za sekundu.
- Průměrná rychlost větru (na základě součtu rychlostí větru měřeného pro každou jednotlivou disciplínu děleného počtem disciplín) nesmí překročit plus 2 metry za sekundu.

12 Videozáznamy

Při soutěžích uvedených v odstavcích 1. (a), (b), (c) definice Soutěže pro světový žebříček a tam, kde je to možné i ve všech dalších soutěžích, musí být pořizován, podle příkazů technického delegáta, úřední videozáznam všech soutěží. Tento záznam, pokud je pořízen, slouží jako pomůcka pro vrchního rozhodčího videa, pokud je jmenován, a musí dostatečně přesně zaznamenat výkony i jakékoliv porušení pravidel.

Podrobnější informace je uvedena ve směrnici pro videozáznamy a vrchního rozhodčího videa (Video Recording and Video Referee Guidelines), kterou lze stáhnout z webových stránek Světové atletiky.

Jmenování vrchního rozhodčího videa v jakékoli soutěži významně ovlivní praktický dohled nad mnoha aspekty těchto soutěží, u nichž jsou k dispozici vhodné systémy pro zaznamenávání a přehrávání videa.

Obecně řečeno vrchní rozhodčí videa bude moci při soutěžích na dráze proaktivně působit (např. Start, běh uvnitř dráhy v zatáčce, strkání a blokování, příliš brzké opuštění dráhy, předávky štafety). Pokud je počet kamer a vybavení dostatečný k tomu, aby plnily stejnou funkci v případě některých nebo všech soutěží na dráze, mohou tuto funkci plnit, avšak obvykle bude spíše reaktivní povahy, kdy vrchní rozhodčí na dráze požaduje další přezkoumání nebo opakovaně zhlédnout konkrétní události.

V případě soutěží na dráze vrchní rozhodčí videa bude sledovat závody na jedné nebo více obrazovkách ve video místnosti a poté na základě vlastního pozorování nebo doporučení vrchního rozhodčího nebo vedoucího úsekových rozhodčích v soutěžním prostoru přezkoumá jednu nebo více konkrétních sporných otázek tak, že si zpětně prohlédne jakýkoli dostupný nahraný záběr. Pokud je v důsledku toho zřejmé, že došlo k porušení pravidel, musí učinit příslušné rozhodnutí a předat je vrchnímu rozhodčímu pro běhy na dráze a vedoucímu rozhodčímu cílové kamery. Stejně tak, pokud úsekový rozhodčí nebo vrchní rozhodčí běhů nahlásil případné porušení pravidel, vrchní rozhodčí videa musí tuto skutečnost zkontrolovat, poskytnout příslušnou informaci a rozhodnout.

Kromě toho bude úřední videozáznam nadále používán při řešení protestů a odvolání, stejně jako v minulosti.

Je čím dál více běžné, že tuto službu poskytují zkušené organizace, než že si ji zajišťuje pořadatel sám. Lze však využít obou možností.

13 Bodování

V utkáních, kde je výsledek určen počtem bodů, se na způsobu bodování dohodnou všechny zúčastněné země nebo družstva před započítáním utkání, pokud není uvedeno jinak v příslušném předpisu nebo soutěžním řádu.

Pozn.CZ: Pro soutěže ČAS je způsob bodování dán Soutěžním řádem.

ČÁST II – SOUTĚŽE NA DRÁZE

Ustanovení TP 17.1, 17.6 (s výjimkou TP 54.12 a 55.9), 17.14, 18.2, 19 a 21.1 platí též pro soutěže uvedené v částech VI, VII a VIII Technických pravidel.

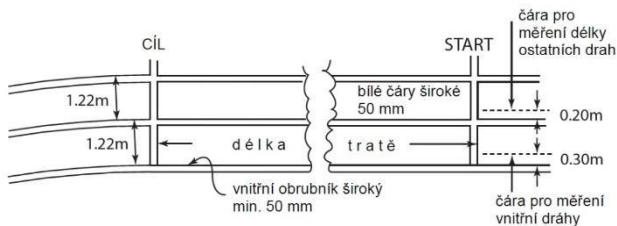
14 Měření dráhy

14.1 Nominální délka standardní oválné běžecké dráhy musí být 400 m („400 m standardní ovál“). Musí mít dvě rovnoběžné rovinky a dvě zatáčky o stejném poloměru. Vnitřní okraj běžeckého oválu musí být ohraničen obrubníkem bílé barvy z vhodného materiálu, vysokým 50 až 65 mm a širokým 50 až 250 mm. Na obou rovinkách může být obrubník vynechán a nahrazen bílou čarou 50 mm širokou.

Pokud je třeba pro soutěže v poli dočasně odstranit část obrubníku v zatáčkách, musí být plochy pod ním označeny bílou čarou širokou 50 mm a kužely či praporky, vysokými min. 0,15 m, umístěnými tak, že okraj základny kužele nebo držáku praporku se dotýká okraje bílé čáry vymezující dráhu, a jsou rozmístěny ve vzdálenosti 4 m (2 m pro zakřivenou část vnitřního odklonění steeplechase). (Praporky musí být na čáře umístěny pod úhlem 60° směrem dovnitř běžeckého oválu.) Totéž (včetně dočasně umístěných obrubníků) platí pro zakřivenou část steeplechase tratě, kdy běžci opouštějí hlavní dráhu a překonávají přitom vodní příkop a pro vnější dráhy běžeckého oválu v případě startů podle TP 17.5.2) a případně i na příslušných rovných úsecích v intervalu do 10 m.

POZN.: Všechny body první dráhy na vnitřní čáře, kde zakřivené úseky oválu přecházejí do rovných nebo rovné do zakřivených, musí být geodetem vyznačené výrazně barevnou značkou 50x50 mm na bílé čáře a v těchto místech musí být během závodu umístěny kužely.

14.2 Délka běžeckého oválu musí být měřena po čáře vzdálené 0,30 m od vnitřní hrany obrubníku směrem do dráhy. Není-li běžecký ovál v zatáčce vymezen obrubníkem (a v úsecích steeplechase tratě, kdy běžci opouštějí hlavní dráhu a překonávají přitom vodní příkop), musí se měřit ve vzdálenosti 0,20 m od čáry označující vnitřní okraj oválu.

Obr. TP 14 –Měření délky dráhy

- 14.3 Délka dráhy musí být měřena od hrany startovní čáry vzdálenější od cíle po hranu cílové čáry bližší startu.
- 14.4 Při všech bězích do 400 m včetně každý atlet musí běžet v samostatné dráze široké 1,22 m ($\pm 0,01$ m včetně čáry na pravé straně dráhy, ohraničené čarami širokými 50 mm. Všechny dráhy musí být stejně široké. Vnitřní (tj. první) dráha musí být změřena tak, jak je uvedeno v TP 14.2, ale ostatní dráhy musí být měřeny po čáře vedené 0,20 m od vnějšího okraje dráhy.
- POZN.: u všech běžeckých oválů postavených před 1. lednem 2004 smí být maximální šířka jedné dráhy 1,25 m. Při úplné obnově povrchu musí však šířka drah splnit toto pravidlo.*
- 14.5 Běžecký ovál pro mezinárodní soutěže uvedené v 1. (a), (b), (c) a 2. (a), (b), definice Soutěže pro světový žebříček má mít alespoň 8 drah.
- 14.6 Příčný sklon oválu směrem k vnitřnímu okraji nemá překročit hodnotu 1:100 (1 %), pokud není za zvláštních okolností udělena výjimka Světové atletiky, sklon ve směru běhu nemá překročit hodnotu 1:1000 (0,1 %) mezi kteroukoli startovní a cílovou čarou.
- 14.7 Úplné technické informace o konstrukci běžeckých drah, jejich uspořádání a značení jsou uvedeny v Manuálu Světové atletiky pro atletická zařízení („World Athletics Track and Field Facilities Manual“). Toto pravidlo uvádí jen základní zásady, které musí být dodrženy.

Pokud je jakákoli část obrubníku dočasně odstraněna, je nutno takové úseky minimalizovat, aby to postačilo k tomu, že soutěže v poli mohou probíhat spravedlivě a efektivně.

Barvy, které mají být použity pro značení běžeckého oválu, jsou uvedeny v plánu značení běžeckého oválu, který je součástí Manuálu Světové atletiky pro atletická zařízení („World Athletics Track and Field Facilities Manual“).

15 Startovní bloky

15.1 Startovní bloky musí být bezpodmínečně používány při všech závodech do 400 m včetně (včetně prvního úseku běhů na 4x200 m, krátké kombinované štafety a 4x400 m) a nesmí být používány při jiných závodech. Při umístění na dráze nesmí jakákoliv jejich část přesahovat startovní čáru nebo zasahovat do jiné dráhy, vyjma situace, kdy nepřekážejí žádnému jinému atletovi, může zadní část rámu přesahovat přes vnější čáru dráhy.

Pro upřesnění: požadavek, aby bloky nepřesahovaly přes startovní čáru, zahrnuje i rám, do nějž jsou bloky zasunuty.

15.2 Startovní bloky musí odpovídat těmto všeobecným požadavkům:

15.2.1 Musí sestávat ze dvou opěr pro chodidla, o něž se opírají chodidla atleta ve startovní pozici a které jsou uchycené na tuhém rámu. Musí být zcela tuhé konstrukce a nesmějí atletovi poskytovat žádnou výhodu. Rám nesmí jakkoliv omezovat pohyb chodidel atleta při výběhu z bloků.

15.2.2 Opěry pro chodidla musí být skloněné pro usnadnění startovní polohy atleta a mohou být ploché nebo lehce vyduť (směrem dovnitř). Povrch opěr musí umožnit zasunutí hřebů běžecké obuvi, buď pomocí drážek nebo výřezů v povrchu opěr nebo pokrytím vhodným materiálem umožňujícím použití obuvi s hřeby.

15.2.3 Opěry na rámu mohou být nastavitelné, ale nesmí umožnit jakýkoliv pohyb během vlastního startu. Ve všech případech musí být možné nastavit vzájemnou polohu obou opěr posunem vpřed či vzad. Nastavenou polohu musí být možné zajistit západkami nebo aretačním mechanismem, který může atlet snadno a rychle ovládat.

15.2.4 Musí být usazeny na dráze pomocí několika hřebů nebo bodců uspořádaných tak, aby co nejméně poškodily dráhu. Upevnění bloků musí umožňovat jejich rychlé a snadné odstranění. Počet, tloušťka a délka hřebů či bodců závisí na

konstrukci dráhy. Ukotvení bloků nesmí během vlastního startu dovolovat žádný posun.

15.2.5 Pokud atlet používá vlastní startovní bloky, musí tyto bloky vyhovovat těmto pravidlům, avšak mohou mít jinou konstrukci, pokud nepřekážejí ostatním atletům.

15.3 Při soutěžích uvedených v odstavcích 1. (a), (b), (c) a 2. (a), (b), definice Soutěže pro světový žebříček a pro výkon, který má být schválený jako světový rekord dle SP 32, musí být startovní bloky připojeny na startovní informační systém certifikovaný Světovou atletikou. Tento systém je důrazně doporučován pro všechny ostatní soutěže.

POZN.: Navíc může být použit automatický systém pro vracení nezdařených startů, fungující v souladu s pravidly.

15.4 Při soutěžích uvedených v odstavcích 1. A 2. (a), (b), definice Soutěže pro světový žebříček musí závodníci používat startovní bloky připravené pořadateli závodů. V ostatních soutěžích na drahách s umělým povrchem může pořadatel trvat na použití startovních bloků, které sám poskytl.

Toto pravidlo by mělo být vykládáno tak, že:

- (a) žádná část rámu ani opěr nesmí přečínat přes startovní čáru;
- (b) pouze rám (avšak žádná část opěry) může zasahovat do vnější dráhy za předpokladu, že v dráze ničemu nepřekáží. To odráží dlouholetou zkušenost atletů na startu závodů v zatáčce, kdy umísťují bloky pod určitým úhlem, aby po startu běželi po nejpřímější linii.

Použití světel na startu závodů je povoleno pouze pro neslyšící nebo sluchově postižené atlety a není považováno za napomáhání. Závodník nebo jeho družstvo by však měl být povinen hradit a zajistit takové vybavení a jeho kompatibilitu s používaným startovacím systémem, ledaže by se jednalo o zvláštní závod, kde je jmenován technický partner, jenž toto může zajistit.

16 Start

16.1 Start závodu musí být vyznačen bílou čarou širokou 50 mm. Pro všechny závody, které se neběží v drahách, musí být startovní čára zakřivena tak, aby všichni atleti

odstartovali ve stejné vzdálenosti od cíle. Startovní pozice pro všechny běhy jsou číslovány zleva doprava při pohledu ve směru běhu.

POZN. 1: Při závodech konaných mimo stadion může být startovní čára široká až 0,30 m a může být jakékoliv barvy výrazně kontrastní vůči podkladu.

POZN. 2: Startovní čára běhu na 1500 m nebo kterákoliv zakřivená startovní čára může být prodloužena až za ohraničení vnější krajní dráhy, pokud to umožňuje stejný povrch, jaký je na běžeckém oválu.

Očekává se, že za účelem řádného dokončení úkonů při startu a u větších mítinků z důvodu řádného představení závodníků, by měli seřazení atleti stát a být čelem ve směru závodu.

16.2 Při všech závodech konaných podle odstavců 1. (a), (b), (c), (d) a 2. (d) definice Soutěže pro světový žebříček dává startér všechny povely pouze v angličtině. Při všech ostatních závodech musí startér dávat povely v místním jazyce, v angličtině nebo ve francouzštině.

16.2.1 V bězích na 400 m a kratších (včetně 4x200 m, 4x400 m a krátké kombinované štafety podle ustanovení TP 24.1) jsou povely (v angličtině) „On your marks!“ a „Set!“ („Připravte se!“, „Pozor!“)

16.2.2 Při závodech delších než 400 m (vyjma 4x200 m, 4x400 m a krátké kombinované štafety) je povel „Připravte se!“.

16.2.3 V kterémkoliv závodě, kdy v souladu s TP 16.5 startér nepovažuje další pokračování úkonů při startu za vhodné poté, co atleti zaujali pozici po povelu „připravte se“, vydá povel „Stand up!“ („Vstaňte!“).

Všechny běhy musí normálně být odstartovány výstřelem startérový pistole držené směrem vzhůru.

Startér nesmí zahájit start dříve, než se ujistí, že je připraven příslušný tým časoměřičů a v cíli také rozhodčí; a v případě závodů do 200 m včetně i obsluha větroměru. Proces komunikace mezi startovním a cílovým prostorem a týmem časoměřičů se liší podle úrovně soutěže. Na soutěžích uvedených v odstavcích 1. A 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček a na mnoha dalších soutěžích vyšší úrovně působí vždy servisní společnost, která odpovídá za elektronickou časomíru a startovní informační systém. V tomto případě budou za komunikaci

odpovídat technici. Na jiných soutěžích je používána celá řada komunikačních systémů – rádia, telefony, praporky nebo blikající světla.

- 16.3 Při závodech do 400 m včetně (a na prvních úsecích štafet na 4x200 m, 4x400 m a krátké kombinované štafety) je předepsán nízký start a použití startovních bloků. Po povelu „Připravte se!“ atlet musí zaujmout polohu, kdy se nachází v jemu přidělené dráze a zcela za startovní čárou. Atlet se při startu v žádném případě nesmí nijak dotýkat ani startovní čáry, ani dráhy před ní po zakleknutí. Obě jeho ruce a nejméně jedno koleno musí být v dotyku se zemí a obě chodidla v dotyku s opěrami nohou startovních bloků. Na povel „Pozor!“ atlet musí ihned zaujmout konečnou startovní polohu při zachování dotyku rukou se zemí a chodidel se startovními bloky. Jakmile se startér ujistí, že všichni závodníci zaujali pozici „Pozor!“ a jsou v klidu, vystřelí.

Při všech závodech s nízkým startem, jakmile jsou atleti v klidu ve svých blocích, startér zvedne paži, ve které drží pistoli, a pak řekne „Pozor!“. Poté startér počká, až jsou všichni atleti v klidu, a vystřelí.

Startér nesmí zvednout paži příliš brzy, zejména pokud je užito ručního měření časů. Doporučuje se, aby startér zvedl paži, pouze pokud ví, že se chystá vydat povel „Pozor!“.

Neexistuje žádné pravidlo, které by umožňovalo stanovit čas, který uplyne mezi povel „Připravte se!“ a „Pozor!“, ani mezi povel „Pozor!“ a výstřelem. Startér musí atlety odstartovat, jakmile jsou všichni nehybní a ve správné startovní poloze. Což znamená, že u některých startů musí vystřelit poměrně rychle, avšak na druhou stranu může také počkat déle, aby se ujistil, že všichni atleti jsou v klidu ve své startovní poloze.

- 16.4 Při závodech delších než 400 m (vyjma 4x200 m a 4x400 m a krátké kombinované štafety) se všechny starty provádějí ze vzpřímené polohy. Po povelu „Připravte se!“ musí atlet přistoupit ke startovní čáře a zaujmout startovní polohu za startovní čárou, při startu v drahách musí být zcela uvnitř jemu přidělené dráhy. Atlet se v této startovní poloze ani jednou rukou nesmí dotýkat země a ani jednou nohou se nesmí dotýkat ani startovní čáry, ani země před ní. Jakmile se startér ujistí, že všichni atleti zaujali správnou startovní pozici a jsou v klidu, vystřelí.
- 16.5 Na povel „Připravte se!“ nebo „Pozor!“, podle toho, o jaký závod se jedná, musí všichni atleti okamžitě a bez otálení zaujmout konečnou startovní polohu. Pokud startér

z jakéhokoli důvodu nepovažuje další pokračování úkonů při startu za vhodné poté, co atleti zaujali konečnou startovní polohu na startovní čáře, musí startovní přípravu přerušit a přikázat atletům, aby opustili svá místa, a zástupci startéra musí atlety opět seřadit (viz též SP 23).

Pokud atlet podle názoru startéra:

16.5.1 po povelu „Připravte se!“, nebo „Pozor!“ a před výstřelem pistole, způsobí přerušení startu, např. zvednutím ruky nebo povstáním či zpětným usednutím v případě nízkého startu, a to bez vážného důvodu (vážnost důvodu posoudí příslušný vrchní rozhodčí); nebo

16.5.2 neuposlechne povelu „Připravte se!“ či „Pozor!“; nebo nezaujme konečnou startovní pozici okamžitě a bez otálení; nebo

16.5.3 po povelu „Připravte se!“ či „Pozor!“ ruší ostatní atlety běhu zvuky, pohybem či jinak, bez ohledu na to, zda to povede k tomu, že se atlet(i) dopustí jednání, které by bylo považováno za chybný start,

startér přeruší start.

Vrchní rozhodčí může v případě TP 16.5.1 nebo 16.5.2 atleta napomenout za nevhodné chování (diskvalifikovat v případě druhého porušení pravidel během stejného závodu) v souladu s TP 7.1 a 7.3. V tomto případě zelenou kartu neukazuje. V případě TP 16.5.3, jestliže pohyb nebo konání atleta způsobí, že se jiný atlet(i) dopustí jednání, které by jinak bylo považováno za chybný start, vrchní rozhodčí může atleta napomenout za nevhodné chování (diskvalifikovat v případě druhého porušení pravidel během stejného závodu) v souladu s TP 7.1 a 7.3. V opačném případě se ukáže zelená karta. Avšak v případě opakovaných pohybů stejného atleta při více neúspěšných startech, i když nevedou k tomu, že se jiný atlet(i) dopustí jednání, které by bylo považováno za chybný start, vrchní rozhodčí i tak může napomenout provinilého atleta za nevhodné chování (diskvalifikovat v případě druhého porušení pravidel během stejného závodu) v souladu s TP 7.1 a 7.3.

Nicméně pokud byl start přerušen z vnějších důvodů nebo vrchní rozhodčí nesouhlasí s rozhodnutím startéra o přerušení startu, musí být všem atletům ukázána zelená karta potvrzující, že chybný start nebyl způsoben žádným z atletů na startu. Mohou být schváleny i alternativní vizuální nebo zvukové indikace, jako je použití širokoúhlých obrazovek, nebo vyhrazených monitorů, komunikace prostřednictvím reproduktorů,

použití světelných věží či podobných zařízení. Postup musí být nejprve koordinován mezi technickým delegátem (delegáty), vrchním rozhodčím startů a režií závodu a měla by o tom být informována i organizace zajišťující televizní přenos.

Rozdělení pravidel pro start na disciplinární záležitosti (podle TP 16.5) a chybné starty (TP 16.7 a 16.8) umožňuje, aby za jednání jednoho atleta nebylo penalizováno celé startovní pole. Pro zachování integrity záměru tohoto rozdělení je důležité, aby startéři a vrchní rozhodčí byli při uplatňování TP 16.5 stejně pečliví jako při odhalování chybných startů.

Takové jednání, ať už úmyslné nebo neúmyslné způsobené třeba nervozitou, by mělo vést k uplatnění TP 16.5, přestože v případech, kdy je startér názoru, že se jednalo o neúmyslné jednání, by bylo vhodné použít pouze TP 16.2.3.

Naopak, budou se vyskytovat případy, kdy je atlet oprávněn požadovat zpoždění startu z opodstatněných důvodů. Je proto důležité, aby vrchní rozhodčí startů (především) věnoval pozornost prostředí a podmínkám kolem startu, zejména v souvislosti s okolnostmi, kterých si startér není vědom, jelikož se sám připravuje na start a/nebo má nasazená sluchátka.

V takových případech musí startér a vrchní rozhodčí jednat přiměřeně a efektivně a jasně uvádět svá rozhodnutí. Důvody rozhodnutí mohou být případně oznámeny atletům daného závodu, a pokud je to možné nebo žádoucí, také hlasatelům, televiznímu personálu atd., a to prostřednictvím komunikační sítě.

Zelená karta v žádném případě nesmí být ukázána, pokud byla dána žlutá nebo červená karta.

Chybný start

16.6 Pokud je použit startovní informační systém certifikovaný Světovou atletikou, startér a/nebo pověřený zástupce startéra musí mít nasazená sluchátka, aby jasně slyšel akustický signál indikující možný chybný start (tj. Startovní reakce byla kratší než 0,100 s). Jakmile startér nebo zástupce startéra uslyší akustický signál a bylo vystřeleno z pistole, následuje vrácení startu a startér musí okamžitě prozkoumat reakční časy a ostatní informace poskytnuté systémem, aby si potvrdil, zda, a který (kteří) atlet (atleti) je (jsou) odpovědný (odpovědní) za vrácení startu.

POZN.: Při použití startovního informačního systému certifikovaného Světovou atletikou musí být jeho záznamy příslušnými činovníky použity jako podklad pro správné rozhodnutí.

16.7 Poté, co atlet zaujme konečnou startovní polohu, nesmí zahájit start dříve, než zazní výstřel. Pokud podle rozhodnutí startéra (včetně rozhodnutí uvedeného v SP 22.6) tak atlet učiní dříve, dopustil se tím chybného startu. Zahájení startovního pohybu je definováno:

16.7.1 v případě nízkého startu, jako jakýkoli pohyb atleta, při němž dochází k tomu nebo který vede k tomu, že jedno nebo obě chodidla ztratí kontakt s nožní podpěrou (podpěrami) startovacích bloků nebo jedna či obě ruce ztratí kontakt se zemí; a

16.7.2 v případě startu vestoje, jako jakýkoli pohyb, který vede k tomu, že jedno nebo obě chodidla ztratí kontakt se zemí.

Pokud startér rozhodne, že atlet ještě před výstřelem zahájil pohyb, a tento pohyb stále pokračoval zahájením startu, jedná se rovněž o chybný start.

POZN. 1: Jakýkoli jiný pohyb atleta nesmí být považován za zahájení jeho startovního pohybu. Tyto okolnosti mohou být případně předmětem disciplinárního napomenutí nebo diskvalifikace.

POZN. 2: Pokud více atletů startujících z vysokého startu má sklon ke ztrátě rovnováhy a je-li tento pohyb považován za neúmyslný, je třeba start považovat za „neklidný“. Pokud je atlet vytlačen nebo vystrčen přes startovní čáru před startem, nebude potrestán. Kterýkoliv atlet, který tuto kolizi vyvolal, může být potrestán disciplinárním napomenutím nebo diskvalifikací.

Obecně by chybný start neměl nastat, pokud atlet neztratil kontrakt se zemí nebo opěrami nohou. Například pokud závodník zvedne boky, ale poté se vrátí dolů, aniž by v kterémkoli okamžiku jeho ruce nebo chodidla ztratily kontakt se zemí nebo opěrami nohou, neměla by tato situace vést k chybnému startu. Takové chování může být důvodem k napomenutí (nebo diskvalifikaci, pokud již předtím došlo k napomenutí) atleta pro nevhodné chování podle ustanovení TP 16.5.

Nicméně v případech „postupného startu“, kdy se startér (nebo zástupce startéra) domnívá, že atlet předvídal start a prováděl nějaký nepřetržitý pohyb, i když před výstřelem nepohnul rukama ani chodidly, musí být start vrácen. Start může vrátit startér nebo zástupce startéra, avšak takový případ může nejlépe posoudit startér, protože pouze on ví, v jaké poloze má prst na spoušti pistole, když se atlet začne pohybovat. Pokud si je startér jist, že se atlet začal

pohybovat dříve, než došlo k výstřelu, musí být oznámen chybný start.

V souladu s POZN. 2 by se startéři i vrchní rozhodčí měli vyvarovat přílišného uplatňování TP 16.7 u soutěží, kde se startuje vestoje. Takové případy jsou vzácné a obvykle k nim dochází neúmyslně, protože je snazší ztratit rovnováhu v případě startu vestoje. Není záměrem, aby totéž bylo neoprávněně penalizováno.

Pokud byl takový pohyb považován za náhodný, startérům a vrchním rozhodčím se doporučuje nejdříve zvážit označení startu za „neklidný“ a postupovat podle TP 16.2.3. Avšak pokud se tak bude opakovat během stejné soutěže, startér a/nebo vrchní rozhodčí může zvážit, zda bude jednat podle disciplinárních postupů nebo uzná chybný start, podle toho, co je v dané situaci nejhodnější.

16.8 Vyjma soutěží ve víceboji každý atlet, který způsobí chybný start, musí být startérem diskvalifikován.

Pro víceboje platí TP 39.8.3.

POZN.: Jestliže jeden nebo více atletů způsobí chybný start, jsou ostatní zpravidla strženi k následování. Přísně vzato, kterýkoliv atlet, který tak učinil, se dopustil chybného startu. Startér však napomenou nebo vyloučí ze závodu pouze toho atleta nebo ty atlety, kteří chybný start zavinili. To může znamenat, že může být napomenuto nebo vyloučeno i více atletů než jeden. Jestliže vrácený nebo přerušovaný start nezavinil žádný z atletů, nesmí být nikdo napomenut a všem atletům bude ukázána zelená karta. Mohou být schváleny i alternativní vizuální nebo zvukové indikace, jako je použití širokoúhlých obrazovek nebo vyhrazených monitorů, komunikace prostřednictvím reproduktorů, použití světelných věží nebo podobných zařízení. Postup musí být nejprve koordinován mezi technickým delegátem (delegáty), vrchním rozhodčím startů a režií závodu a měla by o tom být informována i organizace zajišťující televizní přenos.

Pozn.CZ: Pro žákovské soutěže ČAS platí stejné ustanovení jako pro víceboje (TP 39.8.3): v každém běhu je možný pouze jediný chybný start bez diskvalifikace atleta (atletů), který (kteří) jej způsobil(i). Kterýkoliv atlet, který způsobí další chybný start v témže běhu, musí být ze závodu vyloučen.

16.9 V případě chybného startu postupuje asistent startéra následujícím způsobem:

Vyjma soutěže ve vícebojích, atlet (atleti), který (kteří) způsobil (způsobili) chybný start,

je (jsou) diskvalifikován (diskvalifikováni) a musí před ním (nimi) být zvednuta červenočerná karta (úhlopříčně dělená).

V soutěžích ve vícebojích, v případě prvního chybného startu je atlet, který se chybného startu dopustil, napomenut zvednutím žlutočerné karty (úhlopříčně dělené) před ním. Současně jsou žlutočernou kartou varováni i ostatní účastníci daného běhu na znamení, že každý viník dalšího chybného startu bude diskvalifikován. Pokud následně kdokoliv v daném běhu způsobí chybný start, bude diskvalifikován zvednutím červenočerné karty.

Pokud je použito označení drah, které to umožňuje, a atletovi, který je zodpovědný za chybný start, je ukázána karta, je na tomto označení zvednut odpovídající ukazatel. Mohou být schváleny i alternativní vizuální nebo zvukové indikace, jako je použití širokoúhlých obrazovek nebo vyhrazených monitorů, komunikace prostřednictvím reproduktorů, použití světelných věží nebo podobných zařízení. Postup musí být nejprve koordinován mezi technickým delegátem (delegáty), vrchním rozhodčím startů a režií závodu a měla by o tom být informována i organizace zajišťující televizní přenos.

Doporučuje se, aby úhlopříčně dělené karty byly velikosti A5 a aby byly oboustranné. Upozorňujeme, že odpovídající ukazatele na označení dráhy mohou zůstat žluté a červené jako dřívě, aby tak nevznikaly zbytečné náklady na úpravu stávajícího vybavení.

16.10 Jestliže se startér nebo kterýkoliv z jeho zástupců domnívá, že start neproběhl podle pravidel, vrátí běžce dalším výstřelem ze startovací pistole nebo aktivací vhodného zvukového signálu.

Zmínka o spravedlivém startu se netýká pouze případů chybného startu. Toto pravidlo by mělo být také vykládáno tak, že se vztahuje na jiné situace, jako je uklouznutí bloků, cizí předmět, který ruší jednoho nebo více závodníků během startu atd.

17 Závod

Překážení

17.1 Pokud je atlet strkán nebo blokován v průběhu závodu tak, že je mu bráněno v posunu vpřed, pak:

17.1.1 je-li toto strkání nebo bránění považováno za neúmyslné, nebo není zaviněno atletem, vrchní rozhodčí, pokud je přesvědčen, že atlet (nebo jeho družstvo) byl vážně poškozen, může v souladu s SP 18.7 nebo TP 8.4 nařídit opakování závodu (jedním, několika, nebo všemi atlety) nebo atletovi (či družstvu) dovolit start v následujícím kole soutěže;

17.1.2 když vrchní rozhodčí zjistí, že strkání nebo bránění způsobil jiný atlet, může takového atleta (nebo družstvo) z běhu diskvalifikovat. Pokud je vrchní rozhodčí přesvědčen, že atlet (či jeho družstvo) byl vážně poškozen, může v souladu s SP 18.7 nebo TP 8.4 nařídit opakování závodu (jedním, několika nebo všemi atlety) bez účasti diskvalifikovaného atleta (nebo družstva) nebo dovolit kterémukoliv poškozenému atletovi (nebo družstvu) start v následujícím kole soutěže.

POZN.: v případech, které jsou považovány za dostatečně vážné, lze uplatnit rovněž TP 7.1 a 7.3.

V obou případech TP 17.1.1 a 17.1.2 takový atlet (nebo družstvo) musí dokončit disciplínu s vynaložením dostatečného úsilí.

Za strkání by měl být považován fyzický kontakt s dalším atletem nebo atlety, jenž vede k nespravedlivé/nefér výhodě, nebo mu/jim způsobí zranění nebo újmu, nebo následně dalšímu atletovi nebo atletům.

17.2 Při všech bězích:

17.2.1 s alespoň jednou zatáčkou musí být směr závodu s vnitřním okrajem dráhy po levé ruce. Dráhy jsou číslovány od vnitřního okraje oválu (kde je dráha číslo jedna) směrem ven;

17.2.2 které se běží celé po rovince, může být směr závodu s vnitřním okrajem dráhy po levé nebo pravé ruce, v závislosti na dostupných podmínkách;

- 17.2.3 které se celé nebo zčásti běží v oddělených drahách, se každý atlet musí pohybovat v jemu přidělené dráze a totéž platí pro kteroukoliv část závodu, která se musí běžet v drahách. Při běhu zatáčkou atlet nesmí šlápnout nebo běžet po čáře ohraničující dráhu po jeho levici, nebo v případě vnitřní dráhy šlápnout na nebo běžet pod obrubníkem, nebo čarou vyznačující okraj dráhy;
- 17.2.4 které se neběží v drahách (nebo v kterékoliv části závodu, která se neběží v drahách), atlet běžící v zatáčce, ve vnější části běžeckého oválu dle TP 17.5.2, či v zakřiveném úseku dráhy před a za vodním příkopem při steeplechase, nesmí vykročit nebo běžet na nebo pod obrubníkem nebo čarou vyznačující příslušnou hranici zakřiveného úseku dráhy.

Vyšlápnutí z dráhy

- 17.3 Při všech bězích, pokud vrchní rozhodčí uzná na základě hlášení rozhodčího nebo úsekového rozhodčího nebo jiného upozornění, že atlet porušil TP 17.2.3 nebo 17.2.4, atlet nebo štafetové družstvo budou diskvalifikováni, s výjimkou případů, kdy atlet:
- 17.3.1 byl jinou osobou vytlačen nebo přinucen vykročit ze své dráhy nebo na či přes obrubník, nebo čaru vyznačující příslušnou hranici; nebo
- 17.3.2 vykročí nebo vyběhne mimo svou dráhu na rovince, na rovném úseku dráhy před a za vodním příkopem při steeplechase či do vnější dráhy (po své pravé ruce) v zatáčce; nebo
- 17.3.3 ve všech závodech, které se běhají celé nebo zčásti v drahách se jedenkrát dotkne čáry po své levici, nebo obrubníku nebo čáry vyznačující hranici dráhy v zatáčce
- 17.3.4 ve všech závodech (nebo kterékoliv části závodu), kde se neběží v drahách, v zatáčce jednou šlápne na nebo zcela za obrubník nebo okrajovou čaru (definovanou v TP 17.2.4),
- a přitom nevrátil do jiného atleta nebo mu nepřekážel tak, že by mu bránil v posunu vpřed (viz TP 17.1) a nezískal tím žádnou podstatnou výhodu (viz TP 17.4).
- Ve vícekolových závodech může u konkrétního atleta dojít k dotyku čáry, popsané v TP 17.3.3. A 17.3.4, pouze jedenkrát během všech kol bez jeho diskvalifikace. Druhé porušení těchto pravidel povede k diskvalifikaci atleta, ať už k tomu došlo v témže nebo jiném kole téže disciplíny.

V případě štafetových běhů jakýkoliv druhý krok (jak je popsán v TP 17.3.3 a 17.3.4) atleta, který je členem družstva, bez ohledu na to zda ho způsobil tentýž nebo jiný atlet, povede k tomu, že družstvo bude diskvalifikováno bez ohledu na to, zda se to stalo ve stejném nebo jiném kole stejné disciplíny.

Pro uznávání rekordů platí SP 31.14.4.

- 17.4 Pokud atlet (nebo družstvo) získali podstatnou výhodu tím, že atlet vylepšil svoji pozici jakýmkoli způsobem včetně těch, které jsou popsány ve výjimkách v TP 17.3, nebo tím, že se uvolní z uzavření v klubku běžců tak, že kdykoli během závodu vstoupí nebo poběží na vnitřní hraně dráhy, musí být diskvalifikován.

TP 17.4 výslovně zakazuje, aby atlet usiloval o zlepšení své pozice při závodě tím, že přeběhne dovnitř běžeckého oválu (bez ohledu na to, zda tak činí záměrně nebo tam byl zatlačen nebo strčen jiným závodníkem), aby se uvolnil z uzavření v klubku běžců a běžel uvnitř oválu, dokud se neuvolní. Zatímco běh uvnitř u první dráhy na rovince (na rozdíl od běhu v zatáčce) by nevedl k povinné diskvalifikaci, vrchní rozhodčí je nyní oprávněn atleta podle svého uvážení diskvalifikovat, pokud k takovým okolnostem dojde a atlet získá výhodu, i když se tam ocitl v důsledku toho, že byl zatlačen nebo strčen. V takových případech se musí atlet ihned vrátit na dráhu, aniž by usiloval o výhodu nebo ji získal.

Když je běh odstartován v drahách a pak již v drahách nepokračuje jsou TP 17.2 a 17.3 použita na odpovídající příslušné části běhu. Povoluje se tedy pouze jedno porušení dle TP 17.3.3 a 17.3.4. Druhé porušení ve stejném závodě je důvodem k diskvalifikaci. Aby se výjimka v TP 17.3.3 mohla uplatnit, je požadováno, aby se alespoň nějaká část obrysu boty/chodidla atleta dotýkala čáry, tj. pro tuto výjimku je vyžadován nějaký kontakt s čarou (znázorněný obrysem příslušné části boty nebo chodidla). Pokud tomu tak není, pak výjimka neplatí.

Všechna vyšlápnutí z dráhy by měla být vysledovatelná v systému a uvedena ve startovních listinách a výsledcích (viz SP 25.4 o použitých symbolech).

Pravidlo přenosu se uplatňuje pouze v rámci jedné disciplíny a netýká se závodu na jinou vzdálenost.

Při soutěžích ve víceboji bude atlet diskvalifikován pouze při více než jednom vyšlápnutí v rámci jedné disciplíny. Pravidlo přenosu se neuplatňuje mezi jednotlivými disciplínami víceboje.

Pozn.CZ: v rámci soutěží ČAS, pokud není jmenován videorozhodčí (není pořizován úřední videozáznam běhů), neplatí ustanovení TP 17.3.3 a 17.3.4 a je uplatňována „nulová tolerance“ vyšlápnutí z dráhy v zakřivené části běžeckého oválu – viz TP 17.2.3 a 17.2.4.

17.5 Při soutěžích uvedených v odstavci 1. A 2. definice Soutěže pro světový žebříček a kde to je vhodné i v ostatních soutěžích:

17.5.1 běh na 800 m se musí běžet v drahách až po přední hranu obloukové čáry, kde závodníci mohou opustit své dráhy. Čára opuštění drah pro sebeh je oblouková čára vyznačená na výběhu z první zatáčky, vyznačená v šíři 50 mm napříč drahami kromě první dráhy. Pro usnadnění identifikace čáry dovolující atletům seběhnout do první dráhy, musí být na čarách, bezprostředně před průsečíky obloukové čáry s čarami vymezujícími jednotlivé dráhy, umístěny malé kužely nebo hranoly nebo jiné vhodné značky, jejichž barva je odlišná od barvy obloukové čáry.

POZN.: v soutěžích uvedených v odstavcích 1. (e) a 2. (e) definice Soutěže pro světový žebříček se účastníci mohou dohodnout, že se nepoběží v drahách.

Pozn.CZ: Ustanovení POZN. platí i pro soutěže ČAS.

17.5.2 Při účasti více než 12 atletů v bězích na 1000 m, 2000 m, 3000 m, (případně 3000 m steeplechase s vodním příkopem uvnitř), 5000 m nebo 10000 m je možno atlety rozdělit do dvou skupin, z nichž první skupina, čítající přibližně dvě třetiny startovního pole, bude startovat z řádné zakřivené startovní čáry a druhá skupina ze samostatné vnější startovní čáry vyznačené napříč vnější polovinou běžeckých drah. Druhá skupina poběží ve své polovině drah až na konec první zatáčky, která bude vyznačena kužely, praporky nebo dočasným obrubníkem, jak je ustanoveno v TP 14.1.

Samostatná vnější zakřivená startovní čára musí být vyznačena tak, aby všichni závodníci běželi stejnou vzdálenost.

Seběhová čára pro běh na 800 m označuje místo, kde se závodníci vnější skupiny běhu na 2000 m a 10000 m mohou připojit k atletům, kteří vyběhli ze základní startovní čáry.

Na začátku cílové rovinky musí být obdobně vyznačeno, kde se atlety vnější skupiny při bězích na 1000 m, 3000 m (případně 3000 m steeplechase) a 5000

m mohou připojit k atletům, kteří vyběhli ze základní startovní čáry. Toto vyznačení (breakpoint) je nutné provést značkou 50 mm x 50 mm na čáře mezi čtvrtou a pátou dráhou (resp. třetí a čtvrtou při šesti drahách). Bezprostředně před touto značkou musí být až do spojení obou skupin umístěn kužel nebo praporek.

Pokud atlet nedodrží toto pravidlo, bude diskvalifikován. V případě štafetového závodu bude diskvalifikováno jeho družstvo.

Značky používané na obloukové čáře pro běh na 800 m a příslušné závody musí mít rozměry 50 mm x 50 mm a nesmí být vyšší než 0,15 m.

Pro vyloučení pochybností při dodržení SP 25.4, kdy je uplatňováno pravidlo, podle něhož je atlet diskvalifikován:

- (a) pokud atlet šlápne na čáru nebo do dráhy, pak se uplatní TP 17.2.3, případně 17.2.4
- (b) pokud atlet seběhne před seběhovou čárou nebo breakpointem, pak se uplatní TP 17.5.

Opuštění běžeckého oválu

17.6 Atlet, který dobrovolně opustí běžecký ovál, s výjimkou situací, které budou v souladu s TP 24.6, nesmí v závodě pokračovat, a v zápisu bude uvedeno, že běh nedokončil. Pokud se atlet pokusí do závodu vrátit, bude vrchním rozhodčím diskvalifikován.

Kontrolní značky

17.7 S výjimkou ustanovení TP 24.4 na úsecích štafetových běhů, které se běží v drahách, si atleti nesmějí dělat na běžeckém oválu kontrolní značky nebo na něm či podél něho umisťovat předměty sloužící jako pomocné body. Rozhodčí musí příslušného atleta upozornit, aby upravil nebo odstranil značku nebo předmět, který neodpovídá tomuto pravidlu. Pokud tak neučiní, musí je odstranit rozhodčí.

POZN.: Vážnější případy mohou být dále projednány podle TP 7.1 a 7.3.

Měření rychlosti větru

17.8 Všechny větroměry musí být vyrobené a kalibrovány podle mezinárodních norem. Přesnost měřicího zařízení použitého v soutěži musí být ověřena příslušnou organizací akreditovanou národním úřadem pro měření.

Pozn.: v ČR vykonává tuto činnost Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví (ÚNMZ).

- 17.9 Větrůměr jiného, než mechanického principu musí být použit při všech mezinárodních soutěžích uvedených v odstavcích 1. A 2 (a), (b), (c), (e) definice Soutěže pro světový žebříček a u všech výkonů, které budou předloženy k potvrzení jako světový rekord. Pokud je použit mechanický větrůměr, má být opatřen vhodnou ochranou proti vlivu jakéhokoliv bočního větru. Při použití trubky má být její délka na obě strany od měřicího zařízení alespoň dvojnásobkem průměru trubky.
- 17.10 Vrchní rozhodčí běhů musí zajistit, aby při běžeckých soutěžích větrůměr byl umístěn vedle první dráhy, ve vzdálenosti 50 m od cílové čáry. Měření musí být prováděno v úrovni $1,22\text{ m} \pm 0,05\text{ m}$ od země a ve vzdálenosti do 2 m od okraje běžeckého oválu.
- 17.11 Větrůměr může být spouštěn a zastavován automaticky, nebo na dálku a jeho údaj přenášen přímo do počítače soutěže.
- 17.12 Rychlost větru musí být měřena od záblesku / kouře startérový pistole po dále uvedenou dobu:
50 m, 50 m př.	5 s
60 m, 60 m př.	5 s
100 m	10 s
100 m př.	13 s
110 m př.	13 s

V běhu na 200 m, mimo závody na standardním oválu 200 m, musí být rychlost větru měřena po dobu 10 sekund od okamžiku, kdy vedoucí atlet vběhne do cílové rovinky.

Pozn.CZ: Rychlost větru musí být měřena také při běhu na 150 m, a to po dobu 10 s od okamžiku, kdy vedoucí atlet vběhne do cílové rovinky.

- 17.13 Rychlost větru musí být odečtena v metrech za sekundu, údaje zaokrouhlené na nejbližší vyšší desetinu (m/s) v kladném smyslu. (tzn., že údaj +2,03 m/s bude zaznamenán jako +2,1 m/s a údaj -2,03 m/s jako -2,0 m/s.). Měřiče s digitálním ukazatelem se čtením v desetínách m/s musí odpovídat tomuto pravidlu.

Hlášení mezičasů

- 17.14 Průběžné mezičasy a předběžné časy vítězů mohou být oficiálně oznamovány určenou osobou nebo uvedeny na výsledkové tabuli. Jinak takové údaje nesmějí

osoby v soutěžním sektoru hlásit atletům, bez předběžného souhlasu příslušného vrchního rozhodčího, který může pověřit nebo jmenovat nejvýše jednu osobu k hlášení časů v každém z nejvýše dvou dohodnutých míst.

Závodníci, kterým byly mezičasy sděleny jinak, než dovoluje toto pravidlo, jsou považováni za atlety, kteří přijali nepovolenou pomoc, a vztahuje se na ně ustanovení TP 6.2.

POZN.: Soutěžní prostor, který je obvykle ohrazený, je pro tento účel definovaný jako prostor, v němž se soutěž koná a kam je přístup povolen pouze soutěžícím atletům a osobám oprávněným v souladu příslušnými pravidly a předpisy.

Občerstvovací a osvěžovací stanice při závodech na dráze

17.15 Občerstvení/osvěžení houbou je řešeno následujícím způsobem:

17.15.1 Při soutěžích na dráze na 5 km a delších může pořadatel poskytnout atletům vodu a namočené houby, pokud k tomu povětrnostní podmínky opravňují.

17.15.2 Při soutěžích na dráze delších než 10000 m musí být poskytnuty stanice s občerstvením, vodou a namočenými houbami. Občerstvení může být poskytnuto buď pořadatelem soutěže, nebo atlety a musí být snadno dosažitelné samotnými atlety nebo předáno přímo do rukou atleta prostřednictvím oprávněných osob. Občerstvení připravené atlety musí být pod dohledem pořadatelem určených činovníků od okamžiku, kdy toto občerstvení atlet nebo jeho zástupce předá. Tito činovníci musí zajistit, aby občerstvení nebylo vyměněno nebo jakkoliv upraveno či modifikováno.

17.15.3 Atlet může celou dobu nést vodu nebo občerstvení v rukou nebo připevněné ke svému tělu, za předpokladu, že takové občerstvení ponese od startu nebo jej přijme či obdrží na určené stanici pro občerstvení.

17.15.4 Atlet, který obdrží nebo přijme občerstvení nebo osvěžení mimo určenou stanici pro občerstvení, pokud se nejedná o lékařské důvody a není přijato od rozhodčích závodu nebo pod jejich dozorem, nebo přijme občerstvení od jiného atleta, bude při prvním provinění varován vrchním rozhodčím ukázaním žluté karty. Při druhém takovém provinění vrchní rozhodčí atleta diskvalifikuje ukázaním červené karty. Atlet pak musí běžecy ovál ihned opustit.

POZN.: Atlet může občerstvení obdržet od jiného atleta nebo mu předat občerstvení, vodu nebo houbičky s vodou, pokud je nese od startu nebo je vzal či obdržel na úřední stanici. Nicméně trvalá pomoc mezi dvěma nebo více atlety takovým způsobem může být považována za nedovolenou pomoc, a mohou být proto uplatněna napomenutí nebo diskvalifikace, jak je uvedeno výše.

18 Cíl

18.1 Cíl závodu musí být vyznačen bílou čarou širokou 50 mm.

POZN.: Při závodech konaných mimo stadion může být cílová čára široká až 0,30 m a může být jakékoliv barvy výrazně kontrastní vůči podkladu.

18.2 Umístění atletů v cíli musí být stanoveno podle pořadí, v němž kterákoliv část jejich těla (tj. trupu, nikoliv hlavy, krku, paží, nohou, rukou či chodidel) dosáhne svislé roviny proložené bližším okrajem cílové čáry, jak je definováno výše.

Pozn.CZ: Doporučuje se snímat dohánějící závodníky čelní kamerou, která je nasměrovaná proti směru běhu.

18.3 Při závodech, kde rozhoduje vzdálenost dosažená za stanovenou dobu, musí startér vystřelit přesně jednu minutu před koncem závodu, aby upozornil atlety a rozhodčí, že se blíží konec závodu. Startér se musí řídit pokyny vedoucího časoměřiče. Přesně v okamžiku, kdy uplyne stanovená doba, oznámí startér ukončení závodu dalším výstřelem. V tomto okamžiku musí určení rozhodčí vyznačit místo, kde se každý atlet naposledy dotkl dráhy těsně před výstřelem nebo současně s ním.

Dosažená vzdálenost musí být změřena k nejbližšímu celému metru před touto značkou ve směru běhu. Před startem závodu musí být každému atletovi přidělen alespoň jeden rozhodčí k vyznačení dosažené vzdálenosti.

Pokyny k pořádání hodinového závodu lze stáhnout z webových stránek Světové atletiky.

19 Měření časů a cílová kamera

19.1 Oficiální časy musí být měřeny jedním ze tří způsobů:

19.1.1 ručním měřením (HT),

19.1.2 plně automaticky pomocí cílové kamery (FAT),

19.1.3 čipovou časomírou (TT), avšak pouze při soutěžích podle TP 54 (závody, které neprobíhají zcela na stadionu), 55, 56 a 57.

- 19.2 V souladu s TP 19.1.1 a 19.1.2 musí být časy měřeny do okamžiku, kdy kterákoliv část těla atleta (tj. trup, nikoliv hlava, krk, paže, noha, ruka, chodidlo) dosáhne svislé roviny procházející okrajem cílové čáry bližším startu.
- 19.3 Musí být zaznamenány časy všech atletů v cíli. Je-li to možné, musí být navíc též zaznamenávány mezičasy na každé kolo při bězích na 800 m a delších a mezičasy na každých 1000 m při bězích na 3000 m a delších.

Ruční měření časů

- 19.4 Časoměřiči musí být v rovině cílové čáry, a pokud je to možné, jsou vzdáleni alespoň 5 metrů od vnější dráhy běžeckého oválu. Pro dobrý výhled všech časoměřičů na cílovou čáru se užije vyvýšeného stanoviště.
- 19.5 Časoměřiči musí používat ručně ovládaná elektronická zařízení pro měření času s digitálním čtením. Tato zařízení se pro účely těchto pravidel nazývají stopkami.
- 19.6 Mezičasy dle TP 19.3 musí být měřeny určenými časoměřiči pomocí stopek, jimiž lze měřit více časů, nebo dalšími časoměřiči nebo čipy.
- 19.7 Časy musí být měřeny od záblesku či kouře pistole.
- 19.8 Tři určené časoměřiči (jeden z nich musí být vedoucí časoměřič) a dále jeden nebo dva náhradní časoměřiči, musí měřit čas vítěze každého běhu a jakékoliv výkony pro rekordní účely. (U vícebojů platí TP 39.8.2). k časům zaznamenaným náhradními časoměřiči se přihlíží jen tehdy, pokud stopky některého určeného časoměřiče nezaznamenají správný čas. V takovém případě se berou v úvahu časy náhradních časoměřičů, a to v předem stanoveném pořadí, takže oficiální čas vítěze je vždy zaznamenán trojím stopkami.
- 19.9 Každý časoměřič musí pracovat nezávisle na ostatních, nesmí nikomu ukazovat své stopky nebo se o čase s někým domlouvat. Svůj čas zapiše na oficiální formulář, který po podepsání předá vedoucímu časoměřiči, který si může na stopkách každého časoměřiče ověřit oznámený čas.
- 19.10 Všechny ručně měřené časy musí být:
- 19.10.1 při bězích na dráze odečítány s přesností na desetinu sekundy, naměřené časy, které na druhém desetinném místě nekončí nulou, musí být zaokrouhleny na nejbližší vyšší celou desetinu sekundy, např. změřený čas 10,11 musí být zaznamenán jako 10,2.

19.10.2 při závodech konaných částečně nebo zcela mimo stadion odečítány na nejbližší vyšší celou sekundu, např. naměřený čas 2:09:44,3 musí být zaznamenán jako 2:09:45.

POZN.: Při závodech na jednu míli na silnici bude naměřený čas odečten na nejbližší vyšší celou 0,1 sekundy.

- 19.11 Pokud po úpravě, jak je uvedeno výše, souhlasí pouze údaj dvou ze tří stopek, pak je oficiálním časem údaj naměřený oběma souhlasícími stopkami. Pokud se rozcházejí údaje všech tří stopek, je oficiálním časem střední údaj. Jsou-li k dispozici údaje pouze ze dvou stopek, které se navzájem liší, musí být oficiálním časem horší údaj.
- 19.12 Vedoucí časoměřič stanoví oficiální čas každého atleta, přičemž musí uplatňovat příslušná ustanovení tohoto pravidla, a předá výsledky pro zveřejnění závodní kanceláři.

Plně automatický časoměrný systém s cílovou kamerou

Systém

19.13 Plně automatický časoměrný systém s cílovou kamerou musí být testován a mít certifikát přesnosti vydaný do 4 let přede dnem konání soutěže a dále:

19.13.1 systém musí zaznamenávat cíl kamerou umístěnou v prodloužení cílové čáry a poskytovat kompozitní snímky.

(a) Pro soutěže uvedené v odstavci 1. A 2. definice Soutěže pro světový žebříček musí být kompozitní snímek složený z alespoň 1000 záběrů za sekundu.

(b) Pro ostatní soutěže musí být kompozitní snímek složený z alespoň 100 záběrů za sekundu.

V obou případech musí být snímek synchronizovaný s časovou stupnicí se stejnoměrným dělením po 0,01 s.

19.13.2 Systém musí být spouštěn automaticky signálem startéra tak, že celkové zpoždění mezi signálem z hlavní nebo jeho ekvivalentní vizuální indikací a spuštěním časoměrného systému je neměnné a rovné či menší než 0,001 s.

19.14 Pro ověření přesného postavení cílové kamery a usnadnění čtení jejího záznamu musí být průsečíky čar vymežujících jednotlivé dráhy s cílovou čarou vhodně vyznačeny

černou barvou. Toto označení nesmí zasahovat před náběžnou hranu cílové čáry a nesmí zasahovat dále než 20 mm za tuto hranu. Podobné černé značky mohou být provedeny na každé straně průsečíků čar oddělujících jednotlivé dráhy s cílovou čarou pro usnadnění odečtu.

- 19.15 Umístění atletů jsou ze záznamu odečítána pomocí kurzoru, který zaručuje kolmé postavení odečítací rýsky vůči časové stupnici.
- 19.16 Systém musí automaticky zaznamenávat časy atletů v cíli a musí být schopné poskytnout tištěný snímek, který ukazuje čas každého atleta. Navíc systém musí poskytnout tabulkový přehled ukazující časy nebo jiné výsledky každého atleta. Následné změny automaticky stanovených hodnot a ručně vložené údaje (čas startu, čas ukončení závodu) musí být systémem zaznamenány automaticky na časové stupnici a tabulkovém přehledu tištěného snímku.
- 19.17 Systém, které pracuje automaticky pouze v cíli, ale nikoliv při startu, musí být považován za ruční časomíru za předpokladu, že systém byl spuštěn v souladu s TP 19.7 nebo s podobnou přesností. Snímek lze použít jako průkazný materiál pro stanovení umístění atletů v cíli a časových intervalů mezi nimi.
POZN.: Není-li časomíra spuštěna výstřelem startérové pistole, musí být tato skutečnost automaticky patrná ze záznamu.
- 19.18 Systém, který pracuje automaticky při startu, ale nikoliv v cíli, nesmí být považován ani za ruční, ani plně automatickou časomíru a pro zaznamenávání oficiálních časů tedy nesmí být používán.

Práce s cílovou kamerou

- 19.19 Za fungování zařízení nese odpovědnost vrchník cílové kamery. Před začátkem soutěží se sejde s technickou obsluhou, seznámí se s činností systému a zkontroluje jednotlivá nastavení.
Před zahájením každého bloku soutěží vrchník cílové kamery ve spolupráci s vrchním rozhodčím startů (nebo nebyl-li jmenován, s vrchním rozhodčím běžeckých a chodeckých soutěží) a startérem provede kontrolní nulový (zero) test pro ověření, že zařízení je spouštěno automaticky signálem startéra nebo schváleného startovacího zařízení v časovém limitu v souladu s TP 19.13.2 (tj. S odezvou menší nebo rovnou 0,001 s).

Dohlíží na kontrolu funkčnosti zařízení, a zda je (jsou) kamera(y) správně v zákrytu s cílovou čarou.

- 19.20 Použijí se alespoň dvě cílové kamery, každá z jedné strany drah. Oba systémy mají být technicky zcela odděleny, tj. napájeny z různých zdrojů a mají zaznamenávat a přenášet signál startéra samostatnými zařízeními a samostatnými kabely.

POZN.: Při použití více cílových kamer musí být jedna z nich technickým delegátem (nebo rozhodčím cílové kamery Světové atletiky, je-li delegován) ještě před zahájením soutěží označena jako oficiální. Časy a umístění stanovené ostatními kamerami se vezmou v úvahu pouze v případě pochybností o přesnosti měření oficiální kamery nebo je-li potřeba dalšího snímku při řešení nejasností v pořadí v cíli (např. při částečném nebo úplném překrytí atletů na snímku z oficiální kamery).

- 19.21 Vrchník cílové kamery spolu s příslušným počtem asistentů musí stanovit umístění atletů a následně jimi dosažené oficiální časy. Vedoucí rozhodčí cílové kamery musí zajistit, aby tyto výsledky byly řádně zaznamenány nebo převedeny do výsledkového systému soutěže a předány závodní kanceláři.

U velkých soutěží, kde je tato technologie k dispozici, jsou snímky cílových kamer často okamžitě zveřejňovány na obrazové tabuli nebo na internetu. Stalo se zvykem umožnit atletům (nebo osobám jednajícím jejich jménem), kteří zvažují podání protestu nebo odvolání, aby se podívali na cílový snímek, a nedocházelo tak k zbytečnému protestu či odvolání.

- 19.22 Časy ze systému s cílovou kamerou musí být považovány za oficiální, dokud příslušný činovník nerozhodne, že jsou zjevně nepřesné. V takovém případě musí být jako oficiální časy vzata měření záložních časoměřičů, pokud možno upravena na základě časových intervalů získaných ze snímku cílové kamery. Záložní časoměřiči musí být jmenováni v případech, kdy existuje možnost selhání časoměrného systému.

- 19.23 Časy se musí z cílového záběru odečítat a zaznamenat takto:

19.23.1 Při všech závodech do 10 000 m včetně, pokud čas není zaznamenán přesně na setinu sekundy, musí být odečtený čas zaokrouhlen a zaznamenán na nejbližší vyšší hodnotu v setinách sekundy, např. čas 26:17,533 musí být uveden jako 26:17,54.

19.23.2 Při všech závodech na dráze delších než 10000 m musí být všechny časy, které nekončí dvěma nulami, zaokrouhleny na nejbližší vyšší 0,1 sekundy

a takto zaznamenány, např. čas 59:26,322 musí být zaznamenán jako 59:26,4.

- 19.23.3 Při všech závodech, které se částečně či zcela konají mimo stadion, musí být všechny časy nekončící třemi nulami zaokrouhleny na nejbližší vyšší celou sekundu, např. dosažený čas 2:09:44,322 je zaznamenán jako 2:09:45.

POZN.: u závodů na silniční míli je zaokrouhlení provedeno na nejbližší vyšší celou 0,01 sekundy.

POZN.: Disciplíny probíhající podle TP 11.2 budou pro účely měření času a zaznamenávání výkonů považovány za proběhlé na stadionu.

Měření pomocí čipů (Transponder System)

- 19.24 Čipová časomíra (tj. časoměrný systém pracující s čipy) odpovídající pravidlům je povolena pro soutěže podle ustanovení TP 54 (závody, které neprobíhají zcela na stadionu), 55, 56 a 57 pokud:

19.24.1 Žádné zařízení použité při startu, podél trati nebo na cílové čáře nepředstavuje významnou překážku či bariéru, která by atletovi bránila v posunu vpřed.

19.24.2 Váha čipu a jeho krytu, které má atlet na sobě nebo na svém oblečení či obuvi, je nepodstatná.

19.24.3 Systém je spuštěn výstřelem startérový pistole nebo je synchronizován se startovním signálem.

19.24.4 Systém nevyžaduje žádnou činnost atleta během soutěže, na cílové čáře, nebo v kterékoliv fázi zpracování výsledků.

- 19.25 Při všech závodech musí být všechny časy, které nekončí nulou, zaokrouhleny a zaznamenány na nejbližší vyšší celou sekundu např. čas 2:09:44,3 musí být zaznamenán jako 2:09:45.

POZN. 1.: Oficiálním časem je doba, která uplyne mezi výstřelem startéra (nebo synchronizovaného startovního signálu) a okamžikem, kdy atlet dosáhne cílové čáry. Atletovi, který překročí startovní čáru po výstřelu startéra, je možno sdělit čas, který uplynul od překročení startovní čáry do překročení cílové čáry, ale tento čas nebude považován za oficiální.

POZN. 2: u závodů na silniční mili je zaokrouhlení provedeno na nejbližší vyšší celou 0,1 sekundy.

19.26 Přestože zaznamenané pořadí v cíli a časy mohou být považovány za oficiální, pokud je vyžadováno, musí být uplatněna TP 18.2 a 19.2.

POZN.: Doporučuje se, aby stanovení správného pořadí v cíli a identifikaci atletů zajišťovali též rozhodčí nebo byl použit videozáznam.

Je důležité, aby v případě použití čipové časomíry organizátor zajistil vhodné záložní systémy, zejména za účelem dodržení TP 19.26. Důrazně se doporučuje zajistit záložní časoměřiče, a ještě důležitější, cílové rozhodčí pro rozhodování o nerozhodném výsledku v cíli (což čipová časomíra nemusí rozlišit).

19.27 Za fungování systému nese odpovědnost vedoucí rozhodčí čipové časomíry. Před začátkem soutěží se sejde s technickou obsluhou a seznámí se s činností systému a zkontroluje jednotlivá nastavení. Dohlíží na zkoušku systému a ujistí se, že čip při průchodu přes cílovou čáru zaznamená čas závodníka. Spolu s vrchním rozhodčím se ujistí, že je zajištěno, pokud je to nezbytné, uplatnění TP 19.26.

20 Nasazování, losování a kvalifikace v soutěžích na dráze

Kvalifikační kola

20.1 Kvalifikační kola v disciplínách na dráze se konají, pokud počet startujících nedovoluje, aby soutěž mohla řádně proběhnout v jediném kole (finále). Konají-li se kvalifikační kola, musí jimi projít všichni startující a do dalšího kola se kvalifikovat, vyjma případů, kdy řídicí orgán dané soutěže rozhodne, že v jedné nebo více jednotlivých disciplínách se uskuteční kvalifikační kolo (nebo kola), a to buď během dané soutěže, nebo při jedné nebo více předcházejících soutěžích. Toto předběžné kvalifikační kolo rozhodne o některých nebo o všech atletech, kteří budou oprávněni soutěžit v některém z dalších kol soutěže. Takový postup a další podmínky (jako je dosažení účastnického limitu během stanovené doby, dosažení stanoveného umístění v předem určených soutěžích nebo umístění na žebříčku), za nichž je atlet oprávněn k účasti v určitém kole soutěže, musí být stanoveno v předpisech každé soutěže.

POZN. 1: Viz také TP 8.4.3.

POZN. 2: Další kvalifikační kolo (kola) může (mohou) zahrnovat předběžné kvalifikační kolo (kola), případně opravné kolo (kola).

20.2 Kvalifikační kola v běžeckých disciplínách musí sestavovat jmenovaní techničtí delegáti, jak je dále uvedeno. Pokud nebyl jmenován žádný technický delegát, nasazení provede pořadatel.

20.2.1 Předpisy (soutěžní řád) každé soutěže mají zahrnovat tabulky, podle nichž, pokud nenastanou mimořádné okolnosti, bude určen počet kol, počet běhů v jednotlivých kolech a kvalifikační postup, tj. kdo postoupí podle umístění a kdo podle dosaženého času. Taková informace bude stanovena rovněž pro každé další kolo předběžné kvalifikace.

POZN. 1: Tabulky, které lze použít, pokud neexistují jakákoliv ustanovení v příslušných předpisech nebo ustanoveních pořadatele, jsou uveřejněny na webových stránkách Světové atletiky.

POZN. 2: Technický delegát (delegáti) nebo organizátoři mohou upustit od používání takových tabulek, pokud to považují za vhodné k zajištění větší spokojenosti v závodu, nebo lepších soutěžních podmínek pro atlety.

POZN. 3: Propozice soutěže mohou stanovit způsob, jakým budou v semifinálových a finálových bězích obsazena místa uvolněná atlety, kteří nepokračují v soutěži, atlety, kteří se v předchozích kvalifikačních kolech umístili na dalších místech.

20.2.2 Kdykoliv je to možné, mají být atleti jedné členské federace či družstva a atleti s nejlepšími výkony rozděleni do různých běhů ve všech kvalifikačních kolech dané soutěže. Při uplatňování tohoto ustanovení lze po prvním kole provést požadované vzájemné přesuny atletů mezi jednotlivými běhy u atletů nasazených do stejné „skupiny drah“ podle TP 20.4.3 až 20.4.8.

20.2.3 Při sestavování kvalifikačních kol se doporučuje vzít v úvahu co nejvíce informací o výkonnosti atletů a jednotlivé běhy obsadit tak, aby se za normálních okolností do finále probojovali nejlepší závodníci. Jedná se také, pokud je to možné, o vyhýbání se střetu nejvýkonnějších atletů (běžně určených podle výkonu v kvalifikačním období, přičemž se berou v úvahu aktuální nejlepší osobní výkony) ve stejných rozbězích, což také platí pro závodníky stejné členské federace nebo družstva. Při uplatňování těchto zásad

musí být provedeny přesuny atletů:

- a) v prvním kole, a to mezi atlety s podobnými výsledky na seznamu nejlepších platných výkonů v předem stanoveném období, a
- b) v následujících kolech, mezi atlety nasazenými do stejné „skupiny drah“ v souladu s ustanoveními TP 20.4.3 až 20.4.8.

Pokud použitelné předpisy nestanoví jinak, u velkých soutěží by základem pro nasazení měl být nejlepší dosažený čas každého atleta za platných podmínek (včetně odečtu rychlosti větru v příslušné soutěži) během předem stanoveného období. Toto období může být stanoveno v příslušných předpisech nebo v dokumentu, který stanoví vstupní podmínky a účastnické limity soutěže. Pokud taková specifikace neexistuje, měl by být použit nejlepší výsledek sezóny, pokud technický (techničtí) delegát(i) nebo organizátor nerozhodnou, že kvůli určitým okolnostem bude použito jiné období nebo jiná kritéria.

Při nasazování by se neměly zohledňovat tyto faktory: výkony dosažené během tréninku nebo testů, i když se jevíly jako soutěž, nebo domněnky o tom, čeho „je závodník schopen“, ale čeho nikdy nedosáhl.

Podmínky pravidla ve vztahu k atletům s nejlepšími výkony skutečně vyžadují, abychom se poněkud odchýlili od přísných pravidel vytyčených výše. Například atlet, který může být obvykle nasazen na vysokou pozici, nemusí mít v předem stanoveném období žádný platný výsledek nebo má pouze špatné výsledky (způsobené zraněním, nemocí, nezpůsobilostí, až po případy, kdy v soutěžích na krátkém oválu jsou k dispozici pouze výsledky ze standardního oválu 400 m). I když by byli běžně umístěni níže nebo dole na seznamu umístění, technický (techničtí) delegát(i) by měli zvážit úpravu. Je nutno použít stejné principy, aby se atleti považovaní za favority, kteří dosáhnou v soutěži vysokého umístění, nepotkali v kvalifikačním kole, pokud z výsledků předchozího kola bylo jasné, že by měli být ve stejném rozběhu. Současně by měly být provedeny veškeré úpravy tak, aby se co nejlépe zajistilo, že atleti ze stejné země nebo družstva jsou v různých rozběžích.

Dodržování těchto zásad je důležité v soutěžích, kde u některých disciplín došlo ke snížení počtu kol – přičemž přesné a dobře promyšlené nasazení je důležité pro dosažení spravedlivého výsledku, který je zajímavý z hlediska atletiky.

U soutěží nižší úrovně může (mohou) technický (techničtí) delegát(i) nebo pořadatel k dosažení podobného konečného výsledku zvážit použití jiných zásad.

Seřazení běžců a rozdělení do jednotlivých běhů

20.3 Atleti jsou do jednotlivých běhů rozdělení následujícím způsobem:

20.3.1 Pro první kolo budou závodníci seřazení a nasazeni na základě příslušného seznamu platných výkonů dosažených v předem daném období nebo podle platných předpisů.

20.3.2 Po prvním kole:

(a) Pro běhy do 400 m včetně a štafetové běhy do 4x400 m včetně podle umístění a časů z každého přecházejícího kola. Pro tento účel budou závodníci seřazení následovně:

- nejrychlejší vítěz rozběhů
- druhý nejrychlejší vítěz rozběhů
- třetí nejrychlejší vítěz rozběhů atd.
- nejrychlejší atlet na druhém místě v rozbězích
- druhý nejrychlejší atlet na druhém místě
- třetí nejrychlejší atlet na druhém místě atd.

načež následuje:

- nejrychlejší atlet postupující podle dosaženého času
- druhý nejrychlejší atlet postupující podle času
- třetí nejrychlejší atlet postupující podle času atd.

(b) Pro ostatní běžecké disciplíny zůstává původní seznam startujících dle výkonnosti pro nasazování v dalších kolech v platnosti a mění se jen na základě zlepšení dosažených v předcházejících kolech.

20.3.3 V každém případě jsou poté závodníci do jednotlivých běhů nasazeni střídavým systémem dle následujícího příkladu pro tři běhy A, B, a C:

A	1	6	7	12	13	18	19	24
B	2	5	8	11	14	17	20	23
C	3	4	9	10	15	16	21	22

20.3.4 V každém případě pořadí, v němž budou běhy odstartovány, musí být určeno losem poté, co bylo rozhodnuto o jejich obsazení.

Za účelem snížení počtu požadovaných rozběhů je u prvního kola přijatelné a běžné využívat u běhů do 400 m další dostupné dráhy (například devátou dráhu na rovince nebo oválné dráze) a mít na startu více než jednoho atleta v dráze u závodu na 800 m.

Pro zajištění spravedlnosti určí pořadí, ve kterém budou rozběhy probíhat, náhodný los. V závodech na střední a velké vzdálenosti atleti běžící v posledním kole rozběhů budou vědět, jaký výkon musí podat, aby se kvalifikovali podle dosaženého času. I u kratších závodů se bere v potaz hledisko spravedlnosti, protože může dojít ke změně povětrnostních podmínek (náhle začne pršet nebo se změní síla či směr větru). Pro zajištění spravedlnosti bude pořadí určeno nahodile.

Rozdělení do drah

20.4 V bězích do 800 m včetně a ve štafetových bězích do 4x400 m včetně, kde se konají kvalifikační kola, se postupuje takto:

20.4.1 Pokud platné předpisy nestanoví jinak, v prvním kole a kterémkoliv předběžném kvalifikačním kole podle TP 20.1 musí být obsazení drah určeno losem.

20.4.2 Ve kterémkoliv kole po prvním kole jsou závodníci seřazeni na základě výsledků předcházejícího kola podle postupu uvedeného v TP 20.3.2, odst. (a) nebo pro běh na 800 m podle TP 20.3.2 odst. (b).

Je-li osm drah, jsou dráhy losovány ve třech skupinách. Je-li méně nebo více než osm drah, postupuje se obdobným způsobem s nutnou úpravou.

20.4.3 V bězích na rovince s 8 drahami:

- (a) V první skupině se losují závodníci nebo družstva na prvních čtyřech místech pro dráhy 3, 4, 5 a 6.
- (b) Ve druhé skupině se losují závodníci nebo družstva na pátých a šestých místech pro postavení v drahách 2 a 7.
- (c) Ve třetí skupině se losují závodníci nebo družstva s nejnižším umístěním pro postavení v drahách 1 a 8.

20.4.4 V bězích na 200 m a 300 m s 8 drahami:

- (a) V první skupině se losují závodníci nebo družstva na prvních třech místech pro dráhy 5, 6 a 7.
- (b) Ve druhé skupině se losují závodníci nebo družstva na čtvrtých, pátých a šestých místech pro postavení v drahách 3, 4 a 8.
- (c) Ve třetí skupině se losují závodníci nebo družstva s nejnižším umístěním pro postavení v drahách 1 a 2.

20.4.5 V bězích na 400 m, ve všech štafetách do 4 x 400 m včetně a na 800 m, které se startují v drahách na dráze s 8 drahami:

- (a) V první skupině se losují závodníci nebo družstva na prvních čtyřech místech pro dráhy 4, 5, 6 a 7.
- (b) Ve druhé skupině se losují závodníci nebo družstva na pátých a šestých místech pro postavení v drahách 3 a 8.
- (c) Ve třetí skupině se losují závodníci nebo družstva s nejnižším umístěním pro postavení v drahách 1 a 2.

20.4.6 V bězích na rovince s 9 drahami:

- (a) V první skupině se losují závodníci nebo družstva na prvních třech místech pro dráhy 4, 5 a 6.
- (b) Ve druhé skupině se losují závodníci nebo družstva na čtvrtých a pátých místech pro postavení v drahách 3 a 7.
- (c) Ve třetí skupině se losují závodníci nebo družstva na šestých a sedmých místech pro postavení v drahách 2 a 8.
- (d) Ve čtvrté skupině se losují závodníci nebo družstva s nejnižším umístěním pro postavení v drahách 1 a 9.

20.4.7 V bězích na 200 m a 300 m s 9 drahami:

- (a) V první skupině se losují čtyři nejvýše umístění závodníci nebo družstva pro dráhy 5, 6, 7 a 8.
- (b) Ve druhé skupině se losují závodníci nebo družstva na pátých, šestých a sedmých místech pro postavení v drahách 3, 4 a 9.
- (c) Ve třetí skupině se losují závodníci nebo družstva s nejnižším umístěním pro postavení v drahách 1 a 2.

20.4.8 V bězích na 400 m, ve všech štafetách do 4 x 400 m včetně a na 800 m, které se startují v drahách na dráze s 9 drahami:

- (a) V první skupině se losují závodníci nebo družstva na prvních třech místech pro dráhy 5, 6 a 7.
- (b) Ve druhé skupině se losují závodníci nebo družstva na čtvrtých, pátých a šestých místech pro postavení v drahách 4 a 8.
- (c) Ve třetí skupině se losují závodníci nebo družstva na šestých a sedmých místech pro postavení v drahách 3 a 9.
- (d) Ve čtvrté skupině se losují závodníci nebo družstva s nejnižším umístěním pro postavení v drahách 1 a 2.

POZN. 1: Běh na 800 m se může běžet s jedním nebo dvěma atlety v každé dráze. V soutěžích podle odstavců 1. (a), (b), (c) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček by však mělo být přidělení dvou atletů do jedné dráhy obvykle provedeno pouze v prvním kole kromě stavu, kdy vlivem rovnosti umístění nebo rozhodnutím vrchního rozhodčího či jury postoupilo do následujícího kola více atletů, než je počet drah. V soutěžích dle odstavců 1. (e), 2. (e) a 3. definice Soutěží pro světový žebříček lze závody na 800 m běžet také bez drah se startem od obloukové startovní čáry, nebo ve skupinách.

POZN. 2: v kterémkoli běhu na 800 m, vč. finále, kde z jakéhokoliv důvodu má startovat více atletů, než je počet drah, technický (techničtí) delegát(i) rozhodne(ou), do které dráhy bude vylosován více než jeden atlet.

POZN. 3: Pokud startuje méně atletů, než je počet drah, vnitřní (první) dráha má být vždy ponechána volná.

Pozn.CZ.: Při soutěžích pořádaných v ČR, konaných na standardním oválu délky 400 m se šesti drahami, jsou dráhy losovány ve třech skupinách:

- (a) V první skupině se losují závodníci nebo družstva na prvních třech místech pro dráhy 3, 4 a 5.
- (b) Ve druhé skupině se nasazuje závodník nebo družstvo na čtvrtém místě pro postavení v dráze 6.
- (c) Ve třetí skupině se losují závodníci nebo družstva s nejnižším umístěním pro postavení v drahách 1 a 2.

Pokud jde o POZN. 2, není přesně specifikováno, jak by měli techničtí delegáti jednat, protože situace, které k tomu mohou vést, se mohou velmi lišit. Tento problém však ovlivňuje průběh první zatáčky závodu a není tak důležitý jako při rozdělení do drah v kratším závodě. Technickým delegátům se doporučuje umístit dalšího (další) atleta(y) v dráze (drahách), kde zdvojnásobení počtu závodníků bude nejméně nepohodlné – většinou se jedná o vnější dráhy, takže závodníci neběží spolu vnitřní zatáčkou.

Pokud jde o POZN. 3, má-li stadion k dispozici více drah než startujících atletů, měli by techničtí delegáti (nebo pokud tito nejsou, pak organizátoři) předem rozhodnout, které dráhy budou pro tento účel použity a měli by uplatňovat principy výše uvedeného systému s nezbytnými úpravami. Například v případě oválu s devíti dráhami by v situacích, kdy se závodu zúčastní méně než devět atletů, dráha číslo jedna nebyla využita. V důsledku toho by měla být použita podle TP 20.4.3 až 20.4.5. dráha 2 jako dráha 1 a tak dále.

- 20.5 Při soutěžích uvedených v odstavcích 1. (a), (b), (c) a 2 (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček u běhů delších než 800 m, štafetových běhů delších než 4x400 m a všech běhů, které probíhají přímo jako finálové, se dráhy, resp. pořadí na startu, stanoví losem.
- 20.6 Pokud se rozhodne, že místo kvalifikačních kol a finále proběhne soutěž jednorázově v několika bězích, musí být v rozpisu soutěže uveden způsob nasazování atletů do jednotlivých běhů, losování drah a způsob stanovení konečného pořadí.
- 20.7 Atletovi nesmí být dovoleno startovat v jiném běhu, než do kterého byl zařazen, vyjma okolností, které podle názoru technického delegáta nebo vrchního rozhodčího změnu ospravedlňují.

Postupy z kvalifikačních kol

- 20.8 Z každého kvalifikačního běhu by měli do dalšího kola postoupit alespoň první dva, je-li to možné, doporučuje se postup min. prvních tří. Vyjma situací, kdy platí ustanovení TP 21, se další postupující mohou kvalifikovat do následujícího kola podle umístění či dosaženého času v souladu s TP 20.2, na základě příslušných ustanovení soutěžního řádu nebo z rozhodnutí technického delegáta. V případě postupu dle dosažených časů je nezbytné použít pouze jediný časoměrný systém.

POZN.: u závodů delších než 800 m, které se běží na kola, se doporučuje, aby podle dosažených časů postoupil pouze malý počet atletů.

Pokud jsou v soutěžních předpisech předepsány tabulky, je běžné, že bude také použita zásada stanovená v TP 20.8. Pokud tomu tak není, techničtí delegáti nebo organizátor musí při sestavování postupové tabulky, která má být použita, postupovat stejně.

Existují však případy, kdy v důsledku uplatnění TP 21 dojde ke změně, zejména pokud pro postup podle umístění je rovnost na posledním místě. V takových případech se může jevit jako nezbytné, aby podle dosaženého času postupovalo o jednoho atleta méně. V případě, kdy je dostatečný počet dalších drah nebo v případě běhu na 800 m (kdy na startu lze použít dráhu pro více než jednoho závodníka) nebo u závodu, který se neběží v dráhách, může technický delegát rozhodnout, že postoupí další atlet(i).

Z důvodu ustanovení v TP 20.8, kdy pro kvalifikaci podle dosaženého času lze použít pouze jeden časoměrný systém, je důležité, aby pro kvalifikační kola byly k dispozici záložní časoměrné systémy pro případ, že primární systém (většinou cílová kamera) selže. Pokud jsou pro dva nebo více rozběhů k dispozici pouze časy z různých časoměrných systémů, techničtí delegáti ve spolupráci s vrchním rozhodčím pro běhy musí určit nejspravedlivější způsob určení atletů, kteří by měli postoupit do dalšího kola, a to v rámci podmínek příslušné soutěže. Pokud jsou k dispozici další dráhy, doporučuje se tuto možnost zvážit jako první.

Zvací mítinky

20.9 Při soutěžích uvedených v odstavcích 1. (d) a 2. (d) definice Soutěže pro světový žebříček mohou být atleti nasazeni, seřazeni nebo rozmístěni do drah podle příslušného soutěžního řádu nebo jakékoliv jiné metody stanovené pořadatelem, s níž jsou atleti nebo jejich zástupci seznámeni, nejlépe před vlastní soutěží.

Pokud je u zvacích mítinků pouze „finálové“ kolo, ovšem s více než jedním během, pak běhy musí být uspořádány podle veškerých platných předpisů pro soutěž nebo pro sérii soutěží, jejichž součástí je tento závod. Pokud žádné předpisy neexistují, pak atleti běžně do různých běhů rozmisťuje organizátor nebo jmenovaný technický delegát, pokud je to požadováno.

Stejná pravidla platí pro způsob, jakým se v takových závodech stanoví konečné pořadí atletů. V některých soutěžích jsou běhy jiné než hlavní závod, považovány za samostatné závody a nejsou započítávány do celkového hodnocení, avšak v jiných jsou výsledky více než jednoho běhu „kombinovány“, aby tak bylo dosaženo celkového pořadí. Důrazně se doporučuje, aby způsob stanovení pořadí, ať už jakýkoliv, byl také předem oznámen účastníkům, jelikož tato skutečnost může mít vliv na ceny a další ocenění.

Minimální doba mezi soutěžními koly

20.10 Tam, kde je to možné, je potřeba dodržet následující minimální dobu mezi posledním během jednoho kvalifikačního kola a prvním během následujícího kola nebo finálovou soutěží:

- do 200 m včetně 45 minut
- nad 200 m do 1000 m včetně 90 minut
- nad 1000 m ne ve stejný den

21 Rovnost výkonů

21.1 Pokud rozhodčí v cíli nebo rozhodčí cílové kamery nemohou stanovit na kterémkoliv místě pořadí atletů ve smyslu ustanovení TP 18.2, 19.17, 19.21 nebo 19.26 (podle okolností), musí být rozhodnuto, že došlo ke shodě umístění a tato shoda zůstává v platnosti.

Rovnost při řazení dle dosažených výkonů (dle TP 20.3.2)

21.2 Pokud dojde k rovnosti při seřazování atletů podle výkonů podle TP 20.3.2, vedoucí rozhodčí cílové kamery musí vzít v úvahu skutečně zaznamenané časy na 0.001 s. Pokud jsou i tak časy stejné, rozhoduje o lepším postavení v žebříčku los.

Rovnost na posledním místě pro postup podle umístění

21.3 Pokud i po uplatnění TP 21.1 trvá shoda na postupovém místě podle umístění, a je k dispozici místo nebo dráha (vč. Sdílení drah v běhu na 800 m), postupují do dalšího kola oba běžci ve shodě. Pokud je to neproveditelné, rozhodne o postupu do dalšího kola los.

21.4 Při rozhodování o postupu z kteréhokoliv kvalifikačního kola do dalšího kola soutěže na základě umístění a času (např. první tři z každého ze dvou běhů plus další dva nejrychlejší) a na posledním postupovém místě je shoda umístění na postupovém místě podle pořadí v cíli, je odpovídajícím počtem snížen počet atletů postupujících podle dosaženého času.

Rovnost na posledním místě pro postup podle časů

21.5 Pokud dojde ke shodě na posledním místě při postupu podle dosažených časů, vedoucí rozhodčí cílové kamery musí vzít v úvahu skutečně zaznamenané časy na 0.001 s. Pokud je k dispozici místo nebo dráha (vč. Sdílení drah v běhu na 800 m), postupují do dalšího kola oba atleti ve shodě. Pokud je to neproveditelné, rozhodne o postupu do dalšího kola los.

22 Překážkové běhy

22.1 Standardní délky překážkových závodů jsou:

- muži, U20 (junioři) a U18 (dorostenci): 110 m, 300 m, 400 m
- ženy, U20 (juniorčky) a U18 (dorostenky): 100 m, 300m, 400 m

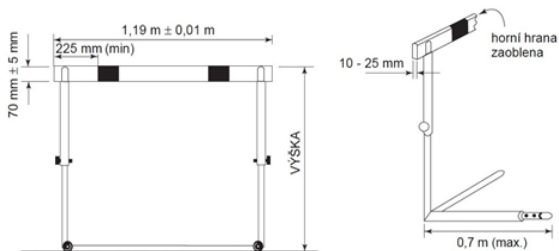
Pro běhy na 100m, 110 m a 400 m s překážkami bude v každé dráze 10 překážek. Pro běhy na 300 m bude v každé dráze sedm překážek. Překážky budou rozestaveny dle těchto tabulek:

Muži, U20 (junioři) a U18 (dorostenci)

délka trati	náběh na první překážku	vzdálenost mezi překážkami	doběh do cíle
110 m	13,72 m	9,14 m	14,02 m
300 m	50,00 m	35,00 m	40,00 m
400 m	45,00 m	35,00 m	40,00 m

Ženy, U20 (juniorčky) a U18 (dorostenky)

délka trati	náběh na první překážku	vzdálenost mezi překážkami	doběh do cíle
100 m	13,00 m	8,50 m	10,50 m
300 m	50,00 m	35,00 m	40,00 m
400 m	45,00 m	35,00 m	40,00 m

Obr. TP 22 – Příklad provedení překážky

Každá překážka musí být postavena tak, že základna překážky směřuje na stranu náběhu na překážku, přičemž hrana horní příčky na straně náběhu na překážku leží ve svislé rovině procházející hranou příslušného značení dráhy na straně náběhu.

- 22.2 Překážky musí být zhotoveny z kovu nebo jiného vhodného materiálu s horní příčkou ze dřeva nebo obdobného vhodného materiálu. Skládají se ze dvou základen a dvou stojanů nesoucích obdélníkový rám zesílený alespoň jednou příčkou. Stojany musí být upevněny na konci základen. Překážka musí být zhotovena tak, že k jejímu poražení je třeba síly alespoň 3,6 kg působící vodorovně na střed horní hrany horní příčky. Výška překážky může být nastavitelná pro příslušný závod. Protizávaží musí být nastavitelné do takové polohy, aby při každé výšce překážky byla síla potřebná k poražení překážky rovna alespoň 3,6 kg, avšak nejvýše 4,0 kg.

Maximální vodorovný průhyb horní příčky (vč. Výchylky stojanů) při působení hmotnosti 10 kg ve vodorovném směru na střed příčky nesmí překročit 35 mm.

- 22.3 Rozměry: Standardní výšky (m) překážek jsou:

Délka trati	Muži	Junioři (U20)	Dorci (U18)	Ženy, juniorky (U20)	Dorky (U18)
110 m / 100 m	1,067 m	0,991 m	0,914 m	0,838 m	0,762 m
300 m / 400 m	0,914 m	0,914 m	0,838 m	0,762 m	0,762 m

POZN.: Vzhledem k různým výrobním provedením je pro soutěže U20 na 110 m překážek přípustná výška překážek až 1,00 m.

V každém případě je pro předepsanou výšku překážek povolena tolerance 3 mm. Překážky musí mít šířku v rozmezí od 1,18 do 1,20 m, délku základny nejvýše 0,70 m a celková hmotnost překážky nesmí být menší než 10 kg.

- 22.4 Horní příčka musí být 70 mm (\pm 5 mm) vysoká, o tloušťce 10 až 25 mm a její horní hrany musí být zaobleny. Příčka musí být na obou koncích dobře upevněna.
- 22.5 Horní příčka je pruhovaná černobíle nebo jinými výrazně kontrastními barvami (kontrastními i vůči okolí), a to tak, že světlejší pruhy jsou na okrajích příčky a jsou nejméně 0,225 m široké. Musí mít takovou barvu, aby byly viditelné pro všechny vidící běžce.
- 22.6 Všechny běhy musí být běženy v drahách a každý atlet musí překonat každou překážku a po celou dobu závodu zůstat ve své dráze. Pokud se tak nestane, dojde k diskvalifikaci, pokud není použito TP 17.3.

Navíc bude atlet diskvalifikován, pokud:

- 22.6.1 při přechodu přes překážku vede chodidlo nebo nohu vedle překážky (na jedné nebo druhé straně) pod vodorovnou úroveň horní hrany kterékoliv překážky; nebo
- 22.6.2 porazí nebo posune jakoukoli překážku rukou, trupem nebo přední stranou švihové nohy; nebo
- 22.6.3 přímo nebo nepřímo porazí překážku ve své nebo jiné dráze tak, že tím ovlivní jiného (jiné) atleta(y) v závodě nebo mu (jim) bude v závodě bránit, a/nebo poruší i jiné pravidlo;
- 22.6.4 přímo nebo nepřímo posune překážku ve své nebo jiné dráze tak, že tím výrazně ovlivní jiného atleta nebo atlety v závodě, nebo jim bude v závodě bránit, případně poruší i jiné pravidlo.

Za předpokladu, že toto pravidlo je jinak dodrženo a překážka není posunuta a její výška není jakkoli snížena například vykloněním do kteréhokoli směru, atlet může jakýmkoli způsobem překážku překonat.

Požadavek překonat každou překážku by neměl být chápán tak, že atlet musí překonat každou překážku ve své dráze – za předpokladu, že je vždy dodržen záměr TP 17.1 a 17.3.

Pokud však závodník porazí nebo posune překážku v jiné dráze a tím ovlivní pohyb jiného závodníka, bude diskvalifikován.

Situace, kdy atlet porazí nebo posune překážku v jiné dráze, musí být vykládána logicky. Například atlet, který porazí nebo posune překážku v dráze atleta, který již tuto překážku překonal, nebo pokud posunutí překážky významně neovlivní postup druhého atleta (tj. nevede k významným dopadům, jako je změna rytmu, zkrácení či prodloužení kroku, změna směru, nebo nezpůsobí náraz do překážky, k němuž by bez posunutí nedošlo), nemusí být nutně diskvalifikován, pokud jinak neporuší pravidla, např. přesunem do vnitřní dráhy v zatáčce nebo při přechodu přes překážku vedením chodidla (na jedné nebo druhé straně) pod vodorovnou úroveň horní hrany kterékoliv překážky. Záměr tohoto pravidla je jasně stanovit, že u atleta, který takovým jednáním ovlivňuje jiného atleta, by mělo být uvažováno o diskvalifikaci.

Vrchní rozhodčí a úsekoví rozhodčí musí nicméně být pozorní a zajistit, aby každý atlet běžel ve své dráze. U překážkových závodů je navíc běžné, že atleti při překonávání překážky široce roztahují paže, čímž zasahují nebo brzdí atleta ve vedlejší dráze. To mohou nejlépe zaznamenat přímo před atlety stojící úsekoví rozhodčí nebo takto umístěná videokamera. V tomto ohledu lze použít TP 17.1.

TP 22.6.1 platí zároveň pro obě nohy atleta, tj. švihovou i přetahovou nohu.

„Poražení“ překážky samo o sobě nevede k diskvalifikaci. Předchozí zmínka v pravidle o úmyslné poražení překážky byla odstraněna. V TP 22.6.2 je nahrazena objektivnějšími faktory, které má vrchní rozhodčí vzít v úvahu. Nejzřetelnějším případem je situace, kdy atlet při „proběhnutí“ překážky používá ruku nebo například také hrudník. Přední strana švihové nohy zahrnuje celou přední část dolní končetiny od horní části stehna po chodidlo.

Pokud jde o ustanovení v POZN., budou zvláště důležitá u soutěží na nižší úrovni, nicméně však platí pro všechny soutěže. V zásadě to umožňuje, aby atlet, často ten, který upadl nebo ztratil rytmus kroků, mohl například položit ruce na překážku a „přelézt ji“.

22.7 Vyjma případů uvedených v TP 22.6.1 a 22.6.2 nesmí být sražení překážky důvodem k diskvalifikaci ani nebrání uznání rekordního výkonu.

22.30 Tratě a překážky pro další soutěže pořádané v působnosti ČAS

(a) Tratě, překážky a jejich rozestavení pro mužské složky:

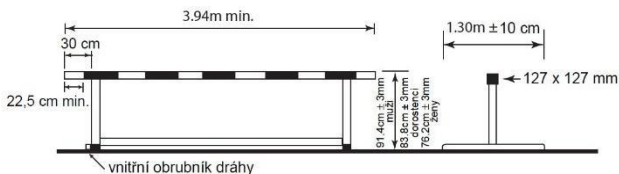
	Délka trati [m]	Výška překážky [m]	Vzdálenosti [m]			Počet přek.
			Náběh na 1. přek.	Mezi přek.	Doběh do cíle	
Muži / Junioři	200	0,762	18,29	18,29	17,10	10
	300	0,914	50,00	35,00	40,00	7
Dorci	200	0,762	18,29	18,29	17,10	10
	300	0,838	50,00	35,00	40,00	7
Žáci st.	100	0,838	13,00	8,50	10,50	10
	200	0,762	18,29	18,29	17,10	10
Žáci ml.	60	0,762	11,70	7,70	9,80	6

(b) Tratě, překážky a jejich rozestavení pro ženské složky:

	Délka trati [m]	Výška překážky [m]	Vzdálenosti [m]			Počet přek.
			Náběh na 1. přek.	Mezi přek.	Doběh do cíle	
Ženy / Juniorky	200	0,762	18,29	18,29	17,10	10
	300	0,762	50,00	35,00	40,00	7
Dorky	200	0,762	18,29	18,29	17,10	10
	300	0,762	50,00	35,00	40,00	7
Žákyně st.	100	0,762	13,00	8,20	13,20	10
	200	0,762	18,29	18,29	17,10	10
Žákyně ml.	60	0,762	11,70	7,70	9,80	6

23 Steeplechase

- 23.1 Standardní délky překážkových závodů jsou: 2000 m a 3000 m.
- 23.2 V závodě na 3000 m př. musí atlet překonat 28 pevných překážek a 7 překážek s vodním příkopem. Od startu do začátku prvního úplného kola nesmí být na trati umístěny žádné překážky, dokud všichni atleti tímto úsekem neproběhnou.
- 23.3 V závodě na 2000 m př. musí atlet překonat 18 pevných překážek a 5 překážek s vodním příkopem. První překážka je na místě třetí překážky kola. Předchozí překážky musí být odstraněny, dokud atleti jejich pozicemi poprvé neproběhnou.
POZN.: Při závodě na 2000 m př., pokud je vodní příkop uvnitř běžeckého oválu, je třeba překonat cílovou čáru dvakrát, než závodníci vběhnou do prvního úplného kola s pěti překážkami.
- 23.4 Při steeplechase závodech musí být v úplném kole překonáno 5 překážek, z nichž vodní příkop je čtvrtou v pořadí. Překážky mají být po trati rovnoměrně rozmístěny tak, že vzdálenost mezi nimi je přibližně jedna pětina jmenovité délky jednoho kola.
POZN.: Mezery mezi překážkami lze upravit tak, aby bezpečná vzdálenost od překážky či startovní čáry k následující překážce byla dodržena před i za cílovou čárou, jak je uvedeno v Manuálu Světové atletiky pro atletická zařízení („World Athletics Track and Field Facilities Manual“).
- 23.5 Překážky pro soutěže mužů a U20 (juniorů) musí být vysoké 0,914 m ($\pm 0,003$ m), pro soutěže U18 (dorostenců) musí být vysoké 0,838 m ($\pm 0,003$ m) a pro soutěže ženských kategorií musí být vysoké 0,762 m ($\pm 0,003$ m), a min. 3,94 m široké. Čtvercový průřez horního břevna každé překážky, včetně překážky u vodního příkopu, musí být o straně 0,127 m $\pm 0,003$ m.
Hmotnost každé překážky musí být v rozmezí 80 až 100 kg. Každá překážka musí mít na každé straně základnu 1,20 až 1,40 m (viz Obr. (a) TP 23).

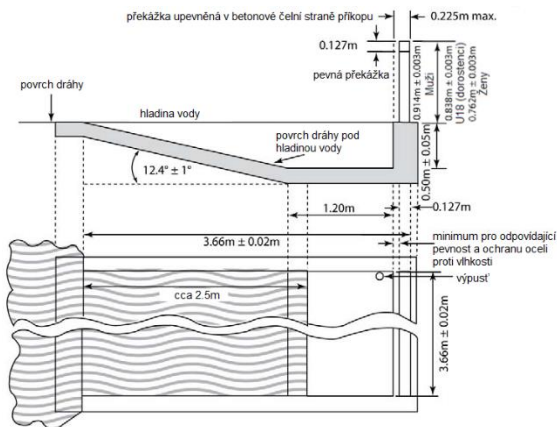
Obr. (a) TP 23 – Příklad provedení překážky pro steeplechase

Překážka na vodním příkopu musí být 3,66 m ($\pm 0,02$ m) široká a musí být pevně ukotvená v betonové stěně vodního příkopu tak, že je možný jen její minimální horizontální výkyv.

Horní břevno každé překážky musí být dřevěné nebo z jiného vhodného materiálu a musí být opatřeno pruhy v bílé a černé barvě nebo v jiných výrazně odlišných barvách (kontrastních i vůči okolí), a to tak, že světlejší pruhy, široké alespoň 0,225 m, jsou na okrajích. Musí mít takovou barvu, aby byly viditelné pro všechny vidící atlety. Překážka musí být na dráze umístěna tak, že alespoň 0,30 m délky horního břevna, měřeno od vnitřního okraje, zasahuje do vnitřního prostoru oválu.

POZN.: Doporučuje se, aby první překážka v závodě byla široká min. 5 m.

- 23.6 Vodní příkop, včetně překážky, musí být 3,66 m ($\pm 0,02$ m) dlouhý a 3,66 m ($\pm 0,02$ m) široký.

Obr. (b) TP 23 – Vodní příkop

Dno vodního příkopu musí být pokryto umělým povrchem nebo rohoží dostatečné tloušťky zaručující bezpečný dopad běžců a poskytující dostatečnou oporu běžecké obuvi. Hloubka vody na straně překážky musí být 0,50 m ($\pm 0,05$ m) přibližně do vzdálenosti 1,20 m od překážky. Od tohoto místa musí dno plynule stoupat pod úhlem $12,4^\circ \pm 1^\circ$ až na úroveň dráhy na opačném konci příkopu. Na začátku závodu musí být hladina vody v rovině s povrchem dráhy v rozmezí 20 mm.

POZN.: Vodní příkopy podle specifikací z let 2018/19 jsou nadále přípustné.

23.7 Každý atlet musí přeskocit nebo přebrodit vodní příkop a překonat každou překážku.

Pokud tak neučiní, bude diskvalifikován.

Kromě toho bude atlet diskvalifikován, pokud:

23.7.1 došlápne stranou od vodního příkopu, nebo

23.7.2 při přechodu přes překážku vede chodidlo nebo nohu pod vodorovnou úroveň horní hrany (na jedné nebo druhé straně) překážky.

Je-li toto pravidlo dodrženo, může atlet překonat překážku jakýmkoliv způsobem.

23.30 V soutěžích řízených ČAS se rovněž vypisuje trať 1500 m př., na níž je potřeba

překonat celkem 12 pevných překážek a 3 překážky s vodním příkopem. Výška překážek 0,762 m. V tomto závodě se úsek od startu k počátku prvního úplného kola musí běžet bez překážek, které musí být odstraněny, dokud všichni atleti tímto úsekem neproběhnou.

23.31 Rozpis mistrovských disciplín pro jednotlivé kategorie v rámci soutěží ČAS:

Kategorie	Délka tratě	Výška překážek	Počet překážek
muži junioři	3000 m př.	0,914 m	28 + 7
dorostenci	2000 m př.	0,838 m	18 + 5
st. žáci	1500 m př.	0,762 m	12 + 3
ženy juniorky	3000 m př.	0,762 m	28 + 7
dorostenky	2000 m př.	0,762 m	18 + 5
st. žákyně	1500 m př.	0,762 m	12 + 3

24 Štafetové běhy

- 24.1 Standardní délky štafetových běhů jsou: 4x100 m, 4 x 100 m smíšená (mix), 4x200 m, 4x400 m, 4 x 400 m smíšená (mix), 4x800 m, 100-200-300-400 m (krátká kombinovaná štafeta), 1200-400-800-1600 m (dlouhá kombinovaná štafeta), 4x1500 m.
POZN.: Štafetový běh 100-200-300-400 m lze běžet i v obráceném pořadí úseků. V takovém případě je třeba použít ustanovení TP 24.3, 24.16 a 24.22 v příslušně pozměněné podobě.
- 24.2 Napříč příslušnými drahami musí být vedeny čáry široké 50 mm, které vymezují začátek každého úseku (scratch line).
- 24.3 Při štafetách na 4x100 m, 4x100 m smíšená a 4x200 m a na prvním a druhém úseku krátké kombinované štafety je každé předávací území dlouhé 30 m, přičemž „úseková čára“ (scratch line) je 20 m je od začátku předávacího území. Pro třetí předávku v krátké kombinované štafetě a všechny předávky běhů na 4x400m a delších jsou předávací území dlouhá 20 m, přičemž jejich středem je úseková čára příslušného úseku. Předávací území začíná a končí na hraně hraničních čar území bližší startu ve

směru běhu. Pokud předávky probíhají v drahách, úsekový rozhodčí dbá na to, aby atleti byli rozmístěni ve svém předávacím území. Úsekový rozhodčí současně dbá na dodržení TP 24.4.

Úsekoví rozhodčí musí zajistit, aby každý atlet z každého družstva byl na svém místě na správné čáře nebo pozici. Asistenti startéra budou odpovídat za rozmístění prvních běžců a za zajištění, aby každý z nich měl štafetový kolík. Mohou být také pověřeni pomocí v jakýchkoli předávacích územích, která následně začínají na startovní čáře. Za rozmístění dalších běžců budou odpovídat vedoucí úsekových rozhodčích pro každé předávací území a úsekoví rozhodčí umístěni tak, aby jim byli k dispozici. Pokud jsou všichni atleti rozmístěni správně, vedoucí úsekových rozhodčích musí informovat příslušné ostatní činovníky pomocí dohodnutých komunikačních prostředků, čímž je pro hlavní soutěže obvykle vysílačka. Musí taktéž zajistit, aby u všech předávek měli přebírající běžci chodidla zcela uvnitř předávacího území, než zahájí svůj pohyb, který předchází převzetí kolíku. Tento pohyb nesmí být zahájen nikde jinde mimo předávací území.

24.4 V úsecích, které se běží zcela nebo částečně v drahách, si atlet může ve své vlastní dráze udělat jednu kontrolní značku pomocí přílnavé pásky o rozměru max. 0,05 x 0,40 m, výrazné barvy, kterou nelze zaměnit se stálým značením drah. Jiné kontrolní značky nemohou být v žádném případě použity. Úsekový rozhodčí musí příslušného atleta(y) upozornit, aby upravil nebo odstranil jakoukoliv značku, která neodpovídá tomuto pravidlu. Pokud tak neučiní, musí značky odstranit úsekový rozhodčí.

POZN.: Vážnější případy mohou být dále projednány podle ustanovení TP 7.1 a 7.3.

Lepicí páska, která jinak splňuje toto pravidlo, může být roztržena na jeden nebo více kusů, aby vznikla jedna značka jiného tvaru, která bude lépe rozeznatelná.

24.5 Ve všech štafetových bězích konaných na stadionu musí být použit kolík, který musí být nesen v ruce po celý závod. Alespoň v soutěžích uvedených v odstavcích 1.(a), (b), (c) a 2. (a) definice Soutěže pro světový žebříček musí být každý kolík očíslovaný a rozdílné barvy a může v něm být zabudovaný (čip) pro časomíru.

Štafetový kolík musí být duté těleso kruhového průřezu, hladkého povrchu, zhotovené ze dřeva, kovu nebo jiného tuhého materiálu z jednoho kusu, jehož délka musí být

0,28m až 0,30m. Kolík musí mít větší průměr 40 mm ± 2 mm a nesmí mít hmotnost menší než 50 g. Kolík by měl být barevný, aby byl jasně viditelný během závodu.

Závodníci nesmějí mít rukavice ani nanášet na ruce nebo na kolík materiál (jiný než povolený podle TP 6.4.3) nebo látky umožňující lepší držení kolíku. Pokud atlet nedodržuje toto pravidlo, bude jeho družstvo diskvalifikováno.

POZN.: Pokud je to možné, barva kolíku přidělená pro každou z drah nebo pozici na startu má být uvedena ve startovní listině.

- 24.6 Pokud kolík upadne na zem, musí jej zvednout atlet, který jej upustil. Smí přitom opustit svou dráhu, nesmí si však takto zkrátit trať a pokud není bráněno v závodě jinému atletovi při opětovném uchopení kolíku, upuštění kolíku nesmí být důvodem k diskvalifikaci. Při překročení cílové čáry musí být kolík nesen příslušným atletem. Pokud atlet toto pravidlo nedodrží, jeho družstvo bude diskvalifikováno.
- 24.7 Kolík musí být předán uvnitř předávacího území. Předávka začíná v okamžiku, kdy se přebírající atlet poprvé kolíku dotkne a končí teprve v okamžiku, kdy je kolík pouze v ruce přebírajícího atleta. Pro předávku je rozhodující pouze poloha kolíku. Předání kolíku mimo předávací území znamená diskvalifikaci. V relevantních případech platí TP 17.3.2.

Uplatnění TP 17.3.2 může být potřebné v případě, kdy atlet během přebírání kolíku vystoupí mimo přidělenou dráhu uvnitř předávacího území bez toho, aby z toho získal výhodu či bránil jinému atletovi v závodě.

Při určování polohy kolíku hraje rozhodující roli kolík v celé délce.

Úsekoví rozhodčí musí pečlivě sledovat, zda kolík, než opustí předávací území, drží v ruce pouze přebírající atlet. Pokud se přebírající běžec kolíku jen dotkne předtím, než se kolík nachází na předávacím území, bude družstvo diskvalifikováno. Běžci musí také zajistit, aby kolík držel v ruce pouze přebírající atlet, než vyběhne z předávacího území.

- 24.8 Do okamžiku, kdy je kolík pouze v ruce přebírajícího atleta, TP 17.3 platí pouze pro přibíhajícího atleta. Následně pak platí pouze pro přebírajícího atleta.

Navíc před obdržení kolíku i po jeho předání musí atleti zůstat ve svých drahách nebo dodržet svou pozici až do doby, kdy je dráha volná, aby nedošlo ke vzájemné kolizi. Pro tyto atlety TP 17.2 a 17.3 neplatí. Pokud však kterýkoliv atlet brání členu

jiného družstva, včetně toho, že běží mimo svou pozici nebo dráhu, bude uplatněno TP 17.1.

- 24.9 Pokud během závodu atlet vezme nebo zvedne kolík jiného družstva, bude jeho družstvo diskvalifikováno. Jiné družstvo nebude potrestáno, pokud nezíská výhodu.
- 24.10 Každý člen družstva může běžet pouze jeden úsek. Členy družstva pro kterékoliv kolo mohou být libovolní čtyři atleti, přihlášení ať již pro tuto či jinou disciplínu. Nicméně v sestavě, v níž družstvo soutěží ve štafetovém běhu zahájilo, je možno v dalších kolech vyměnit celkem nejvýše dva další atleti. Pokud některé družstvo toto ustanovení poruší, bude diskvalifikováno.
- 24.11 Ve smíšené štafeti na 4 x 100 m musí být družstvo složeno ze dvou mužů a dvou žen. Pořadí, v jakém družstvo poběží je muž – žena – muž – žena.
- 24.12 Ve smíšené štafeti na 4 x 400 m musí být družstvo složeno ze dvou mužů a dvou žen. Pořadí, v jakém družstvo poběží je muž – žena – muž – žena.
- 24.13 Složení družstva a pořadí, v jakém poběží, musí být oficiálně oznámeno nejpozději v čase ukončení prezentace ve svolavatelně (zveřejněný „first call time“) pro daný běh a kolo soutěže. Družstvo musí startovat v uvedeném složení a nahlášeném pořadí. Pokud některé družstvo poruší toto ustanovení, bude diskvalifikováno.

Pozn.CZ: Pro soutěže ČAS určuje čas oficiálního nahlášení složení štafet technický delegát, řídící pracovník soutěže, popř. závodní kancelář.

24.14 Štafetový běh 4x100 m a 4 x 100 m smíšený se běží celý v drahách.

24.15 Štafetový běh 4x200 m lze běžet jedním z následujících způsobů:

24.15.1 pokud je to možné, zcela v drahách (čtyři zatáčky v drahách),

24.15.2 v drahách první dva úseky a část třetího úseku po nejbližší hranu čáry seběhu k mantinelu podle ustanovení TP 17.5, kde atleti mohou své dráhy opustit (tj. celkem tři zatáčky v drahách),

24.15.3 první úsek v drahách po nejbližší hranu čáry seběhu k mantinelu podle TP 17.5, kde atleti mohou své dráhy opustit (tj. celkem jedna zatáčka v drahách).

POZN.: Pokud startují nejvýše čtyři týmy, a nelze použít TP 24.13.1, bude namísto toho použito TP 24.13.3.

24.16 V krátké kombinované štafeti se mají běžet v drahách první dva úseky a část třetího úseku po nejbližší hranu čáry seběhu k mantinelu podle TP 17.5, kde atleti mohou své dráhy opustit (tj. celkem dvě zatáčky v drahách).

- 24.17 Štafetový běh 4x400 m a 4x400 m smíšený lze běžet jedním z následujících způsobů:
- 24.17.1 první úsek v drahách a část druhého úseku po nejbližší hranu čáry seběhu k mantinelu podle TP 17.5, kde atleti mohou své dráhy opustit (tj. celkem tři zatáčky v drahách).
 - 24.17.2 první úsek v drahách po nejbližší hranu čáry seběhu k mantinelu podle TP 17.5, kde atleti mohou své dráhy opustit (tj. celkem jedna zatáčka v drahách).

POZN.: Pokud startují nejvýše čtyři týmy, mělo by být použito TP 24.17.2.

- 24.18 Štafetový běh 4x800 m lze běžet některým z následujících způsobů:
- 24.18.1 první úsek v drahách po nejbližší hranu čáry seběhu k mantinelu podle TP 17.5, kde atleti mohou své dráhy opustit (tj. celkem jedna zatáčka v drahách);
 - 24.18.2 bez rozdělení do drah.
- 24.19 Pokud atlet nedodrží ustanovení TP 24.15, 24.16, 24.17 nebo 24.18.1, bude jeho družstvo diskvalifikováno.
- 24.20 Dlouhá kombinovaná štafeta a 4x1500 m se běží bez rozdělení do drah.
- 24.21 Při všech předávkách závodníci nesmí zahájit běh před předávacím územím a musí se rozbíhat uvnitř předávacího území. Pokud atlet poruší toto pravidlo, jeho družstvo bude diskvalifikováno.
- 24.22 Atleti běžící v krátké kombinované štafetě poslední úsek a atleti běžící třetí a čtvrtý úsek štafetového běhu na 4x400m a 4x400 m smíšený (nebo podle ustanovení TP 24.17.2 také na druhém úseku) se za řízení určeným rozhodčím řadí do vyčkávací pozice na počátku předávacího území v pořadí (od vnitřní dráhy po vnější), v jakém přibíhající členové jednotlivých družstev vbíhají do poslední zatáčky svých úseků. Toto své postavení na počátku předávacího území musí očekávající závodníci zachovat a nesmí je již měnit, i když se pořadí přibíhajících atletů mezitím změní. Pokud atlet poruší toto pravidlo, jeho družstvo bude diskvalifikováno.
- POZN.: v běhu na 4x200 m, pokud není běžten celý v drahách, kde se předcházející úsek neběží v drahách, se atleti řadí podle startovního pořadí (od vnitřní dráhy směrem ven).*

Aby bylo zajištěno, že umístění čekajících atletů v krátké kombinované štafetě a všech štafetách 4x400 m probíhá v souladu s tímto pravidlem, mohou být použity elektronické systémy (např. transpondéry, aplikace pro rozpoznávání obličejů nebo dresů, fotobuňky atd.).

Data ukazující pořadí družstev při vběhnutí do poslední zatáčky musí být okamžitě zpřístupněna vrchnímu rozhodčímu běhů a chůze a vedoucímu úsekových rozhodčích na určeném monitoru nebo na jedné z hlavních obrazovek na stadionu.

24.23 Ve štafetových bězích na úsecích, které se neběží v drahách, včetně běhů na 4x200, 4x400 m a v krátké kombinované štafetě, mohou očekávající závodníci zaujmout postavení u vnitřního okraje dráhy podle toho, jak členové družstev dobíhají, pokud nestrkají nebo nepřekážejí jiným atletům v běhu. V bězích na 4x200, 4x400 m a v krátké kombinované štafetě však musí očekávající závodníci dodržet pořadí v souladu s ustanovením TP 24.22. Pokud atlet poruší toto pravidlo, jeho družstvo bude diskvalifikováno.

24.24 U štafetových běhů, které toto pravidlo neupravuje, by příslušný soutěžní řád měl určit konkrétní pravidla, která by měla platit, a způsob, jakým by tyto běhy měly probíhat.

Vedoucí úsekových rozhodčích musí zůstat u území, které jim a jejich úsekovým rozhodčím bylo přiděleno. Jakmile jsou atleti správně rozmístěni ve svých drahách a závod je odstartován, jsou vedoucí úsekoví rozhodčí a jejich úsekoví rozhodčí odpovědní za nahlášení jakéhokoli porušení obou těchto pravidel, jakož i jakékoli další porušení zejména ustanovení uvedených v TP 17.

24.30 Pro běh na 4x60 m platí stejná ustanovení jako pro 4x100 m.

24.31 Běh 4x300 m se běží obdobně jako 4x400 m, jedním z dále uvedených způsobů:

- (a) v drahách první úsek a část druhého úseku po nejbližší hranu čáry seběhu k mantinelu podle TP 17.5, kde běžci mohou své dráhy opustit (tj. celkem 3 zatáčky v drahách). Startovní čáry jsou vzájemně posunuty o handicap 400 m + 800 m. První předávka probíhá v drahách, s úsekovou čárou na metě startu 100 m, posunutého o handicap na 800 m. Druhá předávka je na metě 200 m, třetí předávka na metě 300 m. Všechna předávací území mají délku 20 m.
- (b) v drahách část prvního úseku po nejbližší hranu čáry seběhu k mantinelu podle TP 17.5, kde běžci mohou své dráhy opustit (tj. jedna zatáčka v drahách).

Všechny předávky na metách 100 m, 200 m a 300 m mají předávací území o délce 20 m.

Pozn.CZ: Pokud startují max. 4 týmy, doporučuje se způsob (b).

Na všech předávkách, které neprobíhají v drahách, se přebírající závodníci řadí od vnitřního obrubníku podle pořadí dohánějících družstev. Pokud se závodníci vzájemně nestrkají a nepřekážejí si, změna pořadí v tomto případě není důvodem k diskvalifikaci.

25 Všeobecná ustanovení – soutěže v poli

Zkušební pokusy v soutěžním sektoru

25.1 Před zahájením soutěže může mít každý atlet v soutěžním sektoru zkušební pokusy. V případě soutěží ve vrhu a hodech budou zkušební pokusy probíhat podle startovního pořadí a vždy za dozoru rozhodčího.

Zatímco v minulosti pravidla stanovovala, že v soutěžích ve vrhu a hodech by každý atlet měl mít dva zkušební pokusy, v současné době takové ustanovení neexistuje. TP 25.1 by mělo být vykládáno v tom smyslu, že povoluje jakýkoli počet zkušebních pokusů, které závodník má během přípravy. I když u větších soutěží jsou dva zkušební pokusy nadále běžné, je to bráno jako minimum, a pokud je dostatek času nebo někteří či všichni atleti požadují další zkušební pokusy, mohou být tyto další zkušební pokusy povoleny.

25.2 Po zahájení soutěže není atletům dovoleno používat pro cvičné účely

25.2.1 rozběhovou dráhu nebo odrazovou plochu;

25.2.2 skokanské tyče;

25.2.3 náčiní;

25.2.4 kruhy nebo rozběhovou dráhu nebo plochu celého sektoru s náčiním, nebo i bez něho.

Použití náčiní mimo kruh nebo rozběhovou dráhu je po celou dobu soutěže zakázáno.

Pozn.CZ.: Porušení tohoto ustanovení je důvodem k okamžitému vyloučení atleta z další účasti v disciplíně bez předchozího upozornění nebo varování žlutou kartou.

Uplatňování tohoto pravidla by nemělo atletovi bránit v tom, aby se dotýkal, připravoval nebo oblepoval páskou svou skokanskou tyč nebo zvolené náčiní připravené pro jeho pokus za předpokladu, že neohrozí, nezpůsobí prodlení jiného závodníka či dalších osob, nebo jinému atletovi či další osobě nebude překážet. Je obzvláště důležité, aby rozhodčí toto pravidlo vykládal přiměřeně a bylo zajištěno hladké pokračování soutěže a atlet mohl provést svůj pokus ihned na začátku svého časového limitu, pokud se tak rozhodne.

Značky

25.3 Pro značky platí následující pravidla:

25.3.1 Ve všech soutěžích v poli, kde se využívá rozběžiště, musí být značky umístěny podél něho, kromě skoku do výšky, kde mohou být značky umístěny na rozběžišti. Atlet může použít jednu nebo dvě kontrolní značky (dodané nebo schválené pořadatelem) pro usnadnění rozběhu a odrazu. Pokud výše uvedené značky nejsou k dispozici, může atlet použít přilnavou pásku, ale nikoliv křidu nebo podobnou látku a ani nic jiného, co zanechává nesmazatelnou stopu.

25.3.2 Při hodech z kruhu smí atlet použít pouze jednu značku. Tato značka může být umístěna pouze na zemi těsně za kruhem nebo přilehlá k němu, avšak nesmí být umístěna na žádné čáře ani v sektoru pro dopad náčiní. Značka smí být na svém místě pouze po dobu trvání vlastního pokusu atleta a nesmí bránit rozhodčím ve výhledu. Žádné osobní značky nesmějí být umístěny uvnitř nebo vedle sektoru pro dopad náčiní.

POZN.: Každá značka musí být pouze jednoduchá.

25.3.3 Rozhodčí musí příslušného atleta upozornit, aby upravit nebo odstranil jakoukoliv značku, která neodpovídá tomuto pravidlu. Pokud tak neučiní, musí je odstranit rozhodčí.

POZN.: Vážnější případy mohou být dále projednány podle TP 7.1 a 7.3.

25.3.4 Pro skok o tyči by měl pořadatel umístit vedle rozběhové dráhy vhodné a bezpečné značky, a to každých 0,5 m mezi vzdálenostmi 2,5 m až 5,0 m od „nulové“ čáry a dále každý 1 m od 5 m do 18 m od nulové čáry.

Pokud je zem mokrá, lze lepicí pásku připevnit k zemi pomocí různých barevných připínáčků. Vrchní rozhodčí by měl požadavek, aby každá značka byla pouze jednoduchá, vykládat s citem. Pokud například výrobce k výrobě jedné konstrukce použil dva spojené díly, které mají být takto použity, měla by být taková značka povolena. Stejně tak, pokud si atlet zvolí, že obě své značky umístí na stejné místo, nebo v případě skoku do výšky atlet roztrhá obdrženou pásku na jeden nebo více kusů, aby jednoduchá značka jiného tvaru vystávala zřetelněji, pak by takové případy měly být taktéž přijatelné.

TP 25.3.4 je vytvořeno proto, aby pomáhalo atletům a jejich trenérům určit místo odrazu

a postup na rozběhové dráze. Není stanoven koncept, jak by značky měly být sestaveny nebo jak by měly vypadat – organizátoři a vrchní rozhodčí mohou podle vlastního uvážení vykládat, co je u každé jednotlivé soutěže v rámci záměru pravidla přijatelné a spravedlivé.

Vyznačení výkonů a větrná stélka

25.4 Platí následující pravidla pro vyznačení výkonů a větrnou stélku:

25.4.1 Výrazným praporkem nebo tabulí může být vyznačen platný světový rekord, a pokud je to vhodné, platný kontinentální, národní rekord nebo rekord mítinku.

25.4.2 Jedna nebo více větrných stélek má být umístěno ve vhodné poloze u všech skokanských disciplín a v blízkosti soutěžního sektoru pro hod diskem a hod oštěpem pro informování atletů o přibližném směru a síle větru.

Pořadí soutěžících a pokusů

25.5 Vyjma situace, kdy je použito ustanovení TP 25.6 nebo příslušná ustanovení soutěžního řádu, atleti nastupují k soutěži v pořadí stanoveném losem.

Pokud se kterýkoliv atlet samovolně rozhodne absolvovat svůj pokus v jiném než stanoveném pořadí, bude uplatněno ustanovení TP 7.1 a 7.3. V případě napomenutí zůstává výsledek pokusu (zdařený či nezdařený) v platnosti.

Pokud se nejprve koná kvalifikace, losuje se pořadí finálové soutěže samostatně.

25.6 Vyjma soutěží ve skoku do výšky a skoku o tyči může atlet mít zaznamenán pouze jediný pokus v kterémkoli kole soutěže.

Ve všech disciplínách v poli, kromě soutěží ve skoku do výšky a skoku o tyči, kde soutěží více než osm atletů, musí být každému z nich povoleny tři pokusy a osmi atletům s nejlepšími zdařenými pokusy musí být povoleny další tři pokusy, pokud není v příslušných propozicích soutěže určeno jinak.

Rovnost výkonů dvou nebo více atletů na posledním postupovém místě musí být řešena podle ustanovení TP 25.22. Zůstává-li nadále rovnost umístění, všem atletům s rovným umístěním musí být povoleny další pokusy, jejichž počet je dán příslušnými propozicemi soutěže.

Startuje-li osm nebo méně atletů, musí být všem povoleno šest pokusů, pokud není v příslušných propozicích soutěže určeno jinak. Pokud jeden atlet nebo více atletů nemá po prvních třech kolech zdařený pokus, nastupují tito atleti k dalším pokusům před atlety se zdařenými pokusy, a to ve stejném vzájemném pořadí, jaké měli podle vylosování.

V obou případech:

25.6.1 pořadí soutěžících pro kterákoliv následující kola pokusů bude v obráceném pořadí vzhledem k umístění po prvních třech kolech pokusů, pokud není v příslušných propozicích soutěže uvedeno jinak;

25.6.2 když má být změněno pořadí soutěžících a o některou pozici se dělí více závodníků, pak tito nastupují ve stejném pořadí, jako podle původního losu.

POZN. 1: Pro vertikální skoky platí ustanovení TP 26.2.

POZN. 2: Pokud se závěrečných tří pokusů účastní atlet, jemuž vrchní rozhodčí podle ustanovení TP 8.5 povolil dále soutěžit pod protestem, nastupuje k pokusům před ostatními atlety. Pokud dále pod protestem pokračuje více atletů, nastupují tito atleti k pokusům v původním vzájemném pořadí.

POZN. 3: Řídící orgán soutěže může v propozicích dané soutěže určit počet pokusů (nejvýše šest) a počet startujících, kteří mohou postoupit do dalšího kola po prvních třech pokusech.

POZN. 4: Řídící orgán soutěže může v propozicích dané soutěže stanovit, že pořadí soutěže může být změněno po jakémkoli dalším kole po prvních třech pokusech.

POZN. 5: v soutěžích pořádaných dle odstavců 1. (d) a 2 (d) definice Soutěží pro světový žebříček musí být atleti nasazeni do soutěže v souladu s propozicemi soutěže nebo jinou metodou, kterou zvolí pořadatel, avšak způsob nasazení do soutěže by měl být atletům a jejich zástupcům sdělen s předstihem.

Pokud atlet opustil závod buď vlastním rozhodnutím, nebo rozhodnutím učiněným v souladu s SP 6, nesmí v této soutěži dále pokračovat, a to ani ve vertikálních skocích v případě rovnosti výkonů na prvním místě nebo u vícebojů v případě jakékoli další disciplíny v rámci daného víceboje.

V situacích, kde je v horizontálních technických disciplínách více než osm atletů, jen osmi atletům s nejlepšími zdařenými výkony jsou dovoleny další pokusy. To vyžaduje, aby atlet měl zaznamenaný alespoň jeden pokusu ze zdařeného skoku, vrhu nebo hodů během prvních tří pokusů. Pokud méně než 8 atletů dosáhne takový platný – zdařený výkon, pak jen těmto atletům je dovoleno pokračovat v dalších pokusech/pokusu, i když to bude znamenat postup méně než osmi atletů.

Záznam pokusů

25.7 Vyjma skoku vysokého a skoku o tyči musí být zdařený pokus změřen. Standardně používané zkratky a symboly jsou uvedené v SP 25.4.

Ukončení pokusu

25.8 Rozhodčí nesmí zvednout bílý praporek na znamení zdařeného pokusu, dokud není pokus ukončen. Rozhodčí může přehodnotit své rozhodnutí, pokud se domnívá, že zvedl nesprávný praporek.

Pokus je ukončen jako zdařený:

25.8.1 v případě vertikálního skoku, jakmile rozhodčí určí, že nedošlo k porušení TP 27.2, 28.2 nebo 28.4;

25.8.2 v případě horizontálního skoku, jakmile atlet opustí doskočiště v souladu s TP 30.2;

25.8.3 v případě vrhu nebo hodů, jakmile atlet opustí kruh či rozběhovou dráhu v souladu s TP 32.17.

Kvalifikační kolo

25.9 Je-li při soutěžích v poli tak velký počet atletů, že nedovoluje řádné uskutečnění soutěže v jediném kole (finálovém), musí se konat kvalifikační kolo. Pokud se kvalifikační kolo koná, musí jím projít všichni atleti a do dalšího kola se kvalifikovat, vyjma případů, kdy příslušný řídicí orgán dané soutěže rozhodne, že v jedné nebo více jednotlivých disciplínách se uskuteční další kvalifikační kolo (nebo kola), a to buď během dané soutěže, nebo při jedné nebo více předcházejících soutěžích. Toto předběžné kvalifikační kolo rozhodne o některých nebo všech atletech, kteří budou oprávněni soutěžit v některém z dalších kol soutěže. Takový postup a další podmínky (jako je dosažení účastnického limitu během stanovené doby, dosažení stanoveného umístění v předem určených soutěžích nebo umístění na specifikovaných žebříčkách), za nichž je atlet oprávněn k účasti v určitém kole soutěže, musí být stanoveno v propozicích daných soutěžích.

Výkony dosažené v kvalifikační soutěži nebo předběžném kvalifikačním kole se do finálové soutěže nezapočítávají.

25.10 Atleti mají být obvykle rozděleni do dvou či více skupin, přibližně stejně silných, a kdykoliv je to možné, je třeba atlety z jedné členské země umístit do různých skupin.

Pokud nejsou k dispozici zařízení, aby tyto skupiny soutěžily ve stejnou dobu a za stejných podmínek, začíná každá skupina své zkušební pokusy v soutěžním sektoru ihned po ukončení soutěže předcházející skupiny.

- 25.11 Doporučuje se, aby při soutěžích, trvajících déle než tři dny, byl u soutěží ve vertikálních skocích mezi kvalifikačním kolem a finálovou soutěží jeden den odpočinku.
- 25.12 Podmínky kvalifikačního kola, kvalifikační limit a počet finalistů musí stanovit technický (techničtí) delegát(i). Pokud nebyl(i) jmenován(i), určí tyto podmínky pořadatel. Při soutěžích uvedených v odstavcích 1. (a), (b), (c) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček má být ve finále alespoň 12 atletů, pokud v propozicích soutěže není určeno jinak.
- POZN.: Použitelné předpisy mohou stanovit způsob, jakým budou v semifinálových a finálových kolech obsazena místa uvolněná atleti, kteří nepokračují v soutěži, atleti, kteří se v předchozích kvalifikačních kolech umístili na dalších místech.*
- 25.13 V kvalifikační soutěži, vyjma skoku do výšky a skoku o tyči, má atlet povoleny až tři pokusy. Jakmile atlet splnil kvalifikační limit, nesmí v kvalifikační soutěži dále pokračovat.
- 25.14 Při kvalifikační soutěži ve skoku do výšky a skoku o tyči musí atlet, který není vyřazen po třech po sobě následujících nezdařených pokusech, pokračovat v soutěži dle TP 26.2 (včetně vynechávání pokusu) až do posledního pokusu na výšce určené jako kvalifikační limit, pokud již předtím nebylo dosaženo stanoveného počtu atletů pro finále dle TP 25.12. Jakmile je rozhodnuto, že atlet postupuje do finále, nesmí v kvalifikační soutěži pokračovat.
- 25.15 Pokud stanoveného kvalifikačního limitu nedosáhne žádný atlet nebo jej splní méně atletů, než je požadovaný počet, musí být počet finalistů rozšířen na tento počet o další atleti podle výkonů dosažených v kvalifikačním kole. Rovnost výkonů dvou nebo více atletů na posledním postupovém místě musí být řešena podle ustanovení TP 25.22 nebo 26.8. Zůstává-li nadále rovnost umístění, do finále postupují všichni atleti s rovným umístěním.
- 25.16 Koná-li se kvalifikační soutěž ve skoku do výšky nebo skoku o tyči ve dvou souběžně soutěžících skupinách, doporučuje se zvyšovat laťku na každou výšku v obou skupinách současně.

Při nasazování do kvalifikačních skupin ve skoku do výšky a skoku o tyči je důležité, aby byly dodrženy požadavky ustanovení TP 25.10. Techničtí delegáti a vrchní rozhodčí musí pečlivě sledovat postup kvalifikačních kol u skoku do výšky a skoku o tyči, aby zajistili, že jednak atleti musí skákat (nebo oznámit, že vynechává), pokud nejsou podle TP 26.2 vyřazeni, dokud nebyl dosažen kvalifikační limit (pokud nebylo dosaženo stanoveného počtu atletů pro finále dle TP 25.12), a na druhou stranu, jakékoli rovné umístění mezi atleti v celkovém pořadí v obou skupinách bylo řešeno v souladu s ustanoveními TP 26.8. Zvláštní pozornost musí být věnována uplatnění TP 25.14, aby se zajistilo, že atleti nepokračují v soutěži, pokud je jisté, že budou ve finále bez ohledu na to, jak si budou počínat ostatní atleti, kteří pokračují v kvalifikačním kole.

Doba na provedení pokusu

25.17 Odpovědný rozhodčí dá atletovi najevo, že je vše připraveno k zahájení pokusu a tímto okamžikem běží doba, kterou má atlet pro pokus vymezenou.

Ve skoku o tyči začíná čas běžet od okamžiku, kdy jsou stojany nastaveny dle předchozího přání atleta.

Pokud vymezený čas uplynul až poté, co atlet zahájil svůj pokus, nesmí být jeho pokus zastaven.

Pokud se atlet rozhodne pokus neabsolvovat poté, co začal běžet čas vymezený pro tento pokus, bude tento pokus považován za nezdařený, jakmile uplyne doba pro něj vymezená.

Pro provedení pokusu musí být dodrženy následující časy. Pokud uvedený čas není dodržen a není uplatněno ustanovení TP 25.18, bude pokus zaznamenán jako nezdařený:

Individuální soutěže

Počet atletů, kteří zůstávají v soutěži	Skok do výšky	Skok o tyči	Ostatní
Více než 3 atleti (nebo úplně první pokusy každého atleta)	1 min	1 min	1 min
2 nebo 3 atleti	1,5 min	2 min	1 min
1 atlet	3 min	5 min	-

Víceboje

Počet atletů, kteří zůstávají v soutěži	Skok do výšky	Skok o tyči	Ostatní
Více než 3 atleti (nebo úplně první pokusy každého atleta)	1 min	1 min	1 min
2 nebo 3 atleti	1,5 min	2 min	1 min
1 atlet	2 min	3 min	-

Po sobě následující pokusy

	Skok do výšky	Skok o tyči	Ostatní
Po sobě následující pokusy	2 min	3 min	2 min

POZN. 1: Hodiny ukazující zbývající čas mají být pro atleta viditelné. Navíc musí rozhodčí držet zvednutý žlutý praporek nebo jinak signalizovat, že zbývá posledních 15 sekund povoleného časového limitu.

POZN. 2: Ve skoku vysokém a skoku o tyči se jakákoliv změna doby vymezené pro provedení pokusu (vyjma doby stanovené pro po sobě následující pokusy jednoho atleta) musí provést až po změně výšky laťky. V ostatních soutěžích v poli (vyjma doby stanovené pro po sobě následující pokusy jednoho atleta), se povolená doba nemění.

POZN. 3: Při stanovení počtu atletů zbývajících v soutěži je třeba vždy vzít v úvahu i ty závodníky, kteří by se mohli zúčastnit rozeskakování o první místo.

POZN. 4: Pouze pokud v soutěži ve skoku vysokém nebo skoku o tyči zůstal jediný atlet (a soutěž vyhrál) a pokouší se o světový rekord nebo jiný rekord vzhledem k dané soutěži, zvyšuje se výše uvedená doba o jednu minutu.

POZN. 5: u vertikálních skoků je počet atletů zbývajících v soutěži stanoven v okamžiku zvyšování laťky.

POZN. 6: Čas vymezený pro po sobě následující pokusy u vertikálních skoků bude stanoven bez ohledu na to, zda se jedná o náhradní pokus na stejné výšce, nebo o pokus na další výšce, nebo když se po skončení pokusů změní pořadí. Čas vymezený pro po sobě následující pokusy bude stanoven výpočtem podle počtu zbývajících atletů v soutěži. Pokud má však atlet podle výpočtu času vymezeného pro pokus na základě počtu atletů v soutěži nárok na delší čas, tento čas mu bude dán k dispozici.

Rozhodčí by měli vždy používat systém, kterým upozorní nebo vyvolá dalšího atleta, který má provést svůj pokus, a dalšího, který soutěží po něm. Je to důležité v případech, kdy atlet má na provedení pokusu jednu minutu. Rozhodčí také musí zajistit, aby soutěžní sektor byl zcela připraven na další pokus, a to ještě předtím, než atleta vyvolá a spustí časomíru. Rozhodčí, a zejména vrchní rozhodčí, musí při rozhodování o tom, kdy spustí časomíru nebo kdy čas vyprší a jedná se o nezdařený pokus, plně sledovat prostředí soutěže včetně pokynů od režie závodu.

Je třeba brát v úvahu zvláštní okolnosti jako je připravenost rozběhové dráhy pro atleta, který provádí svůj pokus ve skoku do výšky a hodu oštěpem (pokud soutěže na dráze probíhají zároveň ve stejném soutěžním sektoru), a vzdálenost, kterou atlet musí ujít ke kleci a skrz ni dojít ke kruhu, aby provedl svůj pokus v hodu diskem nebo kladivem.

Náhradní pokusy

25.18 Je-li atlet z nějakého, na něm nezávislého, důvodu v provádění pokusu omezován a pokus nemůže absolvovat nebo pokus nemůže být správně zaznamenán, příslušný vrchní rozhodčí má právo povolit mu náhradní pokus nebo vrátit zcela či částečně čas vymezený pro pokus.

Náhradní pokus není možné provést mimo stanovené pořadí atletů. Pro provedení náhradního pokusu bude podle okolností povolena přiměřená doba. Pokud soutěž mezitím pokročila, musí být náhradní pokus proveden dříve než jakékoliv další pokusy.

Existuje několik situací, kdy může být vhodné závodníkovi umožnit provedení náhradního pokusu, včetně případu, kdy z důvodu procesní nebo technické chyby není pokus měřen a opakované měření nemůže být přesně provedeno. Přestože by k tomu při použití kvalitních systémů a zálohových systémů nemělo docházet, musí být v případě použití technologií provedeno stále více opatření pro případy, kdy se něco pokazí. Vzhledem k tomu, že by neměla být povolena žádná změna v soutěžním pořadí (pokud není problém zjištěn okamžitě a soutěž pokračuje), musí vrchní rozhodčí rozhodnout, jak dlouho by mělo být povoleno provádění náhradních pokusů, přičemž musí zohlednit specifické okolnosti každého konkrétního případu.

Opuštění soutěžního sektoru

25.19 Atlet nesmí opustit soutěžní prostor během konání soutěže, pokud nemá souhlas a doprovod rozhodčího. Pokud je to možné, musí být nejdříve napomenut, ale při opakování nebo ve vážném případě musí být atlet diskvalifikován. Pokud se atlet následně nedostaví ke konkrétnímu pokusu, bude jeho pokus po uplynutí vymezené doby označen jako nezdařený.

Změna místa nebo doby konání soutěže

25.20 Technický delegát nebo příslušný vrchní rozhodčí má právo změnit místo nebo dobu konání soutěže, pokud to podle jeho uvážení okolnosti vyžadují. Tato změna však může nastat pouze po ukončení probíhajícího soutěžního kola.

POZN.: Ani síla větru, ani změna jeho směru nejsou dostatečným důvodem pro změnu místa ani doby konání soutěže.

Pojem „kolo pokusů“ místo „kola“ je uveden proto, aby byl zřejmý rozdíl mezi „kolem pokusů“ v závodu v poli a „kolem soutěže“ (tj. kvalifikačním kolem nebo finále).

Pokud podmínky neumožňují dokončit kolo pokusů před změnou místa nebo času, technický delegát (prostřednictvím vrchního rozhodčího) nebo vrchní rozhodčí obvykle tyto pokusy dokončené v tomto kole pokusů zruší (vždy v závislosti na vyhodnocení podmínek a výsledků pokusů do okamžiku, kdy došlo k přerušení) a soutěž znovu zahájí na začátku tohoto kola pokusů. Viz také TP 11.4.

Konečné výsledky

25.21 Každému atletovi musí být do výsledků soutěže zapsán nejlepší výkon ze všech absolvovaných pokusů. V případě skoku vysokého a skoku o tyči včetně výkonu dosaženého při řešení shodného umístění na prvním místě.

Rovnost výkonů

25.22 V soutěži v poli, vyjma skoku do výšky a skoku o tyči, rozhoduje o pořadí při rovnosti výkonů druhý nejlepší výkon atletů s rovností nejlepšího výkonu. Je-li i ten stejný, rozhoduje třetí nejlepší výkon atd. Pokud rovnost umístění trvá i po uplatnění TP 25.22, je tato rovnost konečná.

Vyjma vertikálních skoků, v případě rovnosti umístění na kterémkoliv místě, včetně prvního, rovnost zůstává.

POZN.: Pro vertikální skoky platí ustanovení TP 26.8, 26.9.

A. Vertikální skoky

26 Všeobecná ustanovení – vertikální skoky

- 26.1 Před zahájením soutěže musí vrchní rozhodčí nebo vrchník oznámit atletům základní výšku a následné výšky, na které bude laťka zvyšována po ukončení každého kola, dokud v soutěži nezůstane jediný atlet, který již soutěž vyhrál nebo nedojde k rovnosti výkonů na prvním místě. (Pro víceboje platí ustanovení TP 39.8.4).

Pokusy

- 26.2 Atlet může začít skákat na kterékoliv výšce předtím oznámené vrchním rozhodčím nebo vrchníkem a pokračovat dle vlastního uvážení na kterékoliv následující výšce. Tři za sebou následující nezdařené pokusy, bez ohledu na výšku, na které k nezdařeným pokusům došlo, znamenají vyřazení atleta z další soutěže, s výjimkou případu rovnosti výkonů na prvním místě.

Důsledkem tohoto pravidla je, že atlet může vynechat druhý, případně třetí pokus na kterékoliv výšce po nezdařeném prvním, resp. druhém pokusu na této výšce, a přesto pokračovat v soutěži na následující výšce.

Jestliže atlet na určité výšce pokus vynechá, nemůže již na této výšce vykonat žádný další pokus, vyjma případu rovnosti výkonů na prvním místě.

Pokud při soutěži ve skoku vysokém nebo skoku o tyči není atlet přítomný, když všichni ostatní přítomní atleti soutěž ukončili, musí to být vrchním rozhodčím, poté, co uplynula příslušná doba pro provedení pokusu, považováno za ukončení soutěže tímto atletem.

Ačkoliv TP 26.2 stanoví, že atlet se nesmí pokusit o druhý nebo třetí pokus u jakékoli konkrétní výšky ve vertikálních skocích, pokud se má za to, že u této výšky vynechal dřívější pokus, navrhuje se, aby u soutěží na nižších úrovních, jako dětské a školní závody, soutěžní řád mohl být upraven tak, aby v takových případech umožňoval atletovi zvolit si provedení druhého nebo třetího pokusu.

- 26.3 Atlet má právo skákat dále, i když ostatní již byli ze soutěže vyřazení, dokud sám neztratí právo v soutěži pokračovat.
- 26.4 Dokud v soutěži nezůstává pouze jediný atlet, který již soutěž vyhrál, platí, že:
- 26.4.1 po každém kole se laťka nesmí zvýšit nikdy méně než o 2 cm při skoku vysokém a o 5 cm při skoku o tyči a

26.4.2 hodnota, o níž se laťka zvyšuje, se v průběhu zvyšování nesmí nikdy zvýšit. Ustanovení TP 26.4.1 a 26.4.2 neplatí, jakmile se všichni dosud soutěžící atleti domluví na zvýšení na úroveň nového světového rekordu (nebo jiného rekordu odpovídajícího soutěži).

Pozn.CZ.: Při soutěžích ČAS platí obdobné ustanovení pro pokus o nový ČR rekord. Poté, co atlet soutěž vyhrál, rozhoduje o dalším zvyšování laťky tento atlet sám, po poradě s příslušným rozhodčím či vrchním rozhodčím.

POZN.: Toto ustanovení neplatí pro soutěž v rámci víceboje.

Měření výšky

- 26.5 Při všech vertikálních skocích se výšky musí měřit v celých centimetrech, kolmo od země k nejnižšímu místu horního okraje laťky.
- 26.6 Každé měření nové výšky musí být provedeno předtím, než se závodníci pokusí tuto výšku překonat. Pokud došlo k výměně laťky, musí dojít k opětovnému změření výšky. Při všech pokusech o rekord musí rozhodčí před následujícím pokusem nastavenou míru překontrolovat, došlo-li k dotyku laťky od posledního měření.

Laťka

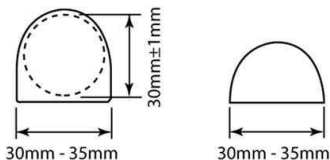
- 26.7 Laťka musí být zhotovena ze sklolaminátu či jiného vhodného materiálu, ale nikoliv z kovu. Musí mít kruhový průřez, vyjma dvou koncových dílů. Musí mít takovou barvu, aby byla viditelná pro všechny vidící atlety. Celková délka laťky musí být 4,00 m ($\pm 0,02$ m) pro skok vysoký a 4,50 m ($\pm 0,02$ m) pro skok o tyči. Maximální hmotnost musí být 2,0 kg pro skok vysoký a 2,25 kg pro skok o tyči. Průměr dílu o kruhovém průřezu musí být 30 mm (± 1 mm).

Laťka se musí skládat ze tří částí, z tyče kruhového průřezu a dvou koncových dílů z nichž každý musí být široký 30 až 35 mm a dlouhý 0,15 m až 0,20 m sloužících k uložení laťky na podpěry.

Koncové díly musí mít kruhovitý nebo půlkruhovitý průřez s jednou jednoznačně definovanou rovnou plochou pro uložení laťky na podpěry. Rovná plocha nesmí být výše, než je střed svislého řezu laťkou. Koncové díly musí být tvrdé a hladké a nesmí být z gumy nebo pokryty gumou nebo jiným materiálem, zvyšujícím tření mezi nimi a podpěrami.

Po uložení na podpěry se laťka pro skok vysoký smí prohnout nejvýše o 20 mm a laťka pro skok o tyči nejvýše o 30 mm.

Kontrola tuhosti: Při zavěšení závaží o hmotnosti 3 kg uprostřed laťky se laťka pro skok vysoký smí prohnout nejvýše o 70 mm a laťka pro skok o tyči nejvýše o 0,11 m.

Obr. TP 26 – Alternativní konce laťky

Rovnost pořadí

26.8 Pokud dva nebo více atletů překoná stejnou konečnou výšku, bude o jejich pořadí rozhodnuto takto:

26.8.1 Lepší umístění se přizná atletovi, který na nejvýše zdolané výšce, na níž k rovnosti výkonů došlo, měl nejméně pokusů.

26.8.2 Pokud při uplatnění ustanovení TP 26.8.1 rovnost pořadí stále trvá, přizná se lepší umístění atletovi, který měl v soutěži nejmenší počet nezdařených pokusů až po nejvyšší zdolanou výšku včetně.

26.8.3 Trvá-li rovnost výkonů i po uplatnění ustanovení TP 26.8.2, bude atletům přiznáno stejné umístění v soutěži, pokud se nejedná o první místo.

26.8.4 Pokud se jedná o první místo, bude provedeno rozeskakování podle ustanovení TP 26.9, pokud tak bylo předem určeno soutěžním řádem nebo propozicemi dané soutěže nebo během soutěží, avšak před začátkem dané disciplíny, technickým delegátem (nebo vrchním rozhodčím, pokud technický delegát nebyl jmenován). Pokud se rozeskakování nekoná nebo se atleti, kteří by se měli rozeskakovat, v kterékoliv fázi soutěže rozhodnou dále neskákat, rovnost umístění na prvním místě zůstává.

POZN.: Toto ustanovení neplatí pro soutěž v rámci víceboje.

Rozeskakování může být ukončeno řadou způsobů:

- (a) ustanovením uvedeným v předpisech soutěže před zahájením soutěže;
- (b) rozhodnutím v průběhu soutěže učiněným technickým delegátem (nebo vrchním rozhodčím, pokud technický delegát nebyl jmenován);
- (c) rozhodnutím atletů, že nebudou skákat před rozeskakováním nebo během jakékoli jeho fáze.

Přestože rozhodnutí technického delegáta nebo vrchního rozhodčího nepokračovat v rozeskakování může proběhnout před zahájením soutěže, mohou nastat situace, kdy to nebude možné, například pokud to znemožňují podmínky v místě soutěže nebo není žádoucí rozeskakování zahájit nebo v něm pokračovat. Vrchní rozhodčí by při řešení této situace mohl využít své pravomoci na základě SP 18 nebo TP 25. Zdůrazňuje se, že atleti se mohou rozhodnout dále neskákat buď před zahájením rozeskakování nebo v jakékoli fázi během rozeskakování.

Rozeskakování

26.9 Rozeskakování se řídí těmito pravidly:

- 26.9.1 Zúčastněný atlet musí skákat na každé výšce až do rozhodnutí, nebo dokud se všichni nerozhodnou dále neskákat.
- 26.9.2 Každý atlet má na každé výšce pouze jeden pokus.
- 26.9.3 Rozeskakování začíná na další výšce, určené podle ustanovení TP 26.1, která následuje po poslední výšce zdolané atlety
- 26.9.4 Pokud nedojde k rozhodnutí, laťka se zvyšuje, pokud závodníci byli úspěšní, nebo snižuje, pokud nebyli, vždy o 2 cm při skoku do výšky a o 5 cm při skoku o tyči.
- 26.9.5 Pokud atlet na některé výšce svůj pokus neprovede, automaticky ztrácí právo na lepší umístění. Zůstane-li pak v soutěži již jen jeden další atlet, bude prohlášen vítězem bez ohledu na to, zda se pokusil danou výšku překonat či nikoliv.

Skok do výšky – příklad

Před zahájením soutěže oznámil vrchník tyto postupné výšky: 1,75 m, 1,80 m, 1,84 m, 1,88 m, 1,91 m, 1,94 m, 1,97 m, 1,99 m...

Atlet	Skákané výšky							Nezdař. pokusy	Rozeskakování			Poř.
	1,75	1,80	1,84	1,88	1,91	1,94	1,97		1,91	1,89	1,91	
A	O	XO	O	XO	X-	XX		2	X	O	X	2
B	-	XO	-	XO	-	-	XXX	2	X	O	O	1
C	-	O	XO	XO	-	XXX		2	X	X		3
D	-	XO	XO	XO	XXX			3				4

Všichni závodníci A, B, C a D zdolali jako poslední výšku 1,88 m, všichni na 2. pokus.

Budou uplatněna TP 26.8 a 26.9; rozhodčí sečtou celkový počet nezdařených pokusů až do poslední zdolané výšky včetně, tj. 1,88 m.

Atlet D má více nezdařených pokusů než atleti A, B a C, a proto se umístil na čtvrtém místě. U atletů A, B a C zůstává rovnost, a jelikož se jedná o první místo, měli by se rozeskakovat – rozeskakování začíná na výšce 1,91 m, což je výška následující po výšce, kterou naposledy dotyční atleti zdolali.

Jelikož zde žádný z atletů neuspěl, laťka je snížena na 1,89 m a rozeskakování pokračuje. Protože atlet C jako jediný tuto výšku nezdolal, automaticky vypadává a končí na 3. místě. Další dva atleti a B pokračují v rozeskakování potřetí, na výšce 1,91 m. Tu následně zdolává pouze atlet B a stává se tak vítězem.

Pokud se atlet jednostranně rozhodne odstoupit od rozeskakování, bude v souladu s TP 26.9.5 prohlášen za vítěze druhý atlet (pokud zbývá pouze jeden). Tento atlet se nemusí nutně pokusit o překonání příslušné výšky. Pokud v rozeskakování zůstane více než jeden atlet, pokračují tito v rozeskakování, přičemž atlet, který odstoupil, se umístil podle svého konečného umístění a nemá právo na vyšší umístění, a to ani na umístění na prvním místě.

Mimořádné okolnosti

26.10 Pokud laťka opustí stojany, a přitom je evidentní, že to bylo způsobeno jinými okolnostmi, než v důsledku činnosti atleta při pokusu o překonání nastavené výšky (např. Vlivem závanu větru), pak, pokud:

26.10.1 k pádu laťky došlo poté, kdy atlet výšku zdolal, aniž se laťky dotkl, musí být tento pokus považován za zdařený, nebo

26.10.2 k pádu laťky došlo za jakýchkoliv jiných okolností, jedná se o neplatný pokus a bude přiznán nový pokus.

27 Skok do výšky

Závod

27.1 Atlet se musí odrazit jednou nohou.

27.2 Za nezdařený pokus se považuje, jestliže:

27.2.1 po skoku laťka nezůstane na stojanech (podpěrách) v důsledku činnosti atleta při pokusu o její překonání nebo

27.2.2 atlet se kteroukoliv částí těla dotkne země, včetně doskočiště, za svislou rovinou proloženou předním okrajem laťky, ať již mezi stojany nebo mimo ně, aniž by napřed překonal laťku. Pokud se atlet při skoku dotkne nohou doskočiště, a podle názoru rozhodčího tým nezískal žádnou výhodu, takový skok nesmí být považován za nezdařený.

POZN.: Pro usnadnění uplatňování tohoto pravidla musí být na zemi mezi stojany vyznačena (přílnavou páskou nebo podobným materiálem) bílá čára široká 50 mm, jejíž přední hrana leží ve svislé rovině proložené předním okrajem laťky, a je prodloužená do vzdálenosti 3 m za každý z obou stojanů.

27.2.3 Atlet se při rozběhu dotkne laťky nebo svislé části stojanů, aniž by skočil.

Rozběhová plocha a odraziště

27.3 Minimální šířka rozběhové plochy musí být 16 m a její minimální délka musí být 15 m. Při soutěžích uvedených v odst. 1. (a), (b), (c), (d) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček musí být minimální délka rozběhové plochy 25 m.

27.4 Nejvyšší sklon posledních 15 m rozběhové a odrazové plochy nesmí překročit hodnotu 1:167 (0,6 %), měřeno podél kterékoliv radiály polokruhové plochy se středem

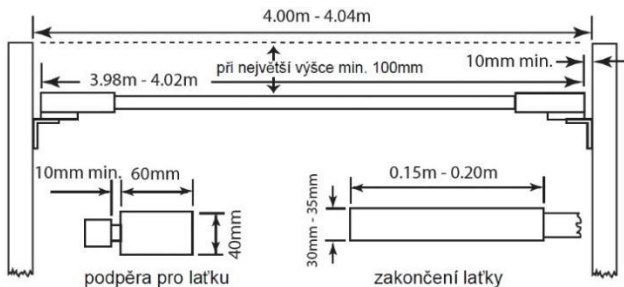
uprostřed stojanů a mající minimální poloměr v souladu s TP 27.3. Doskočiště by mělo být umístěno tak, že atlet se rozbíhá „směrem vzhůru“.

POZN.: Rozběhové plochy a odraziště podle specifikací z let 2018/19 zůstávají nadále přípustné.

- 27.5 Odraziště musí mít rovnou plochu a jakýkoliv sklon musí odpovídat ustanovení TP 27.4 a Manuálu Světové atletiky pro atletická zařízení („World Athletics Track and Field Facilities Manual“).

Zařízení

- 27.6 Lze použít jakékoli stojany tuhé konstrukce. Stojany musí mít pevně uchycené podpěry pro laťku. Stojany musí být tak vysoké, že příslušnou výšku, na níž je laťka zvednuta, přesahují vždy alespoň o 0,10 m. Vzdálenost mezi stojany musí být v rozmezí 4,00 m až 4,04 m.
- 27.7 V průběhu soutěže se stojany nesmějí přesunovat, pokud vrchní rozhodčí neuzná odraziště nebo doskočiště za nezpůsobilé.
V takovém případě může být změna provedena až po dokončení právě probíhajícího kola.
- 27.8 Podpěry pro laťku musí být ploché, široké 40 mm, dlouhé 60 mm, musí se stojany svírat pravý úhel a musí vždy směřovat k protilehlému stojanu. Podpěry musí být ke stojanům pevně uchyceny a musí být během skoku nehybné. Laťka musí svými konci na podpěrách spočívat tak, aby dotykem atleta lehce spadla na zem, ať již dopředu nebo dozadu. Podpěry musí mít hladký povrch.
Podpěry nesmějí být zhotoveny z gumy či pokryty gumou nebo jiným materiálem, který by zvyšoval tření mezi nimi a povrchem laťky. Nesmějí mít žádné pružiny.
Podpěry musí mít těsně pod oběma konci laťky stejnou výšku nad odrazištěm.

Obr. TP 27 – Stojany a laťka pro skok do výšky

27.9 Mezi konci laťky a stojany musí být mezera alespoň 10 mm.

Doskočiště

27.10 Pro všechny soutěže uvedené v odst. 1. (a), (b), (c), (d) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček rozměry doskočiště nesmí být menší než 6,0 m x 4,0 m x 0,7 m (délka x šířka x výška), měřeno za svislou rovinou položenou laťkou.

POZN.: Umístění stojanů a doskočiště je třeba řešit tak, aby mezi nimi byla mezera nejméně 0,10 m a laťka nemohla být shozena pohybem doskočiště a jeho následným dotykem se stojany.

V jiných soutěžích doskočiště musí mít rozměry alespoň 5 m x 3 m x 0,7 m (tj. délka x šířka x výška).

Rozhodčí

V soutěži ve skoku do výšky se doporučuje přidělit dostupné rozhodčí následujícím způsobem:

- (a) Vrchník bude sledovat celou soutěž a ověřovat měření. Musí mít dva praporky: bílý, kterým signalizuje, že byl pokus zdařený, a červený, že byl nezdařený. Musí se postavit tak, aby zvládl dvě věci:

1. Často dochází k tomu, že laťka se chvěje na podpěrách poté, co se jí atlet dotkl. V závislosti na poloze laťky musí vrchník rozhodnout, kdy se vibrace laťky musí zastavit a kdy musí být zvednut příslušný praporek, a to zejména ve zvláštních situacích upravených v ustanoveních TP 26.10 a
 2. Jelikož se atlet nesmí dotknout laťky, svislé části stojanů nebo země za svislou rovinou procházející předním okrajem laťky, je důležité sledovat polohu chodidel atleta v okamžicích, kdy při rozhodování o nedokončení pokusu vyběhne na stranu nebo projde „pod“ laťkou.
- (b) Dva rozhodčí, po jednom na každé straně doskočiště. Tito rozhodčí stojí mírně vzadu a odpovídají za zvedání laťky, když spadne, a pomáhají vrchníkovi při uplatňování výše uvedených pravidel.
- (c) Rozhodčí – zapisovatel, která zaznamenává výsledky do výsledkové listiny a vyvolává každého atleta (a dalšího, který po něm následuje).
- (d) Rozhodčí odpovědný za ukazatel výsledku (pokus-číslo-výsledek).
- (e) Rozhodčí odpovědný za časomíru ukazující atletům, že pro provedení pokusu mají určitý čas.
- (f) Rozhodčí odpovědný za atlety.

POZN. 1: Toto je běžné rozvržení rozhodčích. Při velkých soutěžích, kde je k dispozici datový systém a elektronické výsledkové tabule, je nezbytný specializovaný personál. Pro vyloučení pochybností sleduje v těchto případech postup a výsledky soutěže v poli zároveň zapisovatel i datový systém.

POZN. 2: Rozhodčí a vybavení musí být rozmístěni tak, aby nepřekáželi závodníkovi v cestě ani nebránili divákům ve výhledu.

POZN. 3: Musí být vyhrazen prostor pro větrnou stélku určující směr a sílu větru.

28 Skok o tyči

Závod

28.1 Atlet si může nechat laťku posunout pouze směrem k doskočišti tak, že přední okraj laťky (směřující k rozběhové dráze) se dostane do kteréhokoliv místa od svislé roviny proložené vnitřní hranou horního okraje zarážecí desky skříňky do vzdálenosti 80 cm směrem do doskočiště.

Atlet musí před zahájením soutěže oznámit odpovědnému rozhodčímu, jakou polohu laťky si přeje nastavit pro své pokusy, a tato hodnota musí být zaznamenána.

Pokud chce atlet provést následně nějaké změny, musí to oznámit odpovědnému rozhodčímu před nastavením stojanů dle jeho původního požadavku. Jakmile začne běžet čas na provedení pokusu, nejsou již možné žádné úpravy pozice stojanů.

POZN.: Na úrovni vnitřní hrany homího okraje zarážecí stěny skříňky musí být kolmo na osu rozběhové dráhy nakreslena 10 mm široká čára (tzv. nulová čára) výrazné barvy. Obdobná čára široká až 50 mm, jejíž přední hrana navazuje na přední hranu nulové čáry, musí být nakreslena po povrchu doskočiště až po vnější hranu stojanů. Okraj čáry, který je blíže přibíhajícímu atletovi, se kryje s homím okrajem zarážecí stěny skříňky.

V případě po sobě následujících pokusů by se měl rozhodčí ujistit, zda atlet nechce změnit nastavení pozice stojanů před spuštěním času následujícího pokusu.

28.2 Za nezdařený pokus se považuje, jestliže:

28.2.1 po skoku laťka nezůstane na obou kolících v důsledku činnosti atleta při pokusu o její překonání nebo

28.2.2 atlet se kteroukoliv částí těla nebo tyče dotkne země či doskočiště za svislou rovinou tvořenou od zadní hrany skříňky, aniž by předtím překonal laťku, nebo

28.2.3 po odrazu od země přesune na tyči spodní ruku nad vrchní nebo posune vrchní ruku výše po tyči nebo

28.2.4 během skoku atlet rukou (rukama) ustálí nebo vrátí laťku.

POZN. 1: Za nezdařený pokus se nepovažuje, pokud atlet při rozběhu překročí v kterémkoliv místě bílou čáru, která vymezuje rozběhovou dráhu.

POZN. 2: Dotkne-li se tyč během pokusu doskočiště, nelze to považovat za nezdařený pokus, pokud tato tyč byla předtím řádně zasunuta do skříňky.

Při uplatňování a výkladu ustanovení TP 28 je třeba vzít v úvahu následující skutečnosti:

- (a) laťka musí být shozena v důsledku činnosti atleta „při pokusu o její překonání“. Pokud atlet, poté co si po skoku správně sebere tyč (aniž by bylo porušeno TP 28.4) a vrazí s ní do laťky nebo stojanů a tím laťku shodí, nebude to považováno za nezdařený

- pokus, jelikož se tak nestalo v důsledku činnosti atleta při pokusu o překonání laťky, pokud se laťka stále nepohybovala a v důsledku toho rozhodčí nezvedl bílý praporek
- (b) je nutno brát v úvahu důsledek POZN. 2, protože bude mnoho případů, kdy se tyč při ohybu dotkne doskočiště za nulovou čárou;
 - (c) je nutno si uvědomovat možnost, že se atlet ve skutečnosti může odrazit tak, že jeho tělo nebo ohyb tyče pronikne svislou rovinou přes nulovou čáru, ale poté se vrátí na rozběhovou dráhu, aniž by se pokusil laťku překonat. Pokud atletovi zbývá na provedení pokusu čas a nedotkl se země za nulovou čárou, může pokračovat v pokusu. Toto také platí v případech, kdy atlet během doby, kdy provádí svůj pokus, umístí z jakéhokoli důvodu tyč do skřínky nebo jinam skrze svislou rovinu nulové čáry a tyč se nedotkne země za nulovou čárou;
 - (d) Rozhodčí musí být velmi pozorní, aby zjistili, zda nedošlo k nějakému jednání, které je podle TP 28.2.4 zakázáno. Nejen, že to znamená, že příslušný rozhodčí musí atleta sledovat po celou dobu skoku, také musí rozhodnout, zda takové jednání při překonání laťky nebylo ze strany atleta pouze náhodným dotykem. Obecně při uplatňování TP 28.2.4 platí, že ze strany atleta musí dojít k nějakému přímému jednání za účelem ustálení nebo vrácení laťky.
 - (e) V praxi je běžné, že po provedení pokusu se atleti vrací do skřínky (bez ohledu na to, zda se jedná o zdařený či nezdařený pokus) a umístí tyč do skřínky, aby zkontrolovali svou polohu při odrazu. Takové jednání je povoleno, pokud se tak stane poté, co atlet dokončil pokus v souladu s ustanoveními TP 25.8 a předtím, než začne běžet čas, kdy má další atlet provést svůj pokus, a atlet jinak nezdržuje průběh soutěže.

28.3 Atletům je během soutěže dovoleno nanášet na ruce nebo na tyč hmotu usnadňující držení tyče. Použití rukavic je dovoleno.

Přestože neexistuje žádný zákaz nošení rukavic nebo používání povolených látek na rukavicích, měl by vrchní rozhodčí tyto praktiky sledovat pro případ, že by způsobovaly potíže a případnou nedovolenou pomoc.

28.4 Po vypuštění tyče se nesmí nikdo (včetně atleta) tyče dotknout, pokud nepadá směrem od laťky či stojanů. Pokud se tak stane a vrchní rozhodčí usoudí, že bez tohoto zásahu by laťka byla shozena, musí být tento skok zaznamenán jako nezdařený.

Toto je jedno z mála pravidel, kdy jednání rozhodčího může přímo zavinit nezdařený pokus. Je proto důležité, aby se rozhodčí u stojanu snažili nedotýkat tyče ani nechytat ji, dokud evidentně nepadá směrem od laťky a/nebo stojanů.

28.5 Jestliže se atletovi při pokusu zlomí tyč, musí to být považováno za neplatný pokus a atlet má právo na náhradní pokus.

Rozběhová dráha

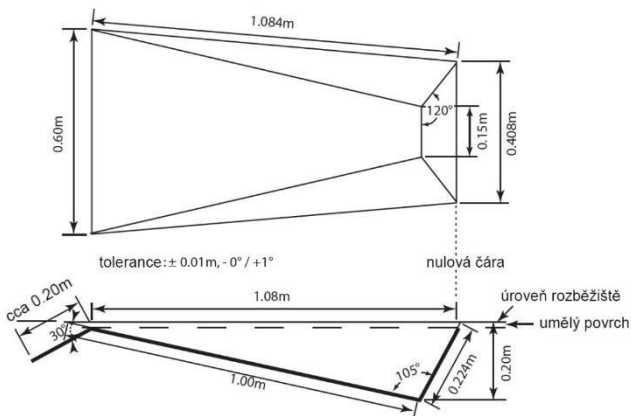
28.6 Délka rozběhové dráhy, měřeno od „nulové“ čáry, musí být alespoň 40 m a tam, kde je to možné, 45 m. Její šířka musí být $1,22 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$. Musí být vyznačena bílými čarami o šířce 50 mm.

POZN.: Na všech drahách postavených před 1. 1. 2004 může mít rozběhová dráha maximální šířku 1,25 m. Při úplné obnově rozběhové dráhy musí však šířka drah toto pravidlo splňovat.

28.7 Příčný sklon rozběhové dráhy nemá překročit hodnotu 1:100 (1 %), pokud zvláštní okolnosti neospravedlňují výjimku udělenou Světovou atletikou a celkový sklon ve směru rozběhu na posledních 40 m nesmí překročit hodnotu 1:1000 (0,1 %).

Zařízení

28.8 Při odrazu musí být tyč zasunuta do skříňky se zarážecí deskou. Skříňka musí být zhotovena z vhodného materiálu, zapuštěna do úrovně rozběžiště, se zakulacenými nebo měkkými horními hranami. Pokud je ve skříňce použit na povrchu syntetický materiál, musí být dodržena výška skříňky s přihlédnutím k toleranci. Musí být dlouhá 1 m, měřeno podél vnitřního povrchu dna skříňky, které je na předním okraji široké 0,60 m a postupně se zužuje na 0,15 m na spodním okraji zarážecí desky. Délka skříňky v úrovni země a hloubka zarážecí desky jsou určeny úhlem 105° mezi zarážecí deskou a dnem skříňky. (Tolerance rozměrů je $\pm 0,01 \text{ m}$, tolerance úhlů je $-0^\circ/+1^\circ$). Dno skříňky se musí svažovat od přední hrany na úrovni rozběžiště do hloubky 0,20 m pod úroveň rozběžiště, v místě, kde se stýká se zarážecí deskou. Boční stěny skříňky se postupně rozevírají tak, že v místě styku se zarážecí deskou svírají se dnem skříňky úhel asi 120° .

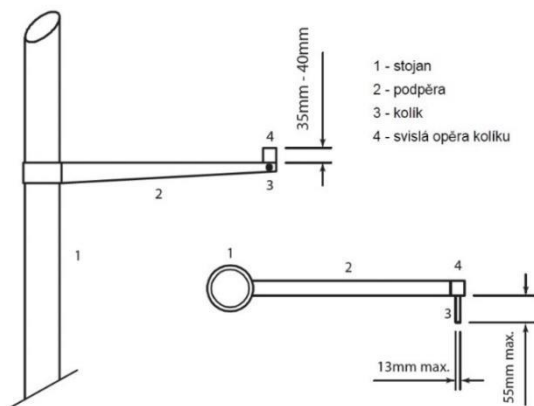
Obr. (a) TP 28 – Skříňka pro skok o tyči (půdorys a boční pohled)

POZN.: Atlet může skříňku před kterýmkoliv svým pokusem vyložit obložením pro dodatečnou ochranu. Musí tak učinit v době vyhrazené pro pokus a ihned po provedení svého pokusu musí obložení odstranit. Při soutěžích uvedených v odstavcích 1. (a), (b), (c), (d) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček musí obložení poskytnout pořadatel.

- 28.9 Lze použít jakékoli stojany tuhé konstrukce. Kovová konstrukce podstavce stojanů a spodní část stojanů nad úrovní doskočiště musí být bezpodmínečně pokryty polštářováním z vhodného materiálu, poskytujícího ochranu atletům a tyčím.
- 28.10 Laťka musí na vodorovných kolících spočívat tak, aby lehce spadla na zem směrem do doskočiště, jakmile se jí atlet nebo jeho tyč dotkne. Kolíky nesmějí mít jakékoliv zářezy nebo vrypy a musejí mít po celé délce jednotný průměr nepřevyšující 13 mm. Kolíky nesmějí vyčnívat více než 55 mm z ramen, která musí být hladká. Svislá opěra kolíků musí být rovněž hladká a upravená tak, aby laťka nemohla zůstat ležet na jejím vrchu, který musí ležet 35 až 40 mm nad kolíky.

Vzdálenost mezi kolíky musí být v rozmezí 4,28 m - 4,37 m. Kolíky nesmí být zhotoveny z gumy či pokryty gumou nebo jiným materiálem, který by zvyšoval tření mezi nimi a povrchem laťky. Nesmí mít žádné pružiny. Laťka se má o kolíky opírat středy svých koncových dílů. Podpěry pro laťku musí být ve stejné výšce nad plochami nesoucími dvě kovové základny stojanů.

POZN.: Pro snížení nebezpečí zranění atletů pádem na podstavce stojanů mohou být kolíky podírající laťku umístěny na prodlužovací ramena trvale připevněná ke stojanům. To umožňuje umístit stojany dále od sebe bez prodloužení laťky (viz Obr. (b) TP 28).

Obr. (b) TP 28 – Podpěry pro laťku u skoku o tyči
(pohled z doskočiště a půdorys)

Pozn.CZ: Jsou-li stojany nebo prodlužovací ramena opatřena nástavci se soustavou kolíků (pro snadnější nastavování výšky laťky během tréninku), musí být při závodech laťka položena na nejvyšším kolíku takového zařízení.

Skokanské tyče

28.11 Atleti mohou používat vlastní tyče. Žádný atlet nesmí použít tyč jiného atleta bez souhlasu majitele.

POZN.: Pokud rozhodčí zjistí pochybení, mohou atleta, který nedodrží toto pravidlo, vyzvat k nápravě. Pokud tak atlet neučiní, jeho pokus (pokusy) bude prohlášen za nezdařený. Jako nezdařený bude prohlášen také pokus, který byl dokončen předtím, než bylo pochybení zjištěno. V závažných případech lze také uplatnit TP 7.1 a 7.3.

Tyč může být z libovolného materiálu nebo z kombinace materiálů, libovolné délky i průřezu, ale její základní povrch musí být hladký.

Tyč může být v místě úchopu (pro ochranu rukou) ovinuta vrstvami přilnavé pásky a v místě spodního konce (pro ochranu tyče) páskou nebo jiným vhodným materiálem. Páska v místě úchopu musí vytvořit plynulou vrstvu, vyjma místa vzájemného překrytí a nesmí vyvolat náhlou změnu průměru, např. Ve tvaru prstence.

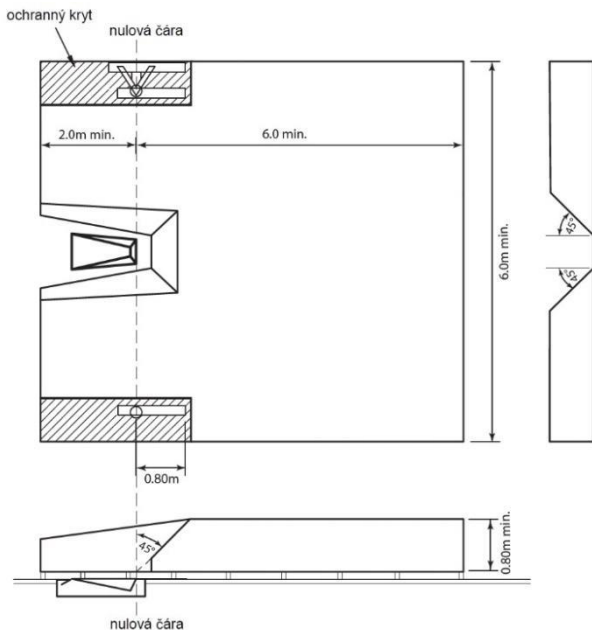
V místě úchopu tyče může být v souladu s tímto pravidlem použito pouze „pravidelné“ ovinutí. Prstence, smyčky apod. nejsou povoleny. Neexistují žádná omezení, jak daleko má taková páska na tyči dosahovat, mělo by to ovšem být pro účel, pro který je určena, tj. pro ochranu rukou. U spodního konce tyče však obecně nejsou žádná omezení a je tam povolen jakýkoli typ pásky nebo ochrany za předpokladu, že neposkytuje závodníkovi žádnou výhodu.

Doskočiště

28.12 Pro všechny soutěže uvedené v odstavcích 1. (a), (b), (c), (d) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček doskočiště musí mít tyto minimální rozměry délka (mimo čelní díly) 6 m, šířka 6 m a výška 0,8 m. Čelní díly musí být dlouhé alespoň 2 m.

Postranní části doskočiště kolem skřínky musí být od ní vzdáleny 0,10 m až 0,15 m, se sklonem směrem od skřínky o úhlu nejméně 45° a ne více než 48° (viz Obr. (c) TP28).

V jiných soutěžích doskočiště musí mít rozměry alespoň 5 m x 5 m x 0,8m (tj. délka vyjma čelních dílů x šířka x výška).

Obr. (c) TP 28 – Doskočiště pro skok o tyči (půdorys a boční pohled)

Rozhodčí

V soutěži ve skoku o tyči se doporučuje přidělit dostupné rozhodčí následujícím způsobem:

- a. Vrchník bude sledovat celou soutěž a ověřovat měření. Musí mít dva praporky: bílý k označení zdařeného pokusu a červený k označení nezdařeného pokusu. Musí se postavit tak, aby zvládl zejména dvě věci:
 1. Často dochází k tomu, že se laťka chvěje na podpěrách poté, co se jí atlet dotkl.
V závislosti na poloze laťky musí vrchník rozhodnout, kdy se vibrace laťky musí

zastavit a kdy musí být zvednut příslušný praporek, a to zejména ve zvláštních situacích upravených v TP 26.10 a 28.4.

2. Jelikož atlet se před odrazem nesmí dotknout země za svislou rovinou proloženou vnitřní hranou horního okraje zarážecí desky skříňky, musí se postavit tak, aby byl schopen toto určit.

- b. Dva rozhodčí, po jednom na každé straně v linii se zadní stranou zarážecí desky skříňky. Tito rozhodčí odpovídají za zvednutí laťky, když spadne, a pomáhají vrchníkovi při uplatňování výše uvedených pravidel. Odpovídají taktéž za správné umístění stojanu, které oznamuje zapisovatel, a to podle požadavku závodníka.
- c. Rozhodčí – zapisovatel, který zaznamenává polohy stojanů požadované ze strany závodníků, zaznamenává výsledky do výsledkové listiny, hlásí polohu stojanu a poté vyvolává každého atleta (a dalšího, který po něm následuje).
- d. Rozhodčí odpovědný za ukazatel (pokus-číslo-výsledek).
- e. Rozhodčí odpovědný za časomíru ukazující atletům, že pro provedení pokusu mají určitý čas.
- f. Rozhodčí odpovědný za atlety.

POZN. 1: Toto je běžné rozvržení rozhodčích. Při velkých soutěžích, kde je k dispozici datový systém a elektronické výsledkové tabule, je nezbytný specializovaný personál. Pro vyloučení pochybností sleduje v těchto případech postup a výsledky soutěže v poli zároveň zapisovatel i datový systém.

POZN. 2: Rozhodčí a vybavení musí být rozmístěni tak, aby nepřekáželi závodníkovi v cestě ani nebránili divákům ve výhledu.

POZN. 3: Musí být vyhrazen prostor pro větrnou stélku určující směr a sílu větru.

B. Horizontální skoky

29 Všeobecná ustanovení – horizontální skoky

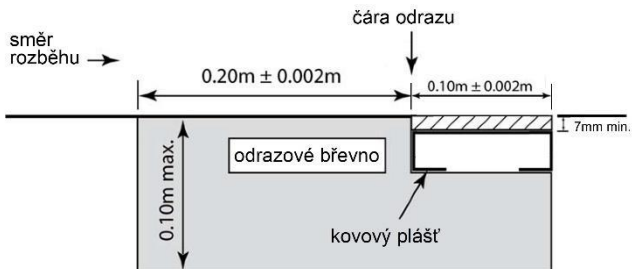
Rozběhová dráha

- 29.1 Délka rozběhové dráhy, měřeno od příslušné odrazové čáry, musí být alespoň 40 m a tam, kde je to možné, 45 m. Její šířka musí být $1,22 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$. Musí být vyznačena bílými čarami o šířce 50 mm.
POZN.: Pro všechny dráhy vybudované před 1. 1. 2004 může mít rozběhová dráha maximální šířku 1,25 m. Nicméně při úplné obnově rozběhové dráhy musí šířka drah toto pravidlo splňovat.
- 29.2 Příčný sklon rozběhové dráhy nemá překročit hodnotu 1:100 (1 %), pokud zvláštní okolnosti neospravedlňují výjimku udělenou Světovou atletikou, a celkový sklon ve směru rozběhu na posledních 40 m nesmí překročit hodnotu 1:1000 (0,1 %).

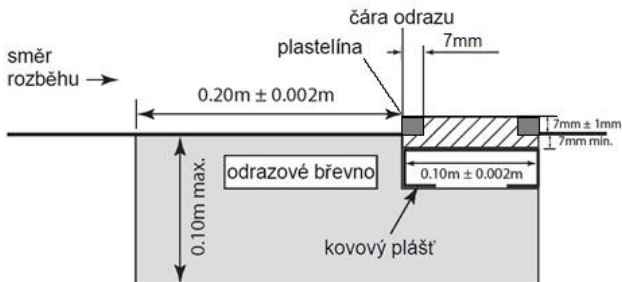
Odrazové břevno

- 29.3 Místo odrazu musí být vyznačeno břevnem zapuštěným do úrovně rozběhové dráhy a povrchu doskočiště. Hrana břevna blíže doskočišti se nazývá odrazovou čarou.
- 29.4 Odrazové břevno musí být pravouhlé, zhotovené ze dřeva nebo jiného vhodného tuhého materiálu, na kterém hřeby obuvi atleta drží a nesklouznou. Musí mít délku $1,22 \text{ m} (\pm 0,01 \text{ m})$, šířku $0,20 \text{ m} (\pm 0,002 \text{ m})$ a hloubku nejvýše 0,10 m. Musí mít bílou barvu. Povrch bezprostředně za odrazovou čarou musí mít jinou než bílou barvu, aby odrazovou čarou bylo možné snadno rozeznat a byla kontrastní k odrazovému břevnu (viz Obr. (a1) TP 29).
- 29.5 Pro pomoc rozhodčím při rozhodování o použití TP 30.1.1 se pro soutěže podle odstavců 1. (a) a (b) definice soutěží pro Světový žebříček použije videotechnologie zachycující video rychlostí 120 snímků za sekundu s minimálním rozlišením 4K. Pro ostatní soutěže se použití takové technologie důrazně doporučuje, i když v případě omezených možností lze použít i alternativní systémy. Pokud není k dispozici žádná technologie, lze i nadále používat desku s plastelinou umístěnou bezprostředně za linií odrazu.
Deska s plastelinou musí být tuhá, zhotovena ze dřeva či jiného vhodného materiálu.

Deska musí být široká 0,10 m ($\pm 0,002$ m), dlouhá 1,22 m ($\pm 0,01$ m) a natřena kontrastní barvou vůči odrazovému břevnu. Pokud možno, plastelína musí mít třetí kontrastní barvu. Deska musí být uložena ve výřezu nebo prohlubni rozběhové dráhy na straně odrazového břevna přivrácené k doskočisti. Povrch desky se z úrovně odrazového břevna ve směru rozběhu musí zvedat do výšky 7 mm \pm 1 mm. Hrany musí být buď zkoseny pod úhlem vůči výřezu tak, že když je vyplněný plastelínou, musí povrch plastelíny blíž k odrazové čáře být se sklonem 90° (viz Obr. (a2) TP29).

Obr. (a1) TP 29 – Odrazové břevno a deska se záslepkou

Obr. (a2)

TP 29 – Odrazové břevno a deska s plastelínou

Když je deska uložena v tomto výřezu, musí být dostatečně tuhá, aby unesla plnou sílu nohy závodníka při odrazu.

Povrch desky pod plastelínou musí být z materiálu, na kterém hřeby obuvi atleta drží a nebudou klouzat.

Při odstraňování stop zanechaných tretrami atletů mohou být vrstvy plastelíny uhlazovány válečkem nebo vhodně tvarovanou škrabkou.

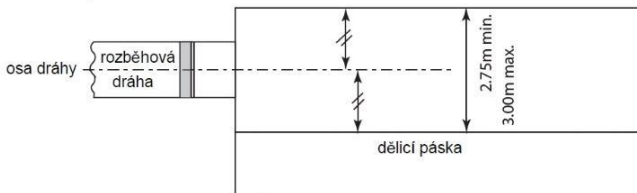
POZN.1: Tam, kde při výstavbě rozběhové dráhy a/nebo odrazového břevna dříve existovalo místo pro umístění desky s plastelínou a tato deska není používána, měl by tento výřez být vyplněn zaslepovací deskou v rovině s odrazovou deskou.

POZN. 2: Odrazové břevno může být konstruováno jako jediný kus o šířce 0,30 m s bílou částí o šířce 0,20 m a částí o šířce 0,10 m v kontrastní barvě, tj. Odrazové břevno a zaslepovací deska mohou být jedním kusem.

Doskočiště

29.6 Doskočiště musí mít šířku nejméně 2,75 m a nejvýše 3 m. Je-li to možné, musí být umístěno tak, že jeho osa je totožná s prodlouženou osou rozběhové dráhy.

POZN.: Není-li střed doskočiště totožný se středem rozběhové dráhy, povolená šířka doskočiště musí být vymezena páskou podél jedné, případně obou stran doskočiště (viz Obr. (b) TP29).

Obr. (b) TP 29 – Doskočiště pro skok do dálky a trojskok

IPC doporučuje, aby u nově zřizovaných zařízení, kde se předpokládá, že budou soutěžit atleti se zrakovým postižením bylo postaveno alespoň jedno doskočiště, které bude mít větší šířku (3,50 m místo nejvýše 3,00, jak je uvedeno v pravidlech).

- 29.7 Doskočiště musí být naplněno zkyprěným vlhkým pískem a jeho povrch musí být zarovnan do úrovně odrazového břevna.

Měření výkonů

- 29.8 Při všech horizontálních skocích se výkony měří na celé centimetry. Pokud naměřená hodnota není v celých centimetrech, dosažený výkon se zaokrouhlí na nejbližší nižší celou hodnotu v centimetrech.
- 29.9 Délka každého skoku musí být změřena ihned po každém zdařeném pokusu (nebo okamžitě po ústním protestu podle TP 8.5), od nejbližší stopy v doskočišti způsobené kteroukoliv částí těla nebo čímkoliv, co bylo připojeno k tělu v okamžiku, kdy zanechalo stopu, kolmo na odrazovou čáru nebo její prodloužení.

Pokud nedošlo k žádnému nedovolenému jednání, musí být každý pokus měřen bez ohledu na dosaženou vzdálenost, a to i z důvodu, že další změřené pokusy mohou hrát důležitou roli při určování vítěze nebo postupu závodníka do dalších kol.

S výjimkou případů, kdy se použije ustanovení TP 8.5, by se běžně neměl měřit žádný pokus, při jehož provádění dojde k nedovolenému jednání. Rozhodčí by se při uplatňování jakýchkoli jiných praktik měli pečlivě rozhodovat a tyto odlišné postupy používat pouze ve zvláštních případech.

Pokud se nepoužívá k měření video, měla by pro každý zdařený pokus být ve svislé poloze umístěna značka (většinou kovová), a to na místě otisků zanechaných atletem na doskočišti co nejbližší k odrazové čáře. Značka se provleče přes očko na konci kovového pásma, takže se na značce nachází „nula“. Pásmo by mělo být nataženo vodorovně, přičemž je potřeba dávat pozor, aby nebylo umístěno na žádný hrbol na povrchu.

Měření rychlosti větru

- 29.10 Použije se stejný větroměr, jak je uvedeno v TP 17.8 a 17.9. S větroměrem se pracuje v souladu s TP 17.11 a 29.12 a jeho údaje se odečítají v souladu s TP 17.13.
- 29.11 Příslušný vrchní rozhodčí zajistí, že větroměr je umístěn ve vzdálenosti 20 m od odrazové čáry. Měření musí být prováděno v úrovni $1,22 \text{ m} \pm 0,05 \text{ m}$ od země a ve vzdálenosti do 2 m od rozběhové dráhy.
- 29.12 Při soutěžích musí být rychlost větru měřena po dobu 5 sekund od okamžiku, kdy atlet

minul značku umístěnou u rozběhové dráhy ve vzdálenosti 40 m od odrazové čáry při skoku do dálky a 35 m při trojskoku. Pokud se atlet rozbíhá ze vzdálenosti kratší než 40 m, resp. 35 m, musí se rychlost větru měřit od okamžiku, kdy se atlet rozběhne.

30 Skok do dálky

Soutěž

30.1 Za nezdařený pokus se považuje, jestliže atlet:

30.1.1 při odrazu (kdykoliv před okamžikem kdy ztratí kontakt s odrazovým břevnem nebo zemí) protne svislou rovinu odrazové čáry kteroukoliv přední částí chodidla/boty odrazové nohy při běhu, aniž skočí, nebo při vlastním skoku nebo *POZN.: Za nezdařený pokus se nepovažuje, pokud k protnutí svislé roviny odrazové čáry dojde volnou částí obuvi (např. tkaničkou).*

30.1.2 se odrazí na kterékoliv straně vedle odrazového prkna, a to ať před prodloužením odrazové čáry nebo za jejím prodloužením, nebo

30.1.3 použije při rozběhu či skoku přemetu či salta v jakékoliv podobě, nebo

30.1.4 po odrazu, ale před prvním dotykem s doskočištěm, se dotkne rozběhové dráhy nebo země kolem ní nebo země mimo doskočiště, nebo

30.1.5 při doskoku (včetně jakékoliv ztráty rovnováhy) se dotkne ohraničení doskočiště nebo půdy mimo doskočiště v místě, které je blíže odrazové čáře, než je nejbližší stopa v doskočišti způsobená při tomto skoku, nebo

30.1.6 opustí doskočiště jiným způsobem, než jak je popsáno v TP 30.2.

Vzhledem k tomu, že TP 30.1.1 se soustředí na pozici přední části chodidla odrazové nohy/boty, nezáleží na tom, zda je svislá rovina protnuta jiným způsobem, například rukou či paží, čepicí či šperkem, které atletovi upadnou během odrazu. Stejně tak není důležité, zda rovinu protne předmět jako uvolněná tkanička apod.

30.2 Při opuštění doskočiště se atlet musí chodidlem dotknout jeho okraje nebo půdy vně doskočiště v místě, které je dále od odrazové čáry než nejbližší stopa v doskočišti, kterou může být jakákoliv stopa uvnitř doskočiště způsobená ztrátou rovnováhy nebo chůzí zpět v místě, které je blíže odrazovému břevnu než počáteční stopa při doskoku. *POZN.: Tento první kontakt je považován za ukončení pokusu.*

- 30.3 Za nezdařený pokus se nepovažuje, jestliže atlet:
- 30.3.1 při rozběhu v kterémkoliv místě překročí bílou čáru vymežující rozběhovou dráhu, nebo
 - 30.3.2 vyjma ustanovení TP 30.1.2 se odrazí před odrazovým břevnem; nebo
 - 30.3.3 podle ustanovení TP 30.1.2 se při odrazu částí své boty nebo chodidla dotkne půdy vedle odrazového břevna, před odrazovou čarou, nebo
 - 30.3.4 se při dopadu kteroukoliv částí svého těla nebo čímkoliv, co je v tomto okamžiku spojené s tělem, dotkne okraje doskočiště nebo země mimo doskočiště, nesmí to však být v rozporu s ustanovením TP 30.1.4 nebo 30.1.5, nebo
 - 30.3.5 se vrací doskočištěm, pokud jej předtím po skoku opustil v souladu s TP 30.2.

Odrazová čára

- 30.4 Vzdálenost mezi odrazovou čarou a vzdálenějším krajem doskočiště musí být alespoň 10 metrů a tam, kde je to možné, 11 m.
- 30.5 Odrazová čára musí být umístěna ve vzdálenosti 1 až 3 metry od bližšího okraje doskočiště.

Rozhodčí

V soutěži ve skoku do dálky a v trojskoku se doporučuje přidělit dostupné rozhodčí následujícím způsobem:

- a. Vrchník bude sledovat celou soutěž.
- b. Rozhodčí kontroluje, zda byl odraz proveden správně, a měří pokus. Musí mít dva praporky: bílý, kterým signalizuje pokus zdařený, a červený, kterým signalizuje pokus nezdařený. Poté, co byl pokus změřen, se doporučuje, aby rozhodčí stál před odrazovým břevnem a držel červený praporek, zatímco je doskočiště upravováno a, pokud je to potřeba, aby byla vyměněna deska s plastelinou. Místo nebo kromě toho může být použit kužel. (V některých soutěžích tuto pozici zaujme vrchník soutěže.)
- c. Rozhodčí v doskočišti určí polohu nejbližší stopy v doskočišti od odrazové čáry, aby tam mohl vložit hrot či hranol, a poté v případě použití pásma ho drží na bodu 0. Pokud se používá videoměření, běžně není pro tento účel nutné, aby byl na místě rozhodčí přítomen. Pokud se používá optický systém měření, v místě doskoku jsou zapotřebí

dva rozhodčí. Jeden zasune značku do písku a druhý rozhodčí přečte výsledek na optickém přístroji.

- d. Rozhodčí – zapisovatel, který zaznamenává výsledky do výsledkové listiny a vyvolává každého atleta (a dalšího, který po něm následuje).
- e. Rozhodčí odpovědný za ukazatel (pokus-číslo-výsledek).
- f. Rozhodčí odpovědný za větoměr umístěný v místě vzdáleném 20 metrů od odrazové čáry.
- g. Jeden nebo více rozhodčích nebo asistentů odpovědných za úpravu doskočiště po každém pokusu.
- h. Rozhodčí nebo asistent odpovědný za výměnu plastelíny.
- i. Rozhodčí odpovědný za časomíru ukazující atletům, že pro provedení pokusu mají určitý čas.
- j. Rozhodčí odpovědný za atlety.

POZN. 1: Toto je běžné rozvržení rozhodčích. Při velkých soutěžích, kde je k dispozici datový systém a elektronické výsledkové tabule, je nezbytný specializovaný personál. Pro vyloučení pochybností sleduje v těchto případech postup a výsledky soutěže v poli zároveň zapisovatel i datový systém.

POZN. 2: Rozhodčí a vybavení musí být rozmístěni tak, aby nepřekáželi atletům v cestě ani nebránili divákům ve výhledu.

POZN. 3: Musí být vyhrazen prostor pro větrnou stélku určující směr a sílu větru.

31 Trojskok

Pro trojskok platí ustanovení TP 29 a 30 s následujícími odchylkami:

Soutěž

31.1 Trojskok se skládá z poskoku, kroku a skoku v tomto pořadí.

31.2 Poskok musí být proveden tak, že atlet dopadne poprvé na stejnou nohu, kterou se odrazil; při kroku musí dopadnout na opačnou nohu a z ní se následně odráží ke skoku. Nepovažuje se za chybu, dotkne-li se atlet během pokusu švihovou „neaktivní“ nohou země.

POZN.: Pro poskok a krok neplatí ustanovení TP 30.1.4.

Je třeba poznamenat, že nejde o nezdařený pokus (pouze z tohoto důvodu), pokud atlet:

- (a) se dotkne bílé čáry nebo země mezi odrazovou čarou a doskočištěm; nebo
- (b) při kroku skočí do doskočiště, nikoliv vlastní vinou (tj. pokud rozhodčí nesprávně označil odrazové břevno). V takovém případě vrchní rozhodčí běžně nabídně závodníkovi náhradní pokus.

Za nezdařený pokus se však počítá, pokud atlet nedopadne do doskočiště.

Odrazová čára/odrazová plocha

31.3 Vzdálenost mezi odrazovou čarou pro soutěže mužů a vzdáleným okrajem doskočiště musí být alespoň 21 m.

31.4 Tam, kde to vyžaduje úroveň soutěže, musí být samostatné odrazové břevno pro soutěž mužů a pro soutěž žen. Odrazová čára pro soutěž mužů musí být alespoň 13 m a pro soutěž žen alespoň 11 m od bližšího okraje doskočiště. Pro ostatní soutěže tato vzdálenost musí být úměrná úrovni soutěže.

31.5 Mezi odrazovým břevnem a doskočištěm musí být pro odraz ke kroku a skoku k dispozici plocha široká $1,22 \text{ m} \pm 0,01 \text{ m}$ poskytující pevnou a jednotnou plochu pro nášlap.

POZN.: Pro všechna zařízení zřízená před 1. lednem 2004 může být maximální šířka odrazové plochy 1,25 m. Při úplné obnově rozběhové dráhy musí však šířka drah toto pravidlo splňovat.

31.30 V jedné a téže soutěži musí všichni závodníci použít odrazového břevna, příp. čáry v jednotné vzdálenosti od doskočiště, pokud technický delegát nerozhodne jinak.

C. Vrhácké disciplíny

32 Všeobecná ustanovení – vrhácké disciplíny

Úřední náčiní

32.1 Náčiní používané při všech Soutěžích pro světový žebříček musí odpovídat aktuálně platným předpisům Světové atletiky. Může být použito pouze náčiní s certifikátem Světové atletiky. V tabulce jsou uvedeny váhy náčiní pro jednotlivé kategorie:

Náčiní	U18 Dorostenky	Ženy / U20 Juniorky	U18 Dorostenci	U20 Junioři	Muži
Koule	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
Disk	1,000 kg	1,000 kg	1,500 kg	1,750 kg	2,000 kg
Kladivo	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
Oštěp	500 g	600 g	700 g	800 g	800 g

POZN. 1: Aktuální standardní formuláře žádosti o certifikaci nebo obnovu certifikace a informace o procesu certifikaci je možno získat přímo z kanceláře Světové atletiky nebo na webových stránkách Světové atletiky.

POZN. 2.: Doporučené váhy a specifikace náčiní používaného v soutěžích dětí, para nebo veteránských („masters“) atletů budou uvedeny na webových stránkách Světové atletiky.

32.2 Vyjma dále uvedených ustanovení musí veškeré náčiní poskytnout pořadatel. Technický delegát může na základě příslušných soutěžních řádů dovolit atletům použít vlastní nebo dodavatelem dodaná náčiní, pokud náčiní má certifikát Světové atletiky, bylo před soutěží zkontrolováno a označeno jako schválené pořadatelem a bylo dáno k dispozici všem atletům. Pokud technický delegát nerozhodne jinak, může kterýkoli atlet předložit nejvýše 2 kusy náčiní pro jakoukoli vrháckou soutěž, které se účastní.

POZN.: „Certifikát Světové atletiky“ mohou mít i starší typy náčiní, které dříve dostaly certifikát, ale již se nevyrábějí.

Pozn.CZ: Obdobné ustanovení platí pro soutěže ČAS. Závodníci smějí používat vlastní náčiní ve vrhačských disciplínách (vrhu koulí, hodu diskem, kladivem a oštěpem), před soutěží ho však musí předložit určenému rozhodčímu ke schválení. Rozhodčí označí náčiní značkou prokazující jeho regulérnost a jeho parametry zanesou do protokolu o kontrole náčiní.

Pro organizátory je stále běžnější poskytovat méně náčiní než v minulosti (zejména kvůli nákladům na jeho pořízení). To klade větší odpovědnost na technické ředitele a jejich asistenty, aby lépe kontrolovali veškeré soukromé náčiní předložené k soutěžím, a zajistili tak dodržování pravidel a byli na seznamu certifikovaných produktů Světové atletiky. Náčiní, které v současné době nemá certifikát Světové atletiky, ale tento certifikát mělo, může být do soutěže přijato, pokud splňuje pravidla.

32.3 V průběhu soutěží nelze náčiní jakkoliv upravovat.

Dopomoc

32.4 Za nedovolenou dopomoc se považuje:

32.4.1 Stažení dvou nebo více prstů dohromady. Je-li na ruce a prstech použita náplast, může tvořit bandáž, pokud se každý prst může pohybovat samostatně. Bandážování musí být před započatím soutěže ukázáno vrchníkovi.

Pozn.CZ: Rukou se rozumí úchopová část končetiny, prsty a dlaň, nikoliv zápěstí a předloktí, či paže.

32.4.2 Použití pomůcek jakéhokoliv typu, včetně závaží upevněného na těle během pokusů, které může jakkoli napomáhat během pokusu.

32.4.3 Použití rukavic, vyjma hodu kladivem. V tomto případě rukavice musí mít na obou stranách hladký povrch a špičky prstů rukavice, kromě palců, musí být odstříženy.

32.4.4 Nastříkání nebo nanesení jakékoliv hmoty na povrch kruhu či na boty nebo zdrsnění povrchu kruhu, provedená atletem.

POZN.: Je dovoleno umístění lepicí pásky atletem na vnější povrch závodní obuvi, viz

Předpisy pro atletickou obuv. Jakákoliv taková úprava musí být ukázána vrchníkovi před prvním (nebo dalším) pokusem v soutěži.

32.4.5 Plivat nebo jiným způsobem nanášet jakékoli tělesné tekutiny na náčiní.

32.4.6 Nanesení křidy nebo podobné hmoty na náčiní při hodu oštěpem.

POZN.: Rozhodčí musí podle svého uvážení upozornit atlety, aby se upravili tak, že budou vyhovovat tomuto pravidlu. Pokud tak některý atlet neučiní, jeho pokusy budou prohlášeny za nezdařené. Pokud atlet provedl svůj pokus dříve, než rozhodčí postřehl takovou nesrovnalost, bude tento pokus prohlášen za nezdařený. V případech, kdy je přestupek považován za vážný, mohou být též uplatněna ustanovení TP 7.1 a 7.3.

32.5 Za nedovolenou dopomoc se nepovažuje:

32.5.1 když pro snazší držení náčiní si atleti nanesou na ruce vhodnou hmotu, kladiváři mohou použít takovou hmotu na svých rukavicích, a koulaři ji smějí nanést i na krk;

32.5.2 když atleti ve vrhu koulí a hodu diskem nanesou na svá náčiní křidu nebo podobnou hmotu.

Všechny hmoty použité na rukou, rukavicích nebo na náčiní musí být z náčiní snadno odstranitelné použitím vlhké látky a nesmí zanechávat žádné pozůstatky. Pokud tomu tak nebude, musí být uplatněn postup podle poznámky k TP 32.4.

32.5.3 Použití náplastí na rukou a prstech, které neporušuje ustanovení TP 32.4.1.

Kruh pro vrh koulí, hod diskem a hod kladivem

32.6 Kruh musí být vymezen obručí zhotovenou z páskové oceli, železa nebo jiného vhodného materiálu, a její okraj musí být v úrovni okolního terénu. Obruč musí mít tloušťku alespoň 6 mm. Vnitřní a horní plocha obruče musí být bílá. Okolo kruhu může být beton, plast, asfalt, dřevo nebo jiný vhodný materiál.

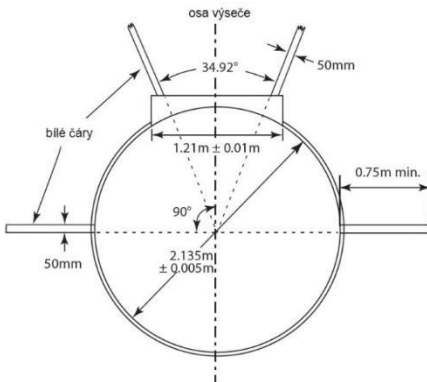
Vnitřní plocha kruhu musí být z betonu, asfaltu či jiného pevného, nikoliv kluzkého materiálu. Povrch musí být obecně vodorovný a o 20 mm (\pm 6 mm) pod horním okrajem obruče kruhu.

Kruh pro vrh koulí může být přenosný, pokud vyhovuje zde uvedeným podmínkám.

32.7 Vnitřní průměr obruče kruhu pro vrh koulí a hod kladivem musí být 2,135 m \pm 0,005 m a pro hod diskem 2,50 m \pm 0,005 m.

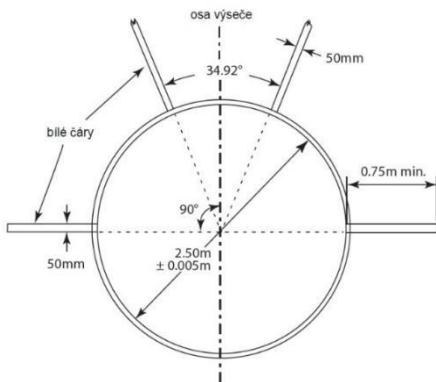
Pro hod kladivem lze použít kruh pro hod diskem, pokud je do něj vložena redukce o vnitřním průměru $2,135 \text{ m} \pm 0,005 \text{ m}$.

POZN.: Vložená redukce má mít přednostně jinou barvu než bílou, aby byly jasně zřetelné čáry podle TP 32.8.

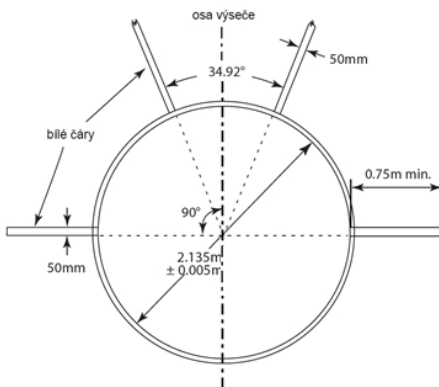

Obr. (a) TP 32 – Kruh pro vrh koulí

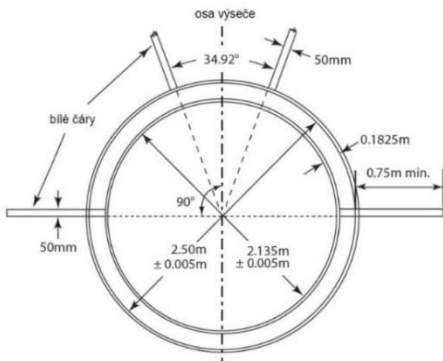
- 32.8 Vně kruhu, v délce alespoň 0,75 m na obě strany od vnitřní hrany obruče, musí být vyznačeny bílé čáry široké 50 mm. Tyto čáry mohou být nakresleny nebo vytvořeny ze dřeva či jiného vhodného materiálu. Zadní hrana těchto čar musí tvořit prodloužení teoretické přímky vedené středem kruhu kolmo na osu výseče.

Obr. (b) TP 32 – Kruh pro hod diskem

Obr. (c) TP 32 – Kruh pro hod kladivem

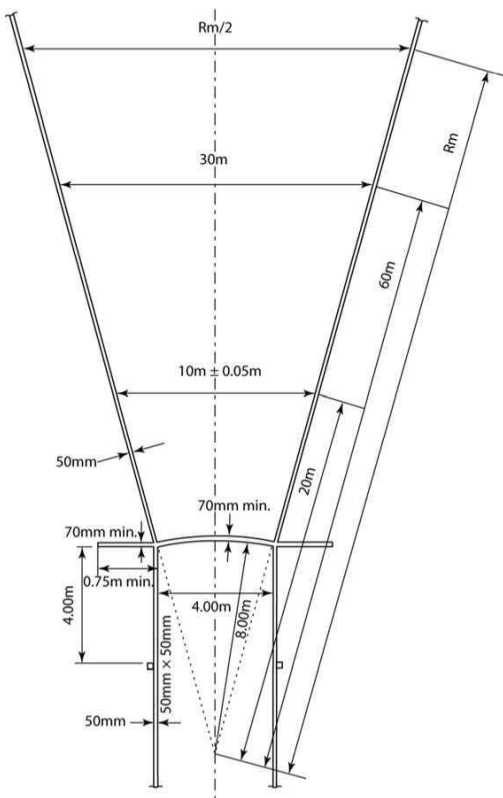

Obr. (d) TP 32 – Uspořádání soustředných kruhů pro hod diskem a kladivem

Rozeběhová dráha pro hod oštěpem

32.9 Minimální délka rozeběhové dráhy musí být 30 m. Při soutěžích uvedených v odstavcích 1. (a), (b), (c), (d) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček musí být minimální délka rozeběhové dráhy 33,50 m. Dovolují-li to podmínky, má být minimální délka 36,50 m.

Musí být podélně vyznačena dvěma rovnoběžnými čarami širokými 50 mm, vzdálenými od sebe 4,0 m. Hod musí být proveden před kruhovým obloukem o poloměru 8,0 m. Oblouk musí být vyznačen bílou čarou širokou 70 mm nebo stejně širokým, bíle natřeným břevnem ze dřeva nebo vhodného nekorodujícího materiálu, jako je plast, zapuštěným do úrovně okolní půdy. Na obou koncích oblouku musí být vyznačeny bílé čáry široké alespoň 70 mm a dlouhé alespoň 0,75 m (měřeno od vnitřní hrany postranních čar rozeběhové dráhy) vedené kolmo na podélné čáry rozeběhové dráhy. Příčný sklon rozeběhové dráhy nemá překročit hodnotu 1:100 (1 %), pokud zvláštní okolnosti neospravedlňují výjimku udělenou Světovou atletikou a celkový sklon ve směru rozběhu na posledních 20 m nesmí překročit hodnotu 1:1000 (0,1 %).

Obr. (e) TP 32 – Rozběhová dráha pro hod oštěpem a výseč pro dopad náčiní (není kresleno v měřítku)

Výseč pro dopad náčiní

- 32.10 Výseč musí být tvořena plochou pokrytou škvárou, trávou nebo jiným vhodným materiálem, na němž náčiní zanechá stopu.
- 32.11 Nejvyšší sklon plochy výseče pro dopad náčiní ve směru vrhu nesmí překročit hodnotu 1:1000 (0,1 %) měřeno od úrovně středu kruhu, nebo od úrovně středu odhodového oblouku.
- 32.12 Vyznačení výseče pro dopad náčiní:
- 32.12.1 Výseč pro dopad náčiní mimo hod oštěpem musí být vyznačena bílými čarami širokými 50 mm, jejichž prodloužené vnitřní hrany se protínají ve středu kruhu a svírají spolu úhel $34,92^\circ$.
POZN.: Výseč lze přesně vytyčit vyznačením dvou bodů na oblouku o poloměru 20 m, soustředném s kruhem, jejichž vzájemná vzdálenost je $12\text{ m} \pm 0,05\text{ m}$ ($20\text{ m} \times 0,60\text{ m}$). Tato vzdálenost se zvětšuje o 0,6 m na každý další 1 m vzdálenosti od středu kruhu.
- 32.12.2 Výseč pro dopad náčiní při hodu oštěpem musí být vyznačena bílými čarami širokými 50 mm, jejichž vnitřní hrany musí procházet průsečíky odhodového oblouku s rovnoběžnými postranními čarami, jež vymezují rozběhovou dráhu a v prodloužení se musí protínat ve středu kruhu, který je součástí odhodového oblouku (viz Obr. (e) TP 32). Čáry, jež vyznačují výseč, tak svírají úhel $28,96^\circ$.

Výseč pro dopad náčiní při hodu oštěpem musí mít rovný, dostatečně měkký povrch, aby rozhodčí mohl přesně určit místo původního dopadu náčiní. Povrch výseče nesmí umožnit, aby náčiní odskočilo dozadu, čímž by vzniklo nebezpečí, že by došlo k vymazání bodu měření.

Pokusy

- 32.13 Při vrhu koulí, hodu diskem a hodu kladivem se náčiní vypouští z kruhu, při hodu oštěpem z rozběhové dráhy. Pokusy prováděné z kruhu musí být zahájeny z klidového postavení uvnitř kruhu. Atlet se smí dotknout vnitřní stěny obruče, při vrhu koulí i vnitřní plochy zarážecího břevna uvedeného v ustanovení TP 33.2.

Neexistuje žádné omezení, jak a ze kterého směru může atlet do kruhu vstoupit nebo v případě vrhu koulí není omezení pro kontakt se zarážecím břevnem během tohoto vstupu. Platí požadavek, že jakmile se atlet nachází v kruhu, musí před zahájením svého pokusu

zaujmout klidové postavení.

Klidové postavení znamená, že atlet, který vstoupil do kruhu k provedení svého pokusu a před jeho započítím, zaujme v kruhu takový postoj, při kterém jsou obě chodidla současně v pevném kontaktu s povrchem uvnitř kruhu, bez kontaktu s horní částí obruče nebo země vně kruhu. Takový kontakt musí být dostatečně dlouhý, aby jej rozhodčí mohli vidět. Není zde žádný požadavek na klidové postavení pro paže nebo ruce nebo jiné části atletova těla.

32.14 Pokus je nezdařený, jestliže atlet během pokusu:

32.14.1 vypustí oštěp nebo kouli způsobem v rozporu s ustanoveními TP 33.1 a 38.1;

32.14.2 poté, co vstoupil do kruhu a zahájil pokus, se kteroukoliv částí těla dotkne horní plochy obruče (nebo vnitřní hrany horní plochy obruče) nebo země vně kruhu;

POZN.: Za nezdařený pokus se však nepovažuje, pokud k tomuto dotyku dojde během první otočky a je zcela před bílými čarami vyznačenými vně kruhu, teoreticky protínajícími střed kruhu. Stejně tak nebude pokus považován za nezdařený, pokud dojde k dotyku horní části zarážecího břevna, nebo v případě hodu oštěpem odhodového oblouku nebo čáry vymezující rozběžiště volnou částí obuvi (např. tkaničkou) nebo oděvu, nebo dojde k dotyku jiným předmětem (např. čepicí), který byl na začátku pokusu na těle atleta a uvolnil se až v průběhu pokusu nebo po něm.

32.14.3 při vrhu koulí se kteroukoli částí svého těla dotkne vnitřního horního okraje zarážecího břevna nebo jeho horní plochy;

32.14.4 při hodu oštěpem se kteroukoli částí těla dotkne čar, které vymezují rozběhovou dráhu, nebo terénu mimo ni.

POZN 1: Jako nezdařený pokus musí být označen pokus, při kterém disk nebo hlava kladiva zasáhne po vypuštění vzdálenější stranu klece (levá strana pro praváky z pohledu od kruhu, nebo pravá strana pro leváky).

POZN 2: Pokud se po vypuštění disk nebo kterákoliv část kladiva dotkne bližší strany klece (pravé strany u praváků nebo levé strany u leváků z pohledu od kruhu) a poté přistane ve výšce pro dopad náčiní mimo hranici klece, za předpokladu, že není porušeno žádné jiné pravidlo, vč. TP 32.1, nepovažuje se to za nezdařený pokus.

Tato pravidla vysvětlují, že vnitřní hrana horní plochy obruče kruhu a zarážecího břevna jsou považovány za součást horní plochy obruče, resp. zarážecího břevna. To tedy znamená, že pokud se atlet dotkne vnitřní hrany horní plochy obruče nebo zarážecího břevna, bude jeho pokus považován za nezdařený.

Doplnění poznámky k TP 32.14.2 týkající se první otočky se vztahuje na rotační techniky, které atleti používají při vrhu koulí, hodu diskem, nebo hodu kladivem. Mělo by být vykládáno tak, že jakýkoli „náhodný“ dotek horní strany obruče nebo povrchu mimo obruč ze zadní části kruhu by během první otočky sám o sobě neměl být považován za nezdařený pokus. Další doplnění potvrzuje záměr TP 32.14.2, jímž je dodržovat hranice kruhu nebo rozběhové dráhy tak, aby atlet zůstal v kruhu nebo na rozběhové dráze až do jejich správného opuštění. Pokud přepadne, je určující poloha jeho chodidel/obuvi. Porušením pravidla není, pokud se přes horní stranu obruče, odhodový oblouk nebo zarážecí břevno dostane uvolněná tkanička, čepice nebo šperk, které se atletovi uvolní během pokusu.

Hranice klece musí být definována jako hranice tvořená klecí a jejími pohyblivými díly, doplněná o pomyslnou přímku mezi konci klece/pohyblivých dílů blíže k výseči pro dopad náčiní.

32.15 Pokud v průběhu pokusu nebyla výše uvedená pravidla porušena, atlet může již započatý pokus přerušit, položit náčiní do kruhu či rozběhové dráhy nebo mimo a kruh či rozběhovou dráhu opustit.

POZN.: Čas spotřebovaný na přerušovaný pokus a do zahájení opakovaného pokusu se musí počítat do časového limitu k provedení pokusu podle ustanovení TP 25.17.

V těchto případech neexistuje žádné omezení ohledně toho, jak nebo z kterého směru může atlet kruh či rozběhovou dráhu opustit, pokud se tak rozhodne. Důležitým požadavkem je, že žádné jiné pravidlo není nebo již nebylo porušeno.

32.16 Za nezdařený musí být považován pokus, kdy se koule, disk, hlavice kladiva nebo hlavice oštěpu při prvním dopadu na zem dotkne čáry vymežující sektor pro dopad náčiní nebo země vně čar vymežujících sektor pro dopad. Dále se za nezdařený pokus považuje, když se koule, disk, hlavice kladiva nebo kterákoliv část oštěpu po vypuštění, ale před dopadem na zem, dotkne jakéhokoliv předmětu (vyjma klece podle POZN. 3 k TP 32.14) vně čar vymežujících sektor pro dopad.

Je nutno poznamenat, že pro účely tohoto pravidla není poloha drátu kladiva ani jeho držadla důležitá. Například by drát mohl dopadnout nebo ležet na čáře vymezející sektor nebo mimo ni a nijak by to nevadilo, pokud by hlavice dopadla správně. Totéž platí i při určení místa, od kterého se provádí měření podle ustanovení TP 32.20.1.

32.17 Za nezdařený musí být považován pokus, kdy atlet opustí kruh nebo rozběhovou dráhu dříve, než se náčiní dotkne země, nebo:

32.17.1 při pokusech prováděných z kruhu, se atlet při opuštění kruhu poprvé dotkne horního okraje obruče nebo terénu vně kruhu ne zcela za bílou čarou vyznačenou po obou stranách kruhu a pomyslně probíhající jeho středem. *POZN.: Za opuštění kruhu se považuje již první kontakt s horním okrajem obruče kruhu nebo země mimo kruh.*

32.17.2 při hodu oštěpem atlet opustí rozběhovou dráhu tak, že jeho první kontakt s postranními čarami této dráhy nebo se zemí mimo rozběžiště není zcela za bílou čarou odhodového oblouku nebo čarami vedenými kolmo na postranní čáry rozběhové dráhy. Za správně opuštěné rozběžiště se také považuje, jestliže po dopadu náčiní udělal atlet první kontakt s nebo vně čáry (nakreslené, teoretické, pomyslné nebo vyznačené značkou vedle rozběžiště) vzdálené čtyři metry od odhodového oblouku. Pokud je atlet za touto čtyřmetrovou pomyslnou čarou uvnitř rozběžiště ve chvíli dopadu náčiní, je to taktéž považováno za správné opuštění rozběžiště.

Druhá a třetí věta uvedená v TP 32.17.2 je zde za účelem urychlení procesu posuzování, nikoliv vytvoření dalšího situace, která by mohla vést k označení pokusu za nezdařený. Účelem zavedení „4m značek“ je pouze umožnit rozhodčím zvednout bílý praporek a začít měřit pokus, jakmile závodník odejde za tento bod (stejně tak, jako kdyby atlet opustil rozběhovou dráhu jiným řádným způsobem). Jedinou podmínkou je, že v danou chvíli neexistuje jiný důvod pro označení pokusu za nezdařený a náčiní se dotklo země před zvednutím bílého praporku. Pokud atlet při vrhu či hodu z jakéhokoli důvodu neprojde kolem „4m značek“, může být po dopadu náčiní praporek zvednut.

32.18 Po provedeném pokusu v soutěži ve vrhu koulí nebo hodu diskem, kladivem či oštěpem, se náčiní při vrácení zpět nikdy nesmí házet.

Měření výkonů

- 32.19 U všech hodů a vrhu, musí být vzdálenost zaznamenána s přesností 0,01 m na nejbližší nižší hodnotu, jestliže naměřená hodnota není celý centimetr.
- 32.20 Délka každého pokusu se musí měřit ihned po každém zdařeném pokusu (nebo po okamžitém ústním protestu podaném podle TP 8.5) od nejbližší stopy vytvořené při prvním kontaktu se zemí:
- 32.20.1 koule, disku nebo hlavice kladiva k vnitřní hraně obruče kruhu, po přímce probíhající od místa dopadu náčiní ke středu kruhu, nebo
- 32.20.2 hlavice oštěpu k vnitřní hraně odhodového oblouku, po přímce probíhající od místa dopadu náčiní do středu kruhu, jehož součástí je odhodový oblouk.

Pozn.CZ.: Místo dopadu náčiní určuje rozhodčí.

Pokud nedošlo k žádnému nedovolenému jednání, musí být každý pokus měřen bez ohledu na dosaženou vzdálenost, a to i z důvodu, že další změřené pokusy mohou hrát důležitou roli při určování vítěze nebo postupu závodníka do dalších kol.

S výjimkou případů, kdy se použije TP 8.5, by se běžně neměl měřit žádný pokus, při jehož provádění dojde k nedovolenému jednání. Rozhodčí by se při uplatňování jakýchkoli jiných praktik měli pečlivě rozhodovat a tyto odlišné postupy používat pouze ve zvláštních případech. Pokud se nepoužívá videoměření, měla by pro každý zdařilý pokus být ve svislé poloze umístěna značka (většinou kovová), a to na místě otisků zanechaných náčiním na výšeč pro dopad náčiní co nejbližší k odhodovému kruhu/oblouku. Značka se provleče přes očko na konci kovového pásma, takže se na značce nachází „nula“. Pásmo by mělo být nataženo vodorovně, přičemž je potřeba dávat pozor, aby nebylo umístěno na žádný hrbol na povrchu.

- 32.30 Není-li měřen samostatně každý výkon všech atletů v hodu diskem, kladivem a oštěpem, použije se pro vyznačení průběžně nejlepšího výkonu každého atleta číselných značek, umístěných v místě dopadu náčiní v souladu s TP 32.20. Čísla z dané číselné řady se atletům přidělují ve stejném pořadí, v jakém nastupují ke svým pokusům. V případě pochyb o tom, který výkon atleta je v daném okamžiku nejlepší, umístí rozhodčí obdobným způsobem k novému místu dopadu kontrolní značku. Po ukončení soutěže se změří všechny vyznačené výkony.

Pozn.CZ.: Všechny číselné značky, vč. kontrolních, přidělené jednotlivým atletům, musí být uvedeny v zápise o průběhu soutěže.

32.31 Ve vrhu koulí se bezpodmínečně musí měřit každý pokus.

33 Vrh koulí

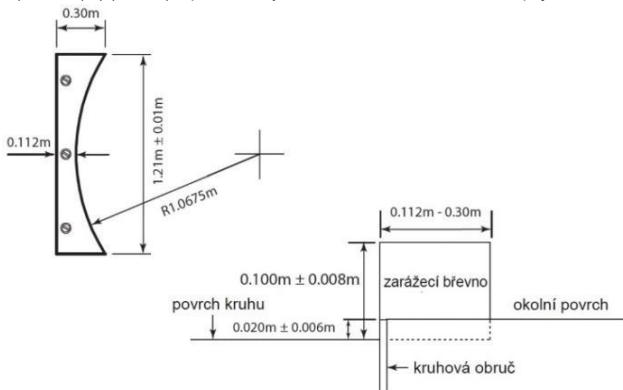
Soutěž

33.1 Vrh musí být proveden pouze jednou rukou od ramene. Jakmile atlet zaujme základní postavení v kruhu, aby zahájil vrh, musí se koule dotýkat nebo být v těsné blízkosti krku nebo čelisti, a ruka s koulí během sunu nebo otočky až po započetí odhodové fáze nesmí klesnout pod tuto polohu. Koule se nesmí dostat za osu ramen.

POZN.: Použití techniky, kdy atlet při vrhu udělá přemet nebo podobný obrat, není dovolené.

Zarážecí břevno

33.2 Zarážecí břevno musí být bílé a musí být zhotoveno ze dřeva nebo jiného vhodného materiálu ve tvaru oblouku, jehož vnitřní plocha splývá s vnitřní plochou obruče a je kolmá na plochu kruhu. Musí být umístěno symetricky vůči čarám vymezujícím výseč (viz Obr.), (a) TR32) a pevně uchyceno k zemi nebo betonu obklopujícímu kruh.

Obr. TP 33 – Zarážecí břevno pro vrh koulí (půdorys a boční pohled)

POZN.: Zarážecí břevna podle parametrů z let 1983/84 jsou nadále přípustná.

- 33.3 Šířka zarážecího břevna na krajích musí být 0,30 m, uprostřed 0,112 m, délka tětiny oblouku o stejném poloměru jako kruh musí být 1,21 m \pm 0,01 m, a výška břevna, vůči úrovni vnitřní plochy kruhu přiléhající k břevnu, musí být 0,10 m \pm 0,008 m.

Koule

- 33.4 Náčiní pro vrh koulí musí být zhotoveno z tvrdého železa, mosazi nebo jiného kovu, který není měkčí než mosaz, nebo musí mít plášť z takového kovu vyplněný olovem nebo jiným pevným materiálem. Musí mít tvar koule, jejíž povrch je hladký. Pokud je použita výplň, musí být do koule vložena tak, aby byla nepohyblivá a splňovala požadavky na těžiště dle ustanovení TP 36.5.

Informace pro výrobce: hladkostí se rozumí, že jeho nerovnosti jsou 1,6 μ m nebo menší, tj. hrubost povrchu označená číslem N7 a menším.

- 33.5 Náčiní musí mít následující parametry:

Minimální hmotnost a limity rozměrů pro připuštění k soutěži a uznání rekordu:						
Kategorie	ml. žky	dorky st. žky ml. žci	ženy juniorky st. žci	dorci	junioři	muži
Hmotnost	2,000 kg	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
Min. průměr	80 mm	85 mm	95 mm	100 mm	105 mm	110 mm
Max. průměr	100 mm	110 mm	110 mm	120 mm	125 mm	130 mm

Pozn.CZ 1: Koule o hmotnosti 2 kg a její parametry jsou pouze národním dodatkem. Toto náčiní v rámci soutěží ČAS používají mladší žákyně.

Pozn.CZ 2: Uvedené hmotnosti a parametry náčiní pro kategorie žactva jsou platné v rámci soutěží ČAS.

Rozhodčí

V soutěži ve vrhu koulí se doporučuje přidělit dostupné rozhodčí následujícím způsobem:

- a. Vrchník bude sledovat celou soutěž.
- b. Dva rozhodčí kontrolují, zda byl vrh proveden správně, a měří pokus. Jeden z nich musí mít dva praporky: bílý, kterým signalizuje, že byl pokus zdařený, a červený, kterým signalizuje že byl pokus nezdařený. Doporučuje se, aby poté, co byl vrh změřen, si rozhodčí stoupl do kruhu a držel červený praporek, zatímco dochází k vrácení náčiní a vyklizení výseče pro dopad náčiní. Do kruhu může být umístěn i kužel. (V některých soutěžích tuto pozici zaujme vrchník soutěže).
Pokud se nepoužívá elektronické měření vzdálenosti, musí druhý rozhodčí vytáhnout měřicí pásmo a držet ho tak, aby procházelo středem kruhu.
- c. Rozhodčí, který ihned poté, co atlet dokončí vrh, umístí značku vyznačující místo, od kterého bude pokus změřen.
- d. Rozhodčí, který do místa, kde se nachází značka, vloží hrot či hranol a zajistí tak, že pásmo bude na nulové značce.
- e. Rozhodčí odpovědný za odstranění náčiní a jeho vrácení do stojanu na náčiní nebo umístění do žlabu pro vrácení koulí.
- f. Rozhodčí – zapisovatel, který zaznamenává výsledky do výsledkové listiny a vyvolává každého atleta (a dalšího, který po něm následuje).
- g. Rozhodčí odpovědný za ukazatel (pokus-číslo-výsledek).
- h. Rozhodčí odpovědný za časomíru ukazující atletům, že pro provedení pokusu mají určitý čas.
- i. Rozhodčí odpovědný za atlety.
- j. Rozhodčí odpovědný za stojan na náčiní.

POZN. 1: Toto je běžné rozvržení rozhodčích. Ve velkých soutěžích, kde je k dispozici datový systém a elektronické výsledkové tabule, je nezbytný specializovaný personál. Pro vyloučení pochybností sleduje v těchto případech postup a výsledky soutěže v poli zároveň zapisovatel i datový systém.

POZN. 2: Rozhodčí a vybavení musí být rozmístěni tak, aby nepřekáželi závodníkovi v cestě ani nebránili divákům ve výhledu.

34 Hod diskem

Disk

34.1 Těleso disku může být plné nebo duté a musí být zhotoveno ze dřeva nebo jiného vhodného materiálu s kovovou obrubou, jejíž hrana musí být zaoblena. Zaoblení hrany musí být v průřezu kruhovitě o poloměru přibližně 6 mm. Do středu ploch disku mohou být zapuštěny kruhové kovové desky. Desky musí být do disku vsazeny napevno bez možnosti rotace. Disk může být zhotoven i bez kovových desek, pokud bude příslušná část plochá a rozměry a celková hmotnost odpovídat hodnotám daným pravidly. Na disku nesmějí být žádné volné části.

Každá strana disku musí být totožná a musí být vyrobena bez prohlubní, výstupků nebo ostrých hran. Strany se zužují v přímé linii od kteréhokoliv bodu na kružnici o průměru 25 až 28,5 mm od středu disku k počátku zakřivení obruby.

Profil disku musí být vytvořen následovně. Od okraje zakřivení obruby se tloušťka disku musí pravidelně zvyšovat, až po maximální tloušťku D . Maximální hodnoty musí být dosaženo ve vzdálenosti 25 mm až 28,5 mm od osy Y disku. Od toho místa až k ose Y zůstává tloušťka disku konstantní. Horní a spodní strana disku musí být identické a disk musí být symetrický vůči ose Y .

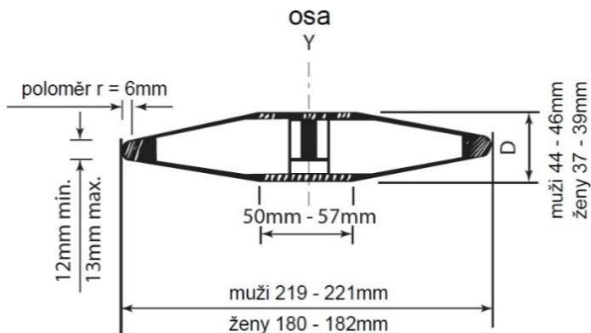
Disk, včetně obruby, nesmí mít žádné nerovnosti, jeho povrch musí být hladký (viz TP 33.4) a po celé ploše jednotný.

34.2 Disk musí mít následující parametry:

Minimální hmotnosti a limity rozměrů pro připuštění k soutěži a uznání rekordu:					
Kategorie	st. žákyně	ženy junior doro st. žáci	dorostenci	junioři	muži
Hmotnost	0,750 kg	1,000 kg	1,500 kg	1,750 kg	2,000 kg
Vnější průměr kovové obruče:					
min.	163 mm	180 mm	200 mm	210 mm	219 mm
max.	169 mm	182 mm	202 mm	212 mm	221 mm
Průměr střední kovové desky nebo středové plochy:					
min.	50 mm	50 mm	50 mm	50 mm	50 mm
max.	57 mm	57 mm	57 mm	57 mm	57 mm
Tloušťka střední kovové desky nebo střední plochy:					
min.	32 mm	37 mm	38 mm	41 mm	44 mm
max.	39 mm	39 mm	40 mm	43 mm	46 mm
Tloušťka kovové obruče (6 mm od okraje):					
min.	10 mm	12 mm	12 mm	12 mm	12 mm
max.	13 mm	13 mm	13 mm	13 mm	13 mm

Pozn.CZ 1: Disk o hmotnosti 0,75 kg a jeho parametry jsou pouze národním dodatkem. Toto náčiní v rámci soutěží ČAS používají starší žákyně.

Pozn.CZ 2.: Uvedené hmotnosti a parametry náčiní pro kategorie žactva jsou platné v rámci soutěží ČAS.

Obr. TP 34 – Disk

Rozhodčí

V soutěži v hodu diskem se doporučuje přidělit dostupné rozhodčí následujícím způsobem:

- Vrchník bude sledovat celou soutěž.
- Dva rozhodčí kontrolují, zda byl hod proveden správně, a měří pokus. Jeden z nich musí mít dva praporky: bílý, kterým signalizuje, že byl pokus zdařený, a červený, kterým signalizuje že byl pokus nezdařený. Doporučuje se, aby poté, co byl hod změřen, si rozhodčí stoupl do kruhu a držel červený praporek, zatímco dochází k vrácení náčiní a vyklizení výseče pro dopad náčiní. Na toto místo může být umístěn i kužel. (V některých soutěžích tuto pozici zaujme vrchník soutěže.)
- Pokud se nepoužívá elektronické měření vzdálenosti, musí druhý rozhodčí natáhnout měřicí pásmo a držet ho tak, aby procházelo středem kruhu.
- Rozhodčí, který ihned poté, co atlet dokončí hod, umístí značku vyznačující místo, od kterého bude pokus změřen. Pokud náčiní dopadne mimo sektor, měl by tuto skutečnost signalizovat upažením buď tento rozhodčí nebo rozhodčí s hrotem/hranolem (podle toho, který se nachází blíž k čáře). Pro zdařilý pokus není nutná žádná signalizace.
- Jeden nebo více rozhodčích nebo asistentů odpovědných za odstranění náčiní a jeho vrácení do stojanu na náčiní nebo umístění do zařízení pro vrácení náčiní. Pokud se

pro měření používá pásmo, jeden z těchto rozhodčích nebo asistentů musí zajistit, aby měřicí pásmo bylo napnuté a pokus tak byl změřen správně.

- f. Rozhodčí – zapisovatel, který zaznamenává výsledky do výsledkové listiny a vyvolává každého atleta (a dalšího, který po něm následuje).
- g. Rozhodčí odpovědný za ukazatel (pokus-číslo-výsledek).
- h. Rozhodčí odpovědný za časomíru ukazující atletům, že pro provedení pokusu mají určitý čas.
- i. Rozhodčí odpovědný za atlety.
- j. Rozhodčí odpovědný za stojan na náčiní.

POZN. 1: Toto je běžné rozvržení rozhodčích. Při velkých soutěžích, kde je k dispozici datový systém a elektronické výsledkové tabule, je nezbytný specializovaný personál. Pro vyloučení pochybností sleduje v těchto případech postup a výsledky soutěže v poli zároveň zapisovatel i datový systém.

POZN. 2: Rozhodčí a vybavení musí být rozmístěni tak, aby nepřekáželi závodníkovi v cestě ani nebránili divákům ve výhledu.

POZN. 3: Musí být vyhrazen prostor pro větrnou stélku určující směr a sílu větru.

35 Klec pro hod diskem

35.1 Z důvodu bezpečnosti diváků, činovníků i atletů musí být všechny hody diskem prováděny z uzavřeného prostoru nebo klece. Klec popsaná v tomto pravidle je určena pro soutěže na sportovišti, kde se současně konají i další disciplíny, a pro soutěže konající se mimo sportoviště, za přítomnosti diváků. V ostatních případech, zejména u tréninkových ploch, postačí klec jednodušší konstrukce. Na požádání poskytnou radu národní organizace nebo kancelář Světové atletiky.

POZN. 1: Pro hod diskem je možno použít rovněž klec pro hod kladivem uvedenou v ustanovení TP 37, opatřenou dvěma soustředně umístěnými kruhy o průměrech 2,135 m a 2,50 m, nebo se v prodloužené kleci před kruh pro hod kladivem umístí kruh pro hod diskem.

POZN. 2: Pokud je klec používaná pro hod diskem, mohou být použity pohyblivé panely klece pro hod kladivem za účelem zmenšení nebezpečných zón.

35.2 Klec pro hod diskem je třeba navrhnout, zhotovit a udržovat tak, aby zadržela disk o hmotnosti 2 kg, který letí rychlostí až 25 m/s. Disk se po nárazu nesmí odrazit od pevných částí klece zpět k atletovi nebo přeletět přes horní okraj klece. Lze použít klec

jakéhokoliv tvaru a konstrukce, pokud vyhovuje veškerým ustanovením tohoto pravidla.

- 35.3 Klec má půdorys ve tvaru písmene U, jak je ukázáno na Obr. TP 35. Rozevření klece, ve vzdálenosti 7 m od středu kruhu je široké 6,0 m, měřeno mezi vnitřními okraji sítě klece. Výška síťových dílců v nejnižším místě má být alespoň 4 m a alespoň 6 m po délce 3 m v přední části klece po obou stranách (platí od 1.1.2020).

Klec musí být navržena a postavena tak, aby disk nemohl při nárazu proniknout spoji, sítí či pod jednotlivými zavěšenými díly sítě.

POZN. 1: Provedení zadních panelů klece/sítě není podstatné, pokud se nachází ve vzdálenosti alespoň 3,00 m od středu kruhu.

POZN. 2: Zlepšené konstrukce, které poskytují stejný stupeň bezpečnosti a nezvětšují nebezpečnou zónu vůči konvenčním konstrukcím, mohou být schválené Světovou atletikou.

POZN. 3: Boční stěny klece, zejména podél dráhy, mohou být prodlouženy a/nebo vybaveny pohyblivými panely a/nebo zvýšeny pro zlepšení bezpečnosti atletů pohybujících se během soutěže po běžeckém oválu.

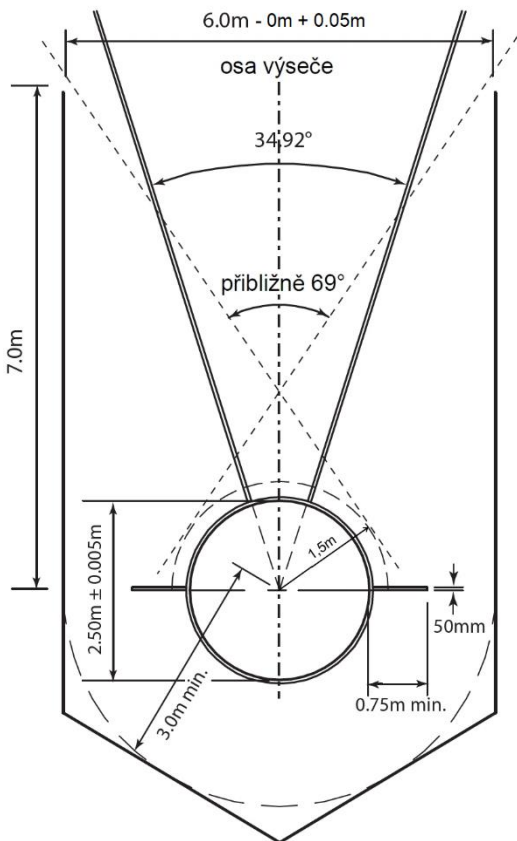
Sít' musí být upevněna tak, aby rozevření klece bylo po celé výšce sítě stejné. To platí také pro panely umístěné do polohy podle ustanovení POZN. 2 k TP 37.4.

- 35.4 Sít' klece může být zhotovena z provazu z přírodních nebo syntetických vláken, či z měkkého nebo vysokotažného ocelového drátu. Největší šíře ok u provazové sítě je 45 mm, drátěné klece 50 mm.

POZN.: Podrobnější specifikace pro síťovinu a postupů pro bezpečnostní prohlídky jsou uvedeny v Manuálu Světové atletiky pro atletická zařízení („World Athletics Track and Field Facilities Manual“).

- 35.5 Prostor největšího ohrožení při hodů diskem z této klece je vymezen úhlem přibližně 69°, (stanoveného za předpokladu, že disk se před vypuštěním pohybuje po kruhové dráze o poloměru 1,5 m se středem ve středu kruhu) a to při hodech levou i pravou rukou. Pro bezpečné používání klece je proto rozhodující její umístění a nasměrování na závodišti.

POZN.: Metoda pro zjištění nebezpečných zón je zobrazena na Obr. TP 35.

Obr. TP 35 – Klec pouze pro hod diskem (s rozměry klece pro síť)

36 Hod kladivem

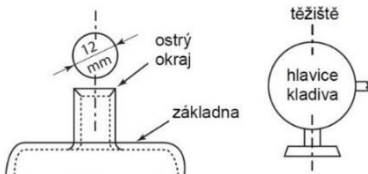
Soutěž

- 36.1 Atlet v základním postavení před započítáním roztáčení kladiva nebo otáček, smí položit hlavici kladiva na zem uvnitř kruhu nebo mimo něj.
- 36.2 Za nezdařený pokus se nepovažuje, jestliže se hlavice kladiva dotkne půdy uvnitř nebo vně kruhu nebo povrchu kovové obruče kruhu. Atlet může pokus zastavit a znovu jej zahájit, pokud přitom neporuší jiné pravidlo.
- 36.3 Jestliže se kladivo při pokusu, během odhodu nebo za letu přetrhne, nepočítá se to za nezdařený pokus, pokud byl pokus jinak proveden v souladu s pravidly. Ztratí-li přitom atlet rovnováhu a dopustí se tak přestupku proti pravidlům, musí to být považováno za neplatný pokus. V obou případech má tento atlet právo na náhradní pokus.

Kladivo

- 36.4 Kladivo se skládá ze tří hlavních částí: kovové hlavice, drátu a držadla.
- 36.5 Hlavice musí být zhotovena z tvrdého železa, mosazi nebo jiného kovu, který není měkkčí než mosaz nebo z pláště z takového kovu vyplněného olovem nebo jiným pevným materiálem.

Těžiště nesmí být od středu hlavice dále než 6 mm, tzn., že hlavice bez držadla a drátu se musí udržet v rovnováze na zaostřené hraně vodorovného otvoru o vnitřním průměru 12 mm (viz Obr. (a) TP 36). Je-li použita výplň, musí být do pláště hlavice uložena nepohyblivě a těžiště hlavice musí splňovat podmínku rovnováhy.

Obr. (a) TP 36 – Pomůcka pro zkoušku těžiště hlavice pro hod kladivem

- 36.6 Drát musí být z jednoho nepřerušovaného, rovného kusu z pérové oceli o průměru nejméně 3 mm a drát se při hodu nesmí podstatně protáhnout. Alespoň na jednom konci může být ohnut pro upevnění. Drát musí být k hlavici připojen

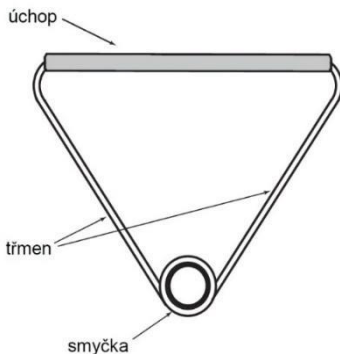
obrtlíkem (otočným čepem), který může být opatřen kuličkovým ložiskem.

POZN.: Přes kroucené konce drátu lze nasadit 50 mm dlouhou průhlednou vinylovou bužírku s vnitřním průměrem 5 mm.

Důvodem pro použití vinylové bužírky je snížení možnosti zachycení o síť klece a tím zpoždění soutěže. Průhledná bužírka je požadována z důvodu možnosti zkontrolovat drát.

- 36.7 Držadlo musí být tuhé, bez jakýchkoliv kloubových spojů. Celková deformace držadla při zatížení silou 3,8 kN nesmí být větší než 3 mm. Držadlo musí být spojeno s drátem smyčkou, bez použití obrtlíku, tak aby se jeho posunem ve smyčce celková délka kladiva nemohla prodloužit.

Držadlo musí mít symetrickou konstrukci a může mít zakřivený nebo rovný úchop. Držadlo musí odolat tahu nejméně 8 kN.

Obr. (b) TP 36 – Provedení držadla

POZN.: Jiné provedení držadla než vyobrazené je přípustné, pokud splňuje výše uvedené požadavky.

36.8 Kladivo musí splňovat následující parametry:

Minimální hmotnosti a limity rozměrů pro připuštění k soutěži a uznání rekordu:					
Kategorie	dorostenky st. žákyně	ženy juniorčky st. žáci	dorostenci	junioři	muži
Hmotnost	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
Délka kladiva měřená od vnitřní hrany držadla:					
max.	1195 mm	1195 mm	1200 mm	1215 mm	1215 mm
Průměr hlavičky:					
min.	85 mm	95 mm	100 mm	105 mm	110 mm
max.	100 mm	110 mm	120 mm	125 mm	130 mm

POZN.: Uvedené hmotnosti kladiva se vztahují na hlavičku s drátem a držadlem.

Rozhodčí

V soutěži v hod kladivem se doporučuje přidělit dostupné rozhodčí následujícím způsobem:

- a. Vrchník bude sledovat celou soutěž.
- b. Dva rozhodčí kontrolují, zda byl hod proveden správně, a měří pokus. Jeden z nich musí mít dva praporky: bílý, kterým signalizuje pokus zdařený a červený, kterým signalizuje pokus nezdařený.
- c. Doporučuje se, aby poté, co byl hod změřen, si rozhodčí stoupl do kruhu a držel červený praporek, zatímco dochází k vrácení náčiní a vyklizení výseče pro dopad náčiní. Na toto místo může být umístěn i kužel. (V některých soutěžích tuto pozici zaujme vrchník soutěže.)
- d. Pokud se nepoužívá elektronické měření vzdálenosti, musí druhý rozhodčí natáhnout měřicí pásmo a držet ho tak, aby procházelo středem kruhu.
- e. Rozhodčí, který ihned poté, co atlet dokončí hod, umístí značku vyznačující místo, od kterého bude pokus změřen. Pokud náčiní dopadne mimo sektor, měl by tuto skutečnost signalizovat upažením buď tento rozhodčí nebo rozhodčí s hrotem/hranolem (podle toho, který se nachází blíž k čáře). Pro zdařilý pokus není

nutná žádná signalizace.

- f. Rozhodčí, který do místa, kde se nachází značka, vloží hrot či hranol a zajistí tak, že pásmo bude na nulové značce.
- g. Jeden nebo více rozhodčích nebo asistentů odpovědných za odstranění náčiní a jeho vrácení do stojanu na náčiní nebo umístění do zařízení pro vrácení náčiní. Pokud se pro měření používá pásmo, jeden z těchto rozhodčích nebo asistentů musí zajistit, aby měřicí pásmo bylo napnuté a pokus tak byl změřen správně.
- h. Rozhodčí – zapisovatel, který zaznamenává výsledky do výsledkové listiny a vyvolává každého atleta (a dalšího, který po něm následuje).
- i. Rozhodčí odpovědný za ukazatel (pokus-číslo-výsledek).
- j. Rozhodčí odpovědný za časomíru ukazující atletům, že pro provedení pokusu mají určitý čas.
- k. Rozhodčí odpovědný za atlety.
- l. Rozhodčí odpovědný za stojan na náčiní.

POZN. 1: Toto je běžné rozvržení rozhodčích. Při velkých soutěžích, kde je k dispozici datový systém a elektronické výsledkové tabule, je nezbytný specializovaný personál. Pro vyloučení pochybností sleduje v těchto případech postup a výsledky soutěže v poli zároveň zapisovatel i datový systém.

POZN. 2: Rozhodčí a vybavení musí být rozmístěni tak, aby nepřekáželi závodníkovi v cestě ani nebránili divákům ve výhledu.

37 Klec pro hod kladivem

37.1 Z důvodu bezpečnosti diváků, činovníků i atletů musí být kruh pro hod kladivem obklopen klecí nebo uzavřeným prostorem. Klec popsaná v tomto pravidle je určena pro soutěže na sportovišti, kde se současně konají i další disciplíny, a pro soutěže konající se mimo sportoviště za přítomnosti diváků. V ostatních případech, zejména u tréninkových ploch, postačí klec jednodušší konstrukce. Na požádání poskytnou radu národní organizace nebo kancelář Světové atletiky.

37.2 Klec pro hod kladivem je třeba navrhnout, zhotovit a udržovat tak, aby zadržela hlavici kladiva o hmotnosti 7,260 kg, která letí rychlostí až 32 m/s. Kladivo se po nárazu nesmí odrazit od pevných částí klece zpět k atletovi nebo přeletět přes horní okraj klece. Lze použít klec jakéhokoliv tvaru a konstrukce, pokud vyhovuje veškerým ustanovením

tohoto pravidla.

- 37.3 Klec má půdorys ve tvaru písmene U, jak je ukázáno na Obr.(a) TP 37. Rozevření klece ve vzdálenosti 7 m od středu kruhu je široké 6,0 m, měřeno mezi vnitřními okraji sítě klece. Výška síťových dílů v nejnižším místě u panelů/sítě v zadní části klece je alespoň 7 m a alespoň 10 m v úseku posledních 2,80 m před zavěšením pohyblivých dílů.

Klec musí být navržena a postavena tak, aby kladivo nemohlo při nárazu proniknout spoji, sítí či pod jednotlivými síťovými dílci.

POZN. 1: Provedení zadních panelů klece/sítě není podstatné, pokud se nachází ve vzdálenosti alespoň 3,50 m od středu kruhu.

POZN. 2: Pro uchycení sítě dle obrázků v TP 37 lze použít libovolný počet sloupů.

- 37.4 Na předním okraji klece musí být uchyceny dva pohyblivé síťové dílce široké 2 m, z nichž je vždy použit jen jeden. Minimální výška těchto dílců musí být 10 m.

POZN. 1: Dílce na levé straně se použijí pro atlety provádějící otočku proti směru hodinových ručiček, dílce na pravé straně pro atlety provádějící otočku ve směru hodinových ručiček. Proto je třeba, aby přestavování dílců nebylo pracné a netrvalo dlouho.

POZN. 2: Konečná poloha obou dílců je zobrazena na obrázku. Při soutěži však bude v zavřené poloze vždy pouze jeden z nich.

POZN. 3: Při hodů musí být pohyblivý dílec vždy přesně ve znázorněné poloze. Proto je nutno učinit opatření pro upevnění pohyblivého dílce v této pracovní poloze. Doporučuje se vyznačit (dočasně nebo trvale) na zemi pracovní polohy dílců.

POZN. 4: Konstrukce pohyblivých dílců závisí na celkovém návrhu klece. Dílce mohou být přestavovány posouváním, otáčením kolem svislé či vodorovné osy nebo vyměňovány. Hlavním požadavkem je, aby dílec zadržel jakýkoliv náraz kladiva a zabránil jeho proniknutí mezi pevnými a pohyblivými dílci.

POZN. 5: Zlepšené konstrukce, které poskytují stejný nebo vyšší stupeň bezpečnosti a nezvětšují nebezpečnou zónu vůči konvenčním konstrukcím, mohou být schválené Světovou atletikou.

- 37.5 Síť klece může být zhotovena z provazu z přírodních nebo syntetických vláken, či z měkkého nebo vysokotažného ocelového drátu. Největší šíře ok drátěné klece je 50 mm, u provazové sítě 45 mm.

POZN.: Podrobnější specifikace sítě a postupů pro bezpečnostní prohlídky jsou uvedeny v příručce Světové atletiky pro atletická zařízení. Pro užití stejné klece i pro hod diskem je možné dvojí uspořádání.

- 37.6 Nejjednodušším jsou dva soustředné kruhy o průměrech 2,135 m a 2,500 m a používání téhož povrchu kruhu pro oba hody. Pro hod diskem musí být pohyblivé díly nastaveny do polohy mimo výšeč.

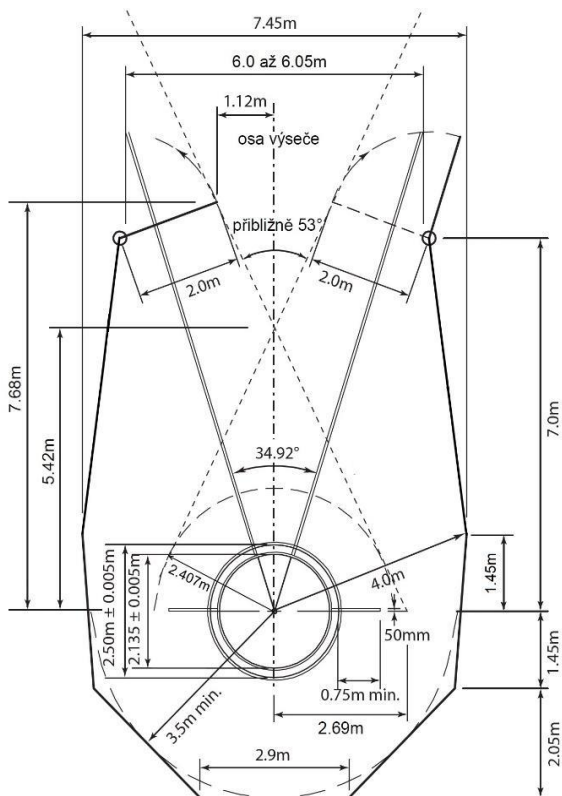
Při uspořádání se samostatnými kruhy pro hod kladivem a hod diskem musí být oba kruhy umístěny za sebou, se středy obou kruhů vzdálenými od sebe 2,37 m a ležícími v ose výšeče pro dopad náčiní, přičemž vpředu je kruh pro hod diskem. V tomto případě se pohyblivé díly při hodu diskem použijí pro prodloužení délky klece.

POZN.: Uspořádání zadních panelů klece není podstatné, pokud jsou ve vzdálenosti alespoň 3,50 m od středu soustředných kruhů nebo kruhu pro hod kladivem v případě samostatných kruhů (nebo 3,00 m pro klece se samostatnými kruhy zřízenými dle ustanovení pravidel z roku 2004, kdy je kruh pro hod diskem vzadu) (viz též TP 37.4).

- 37.7 Prostor největšího ohrožení při hodu kladivem z této klece je vymezen úhlem přibližně 53°, (stanoveného za předpokladu, že kladivo se před vypuštěním pohybuje po kruhové dráze o poloměru 2,407m se středem ve středu kruhu) a to při hodech levou i pravou rukou. Pro bezpečné používání klece je proto rozhodující její umístění a nasměrování na závodisti.

POZN. 1: Metoda pro zjištění nebezpečných zón je zobrazena na Obr. (a) TP 37.

POZN. 2: Pro každý konkrétní sektor by měl být k dispozici plánek, který zobrazuje nebezpečnou zónu v závislosti na nastavení a orientaci klece.

Obr. (a) TP 37 – Klec se soustřednými kruhy pro hod kladivem a diskem
 (nastavení pro hod kladivem – rotace proti směru hodinových ručiček,
 s rozměry klece pro síť)

38 Hod oštěpem

Soutěž

- 38.1 Atlet musí oštěp držet pouze jednou rukou za vinutí. Oštěp musí být hozen přes rameno nebo přes horní část házející paže, nesmí být vržen ani mrštěn. Neortodoxní styly jsou zakázány.
- 38.2 Hod je zdařený pouze tehdy, když se kovová hlavice oštěpu dotkne země dříve než jakákoliv jiná část oštěpu.
- Předchozí zmínky v pravidlech ohledně „hrotu“ oštěpu byly odstraněny a nahrazeny obecnými informacemi o hlavici. To potvrzuje, že tvar hlavice se velmi liší, čímž je obtížnější hrot definovat samostatně. Znamená to, že rozhodčí při určování, zda oštěp dopadl správně z hlediska ustanovení TP 32.16 a tohoto TP 38.2, a příslušného bodu pro měření pokusu z hlediska TP 32.20.2, má nyní větší prostor, jak to posuzovat. Zásady však zůstávají stejné jako předtím a pro uznání hodu jako zdařeného je nezbytné, aby oštěp dopadl pod určitým, jakkoliv malým úhlem. Plochý dopad nebo dopad na zadní část oštěpu, kdy zadní část oštěpu směřuje dopředu ve směru hodu, patří stále mezi případy, kdy rozhodčí musí zvednout červený praporek.
- 38.3 V celém průběhu pokusu až do vypuštění oštěpu z ruky se atlet nesmí zcela otočit tak, aby byl zády k odhodovému oblouku.
- POZN.: Toto pravidlo se vztahuje pouze k soutěžnímu rozběhu a odhodu atleta, ne k jeho chůzi po rozběžišti před zahájením nebo po přerušení pokusu.*
- 38.4 Jestliže se oštěp při pokusu, během odhodu nebo za letu zlomí, nepovažuje se to za nezdařený pokus, pokud byl pokus jinak proveden v souladu s pravidly. Ztratí-li přitom atlet rovnováhu a dopustí se tak přestupku proti pravidlům, musí to být považováno za neplatný pokus. V obou případech má tento atlet právo na náhradní pokus.

Oštěp

- 38.5 Oštěp se skládá ze tří hlavních částí – hlavice, těla a vinutí úchopu.
- 38.6 Tělo oštěpu může být plné nebo duté a musí být zhotoveno z kovu nebo jiného vhodného materiálu jako pevný, nedělitelný celek. Povrch těla oštěpu nesmí mít žádné jamky, hrbolky, rýhy nebo plastické švy, díry nebo zdrsnění a jeho plocha musí být hladká (viz TP 33.4) a po celé délce jednotná.
- 38.7 K tělu oštěpu musí být připevněna kovová hlavice zakončená špicí s ostrým hrotem.

Celá hlavice oštěpu musí být zhotovena z kovu. Na její konec může být upevněna zesílená špice z jiného kovu, a to jen tehdy, pokud je celá hlavice celistvá a má hladký povrch (viz TP 33.4). Vrcholový úhel špice nesmí být větší než 40°.

POZN.: Kovová hlavice do 3 mm od špice nemusí být v úhlu špice zohledněna, pokud konstrukce špice zahrnuje bezpečnostní prvek.

38.8 Vinutí musí překrývat těžiště náčiní a nesmí zvětšovat průměr těla o více než 8 mm. Může mít pravidelně vzorovaný, neklouzavý povrch, ale bez držáků, zářezů či prohlubní jakéhokoli druhu. Vinutí musí mít všude stejnou tloušťku.

38.9 Průřez oštěpu musí být po celé délce kruhový (POZN. 1). Největší průměr těla oštěpu musí být bezprostředně před vinutím. Střední část těla oštěpu, včetně části pod vinutím, může být válcová nebo se mírně zužovat směrem dozadu, avšak zmenšení průměru od bezprostředního počátku vinutí po jeho konec nesmí v žádném případě být větší než 0,25 mm. Od vinutí se oštěp musí pravidelně zužovat směrem ke hrotu i směrem ke konci. Podélný profil od vázání po hrot na jedné straně a ke konci na druhé straně musí být přímý, nebo mírně konvexní (vypouklý) (POZN. 2). Po celé délce oštěpu se jeho průměr nesmí náhle měnit, vyjma bezprostředně za hlavici a před i za vinutím. Na konci hlavice se průměr nesmí zmenšit o více než 2,5 mm.

POZN. 1: Ač má být příčný průměr kruhový, je přípustný rozdíl 2 % mezi největší a nejmenší hodnotou průměru v kterémkoliv příčném řezu. Střední hodnota obou údajů musí splňovat parametry uvedené v tabulkách.

POZN. 2: Tvar podélného profilu je možno rychle a snadno zkontrolovat pomocí kovového pravítka dlouhého nejméně 500 mm a dvou měrek o tloušťce 0,20 mm a 1,25 mm. V mírně konvexní části profilu se pravítko po přiložení bude po povrchu kolébat, v rovné části nesmí být nikde možno vložit mezi přiložené pravítko a povrch oštěpu měrku 0,20 mm. Avšak v oblasti bezprostředně za místem spojení hlavice a těla nesmí být možno vložit měrku 1,25 mm.

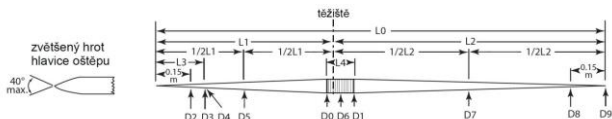
38.10 Oštěp musí mít následující parametry:

Minimální hmotnosti a limity rozměrů pro připuštění k soutěži a uznání rekordu (včetně vinutí úchopu):					
Kategorie	ml. žákyně	dorostenky st. žákyně ml. žáci	ženy junior st. žáci	dorostenci	muži junioři
Hmotnost	400 g	500 g	600 g	700 g	800 g
Celková délka (L0):					
min.	1850 mm	2000 mm	2200 mm	2400 mm*	2600 mm
max.	1950 mm	2100 mm	2300 mm	2500 mm*	2700 mm
Vzdálenost hrotu hlavice k těžišti (L1):					
min.	750 mm	780 mm	800 mm	850 mm*	900 mm
max.	800 mm	880 mm	920 mm	990 mm*	1060 mm
Vzdálenost konce k těžišti (L2):					
min.	1050 mm	1120 mm	1280 mm	1410 mm*	1540 mm
max.	1200 mm	1320 mm	1500 mm	1650 mm*	1800 mm
Délka kovové hlavice (L3):					
min.	200 mm	220 mm	250 mm	250 mm	250 mm
max.	250 mm	270 mm	330 mm	330 mm	330 mm
Šířka vinutí (L4):					
min.	130 mm	135 mm	140 mm	150 mm	150 mm
max.	140 mm	145 mm	150 mm	160 mm	160 mm
Průměr těla v nejširším místě (před vinutím – D0):					
min.	20 mm	20 mm	20 mm	23 mm	25 mm
max.	23 mm	24 mm	25 mm	28 mm	30 mm

*Upraveno v srpnu 2023, v platnosti od 1. dubna 2025

Pozn.CZ 1: Oštěp o hmotnosti 400 g a jeho parametry jsou pouze národním dodatkem. Toto náčiní v rámci soutěží ČAS používají mladší žákyně.

Pozn.CZ 2.: Uvedené hmotnosti a parametry náčiní pro kategorie žactva jsou platné v rámci soutěží ČAS.

Obr. TP 38 – Mezinárodní ostěp

Délky		Průměry		Max.	Min.
L0	celková	D0	před vinutím	-	-
L1	hrot – těžiště	D1	za vinutím	D0	D0-0,25 mm
1/2L1	polovina L1	D2	150 mm od hrotu	0,8.D0	-
L2	těžiště – konec	D3	konec hlavice	-	-
1/2L2	polovina L2	D4	těsně za hlavici	-	D3-2,5 mm
L3	hlavice	D5	polovina: hrot – těžiště	0,9.D0	-
L4	vinutí	D6	vinutí	D0+8 mm	-
		D7	polovina: těžiště – konec	-	0,9.D0
		D8	150 mm od konce	-	0,4.D0
Těžiště		D9	na konci	-	3,5 mm

POZN.: Veškeré měření průměrů musí být prováděna s tolerancí maximálně 0,1 mm.

- 38.11 Ostěp nesmí mít žádné pohyblivé části nebo zařízení, které by při hodů mohlo změnit polohu těžiště ostěpu nebo jeho letové vlastnosti.
- 38.12 Zúžení ostěpu ke hrotu kovové hlavice musí být takové, že vrcholový úhel na špičce hlavice není větší než 40°. Průměr ostěpu ve vzdálenosti 150 mm od hrotu nesmí překročit hodnotu 80 % maximálního průměru těla ostěpu. V poloviční vzdálenosti mezi hrotem a těžištěm ostěpu nesmí průměr těla ostěpu překročit hodnotu 90 % jeho maximálního průměru.
- 38.13 Zúžení těla ostěpu směrem ke konci musí být takové, že průměr těla uprostřed mezi těžištěm a koncem ostěpu nesmí být menší, než je hodnota 90 % jeho maximálního průměru. Ve vzdálenosti 150 mm od konce nesmí být průměr těla ostěpu menší než

40 % jeho maximálního průměru. Průměr těla oštěpu na samém konci nesmí být menší než 3,5 mm.

Rozhodčí

V soutěži v hod oštěpem se doporučuje přidělit dostupné rozhodčí následujícím způsobem:

- a. Vrchník bude sledovat celou soutěž.
- b. Dva rozhodčí kontrolují, zda byl hod proveden správně, a měří pokus. Jeden z nich musí mít dva praporky: bílý, kterým signalizuje pokus zdařený, a červený, kterým signalizuje pokus nezdařený. Doporučuje se, aby poté, co byl hod změřen, si rozhodčí stoupl na rozběhovou dráhu a držel červený praporek, zatímco dochází k vrácení náčiní a vyklizení výseče pro dopad náčiní. Na rozběhovou dráhu může být umístěn i kužel. (V některých soutěžích tuto pozici zaujme vrchník soutěže).
- c. Pokud se nepoužívá elektronické měření vzdálenosti, musí druhý rozhodčí natáhnout měřicí pásmo a držet ho tak, aby procházelo bodem ve vzdálenosti 8 m vyznačeném na rozběhové dráze.
- d. Jeden nebo dva rozhodčí, který ihned poté, co atlet dokončí hod, umístí značku vyznačující místo, od kterého bude pokus změřen. Pokud náčiní dopadne mimo sektor, měl by tuto skutečnost upažením signalizovat tento rozhodčí nebo rozhodčí s hrotem/hranolem (podle toho, který se nachází blíže k čáře). Je nutno také vhodně signalizovat, pokud tyto rozhodčí zjistí, že se hlavice oštěpu nedotkla země jako první. Doporučuje se pro tyto účely použít nějaký jiný signál nežli praporky. Pro zdařený pokus není nutná žádná signalizace.
- e. Rozhodčí, který do místa, kde se nachází značka, vloží hrot či hranol a zajistí tak, že pásmo bude na nulové značce.
- f. Jeden nebo více rozhodčích nebo asistentů odpovědných za odstranění náčiní z výseče a jeho vrácení do stojanu na náčiní nebo umístění do zařízení pro vrácení náčiní. Pokud se pro měření používá pásmo, jeden z těchto rozhodčích nebo asistentů musí zajistit, aby měřicí pásmo bylo napnuté a pokus tak byl změřen správně.
- g. Rozhodčí – zapisovatel, který zaznamenává výsledky do výsledkové listiny a vyvolává každého atleta (a dalšího, který po něm následuje).
- h. Rozhodčí odpovědný za ukazatel (pokus-číslo-výsledek).
- i. Rozhodčí odpovědný za časomíru ukazující atletům, že pro provedení pokusu mají určitý čas.

- j. Rozhodčí odpovědný za atlety.
- k. Rozhodčí odpovědný za stojan na náčiní.

POZN. 1: Toto je běžné rozvržení rozhodčích. Při velkých soutěžích, kde je k dispozici datový systém a elektronické výsledkové tabule, je nezbytný specializovaný personál. Pro vyloučení pochybností sleduje v těchto případech postup a výsledky soutěže v poli zároveň zapisovatel i datový systém.

POZN. 2: Rozhodčí a vybavení musí být rozmístěni tak, aby nepřekáželi závodníkovi v cestě ani nebránili divákům ve výhledu.

POZN. 3: Musí být vyhrazen prostor pro větrnou stélku určující směr a sílu větru.

38.30 Pro soutěže ČAS platí pravidla pro **hod míčkem**:

Hmotnost míčku je min. 150 g.

Pro tyto soutěže platí celé ustanovení TP 25 a ustanovení TP 32, odstavce 3, 4, 5, 9 až 11, 12.2, 13, 14.1, 14.4, 15 až 20, 30.

ČÁST IV – VÍCEBOJE

39 Soutěže ve vícebojích

Dorostenci, junioři a muži (pětiboj a desetiboj)

- 39.1 Pětiboj se skládá z pěti disciplín, které se musí konat v jediném dni v následujícím pořadí: skok do dálky, hod oštěpem, 200 m, hod diskem, 1500 m.
- 39.2 Desetiboj mužů se skládá z dále uvedených disciplín, které se musí konat v určeném pořadí ve dvou po sobě jdoucích 24hodinových úsecích:
První den: 100 m, skok do dálky, vrh koulí, skok do výšky, 400 m
Druhý den: 110 m překážky, hod diskem, skok o tyči, hod oštěpem, 1500 m

Juniorky a ženy (sedmiboj a desetiboj)

- 39.3 Sedmiboj se skládá z dále uvedených disciplín, které se musí konat v určeném pořadí ve dvou po sobě jdoucích 24hodinových úsecích:
První den: 100 m překážky, skok do výšky, vrh koulí, 200 m.
Druhý den: skok do dálky, hod oštěpem, 800 m.
- 39.4 Desetiboj žen se skládá z dále uvedených disciplín, které se musí konat v následujícím pořadí určeném podle TP 39.2 ve dvou po sobě jdoucích 24hodinových úsecích:
První den: 100 m, hod diskem, skok o tyči, hod oštěpem, 400 m
Druhý den: 100 m překážky, skok do dálky, vrh koulí, skok do výšky, 1500 m

Dorostenky (pouze sedmiboj)

- 39.5 Sedmiboj dorostenek se skládá z dále uvedených disciplín, které se musí konat v následujícím pořadí ve dvou po sobě jdoucích 24hodinových úsecích:
První den: 100 m překážky, skok do výšky, vrh koulí, 200 m
Druhý den: skok do dálky, hod oštěpem, 800 m

Všeobecná ustanovení

- 39.6 Podle uvážení vrchního rozhodčího vícebojů musí mít každý atlet, kdykoliv je to možné, mezi koncem jedné a začátkem další disciplíny přestávku alespoň 30 minut.

Je-li to možné, pak začátek první disciplíny druhého dne má být alespoň 10 hodin po ukončení poslední disciplíny prvního dne.

Minimální doba 30 minut se počítá jako skutečný čas mezi koncem posledního závodu nebo pokusu každého atleta v předchozí disciplíně do startu prvního závodu nebo pokusu v další disciplíně. Je proto možné, a ne zcela neobvyklé, že atleti jdou po ukončení jedné disciplíny přímo na rozsvičku v další disciplíně, takže oněch 30 minut jim ve skutečnosti zabere přesun z jednoho místa na druhé a rozsvička. Není dovoleno měnit počet dnů, v kterých se soutěže ve vícebojích konají, s výjimkou zvláštních případů (např. mimořádné povětrnostní podmínky). O těchto záležitostech rozhodují techničtí delegáti a/nebo vrchní rozhodčí, kteří posuzují zvláštní okolnosti každého případu. Pokud se však soutěž z jakéhokoli důvodu koná déle, než je uvedeno v ustanoveních TP 39 a 53, pak rekord ve vícebojích (celkový počet dosažených bodů) nelze schválit.

39.7 V jednotlivých disciplínách víceboje, vyjma poslední, určuje složení jednotlivých běhů a skupin podle okolností technický delegát nebo vrchní rozhodčí vícebojů tak, že atleti s podobnou výkonností v dané disciplíně dosaženou v předem stanoveném údobí jsou umístěni do stejného běhu nebo skupiny. V každé běhu mají být alespoň tři atleti, nejlépe však pět a více atletů. Pokud tak nelze učinit s ohledem na časový pořad, je obsazení běhů nebo skupin další disciplíny stanoveno, až a když jsou atleti k dispozici po absolvování předcházející disciplíny.

V poslední disciplíně víceboje budou jednotlivé běhy sestaveny tak, že poslední běh tvoří vedoucí atleti podle pořadí po předposlední disciplíně.

Technický delegát nebo vrchní rozhodčí vícebojů, podle okolností, má právo změnit složení kterékoliv skupiny, je-li to podle jeho mínění žádoucí.

39.8 Pro všechny disciplíny, z nichž se každá soutěž skládá, platí příslušná pravidla s následujícími výjimkami:

39.8.1 ve skoku do dálky a při vrhu koulí a všech hodech má každý atlet pouze tři pokusy.

39.8.2 pokud není k dispozici automatická časomíra a cílová kamera, musí být čas každého atleta měřen nezávisle třemi časoměři.

39.8.3 v běžeckých soutěžích je v každém běhu možný pouze jediný chybný start bez

diskvalifikace atleta (atletů), který (kteří) jej způsobil(i). Kterýkoliv atlet, který způsobil další chybný start v témže běhu, musí být startérem ze závodu vyloučen (viz též TP 16.9).

39.8.4 Ve vertikálních skocích musí být zvyšování laťky jednotné po celou dobu soutěže, a to po 3 cm ve skoku vysokém a po 10 cm ve skoku o tyči.

39.8.5 Startovní pozice/dráhy pro poslední disciplínu soutěže ve víceboji mohou určit techničtí delegáti nebo vrchní rozhodčí vícebojů podle toho, jak to považují za žádoucí. V bězích na 200 m a 400 m budou po stanovení pořadí atletů podle TP 20.3.1 vylosovány dráhy podle TP 20.4.4 a 20.4.5, nebo TP 20.4.7 a 20.4.8. U všech ostatních disciplín startovní pozice/dráhy určí los.

39.9 V každé běžecké disciplíně může být použit pouze jediný systém měření časů. Nicméně v případě rekordu musí být použity údaje plně automatického časoměrného zařízení a cílové kamery, bez ohledu na skutečnost, zda údaje tohoto zařízení byly použity pro bodování ostatních startujících v dané disciplíně.

Pro tento účel jsou uznávány dva časoměrné systémy – uvedené v ustanoveních TP 19.1.1 a 19.1.2.

Pokud například dojde k selhání cílové kamery používané pro některé, nikoliv však všechny běhy, nebude možné současně přímo porovnat dosažené body ve dvou systémech – v systému ručního měření časů a v automatickém časoměrném zařízení.

Jelikož podle TP 39.9 může být po celou dobu jedné disciplíny soutěže použit pouze jeden systém, všichni atleti budou v takovém případě mít počet bodů stanoven na základě svých ručně změřených časů pomocí tabulky pro manuálně změřené časy.

Pro vyloučení pochybností, pokud v jiných disciplínách je u všech atletů změřen čas cílovou kamerou, může být pro tyto disciplíny použita tabulka elektronicky změřených časů.

39.10 Kterémukoli atletovi, který se nepokusí o start nebo neprovede pokus v jedné z disciplín víceboje, nesmí být povolena účast v následujících disciplínách, ale nadále musí být považován za atleta, který soutěž opustil. Nesmí být proto uveden v konečném pořadí.

Kterýkoliv atlet, který se rozhodl, že v soutěži ve víceboji nebude dále pokračovat, musí o svém rozhodnutí okamžitě uvědomit vrchního rozhodčího víceboje.

Pozn.CZ: Není možné, aby v některé disciplíně víceboje startoval atlet, který ve víceboji nesoutěží.

- 39.11 Po ukončení každé disciplíny musí být všem atletům oznámeny získané body podle platných bodovacích tabulek, jak v právě ukončeném závodě, tak i celkové součty po všech ukončených disciplínách.

Pořadí atletů v soutěži je dáno součtem získaných bodů.

Pro každou disciplínu se používají stejné bodovací tabulky, i když u mladších věkových skupin parametry pro překážky nebo vrhačské náčiní se liší od parametrů používaných pro soutěže mužů a žen.

V příslušné tabulce lze nalézt dosažené body za jakýkoli výkon v soutěžích na dráze i v poli. V mnoha případech nejsou v tabulce uvedeny všechny časy či vzdálenosti. V takových situacích se použije dosažené body za nejbližší horší výkon.

Příklad: v závodě žen v hodu oštěpem nejsou pro vzdálenost 45,82 m v tabulce body uvedeny. Nejbližší kratší vzdálenost uvedená v tabulce je 45,78 m, za kterou se přisuzuje 779 dosažených bodů.

- 39.12 Dosáhnou-li dva nebo více atletů stejného bodového součtu na kterémkoliv místě konečného pořadí soutěže, rovnost umístění zůstává a těmto atletům bude přiznáno stejné umístění.

- 39.30 V kategoriích mládeže se víceboje v rámci soutěží ČAS konají též v níže uvedeném rozsahu:

kategorie	disciplína	den	dílčí disciplíny
st. žáci	9-boj	1.	100 m př., disk, tyč, oštěp
		2.	60 m, dálka, koule, výška, 1000 m
ml. žáci	5-boj	1.	60 m př., míček, 60 m, dálka, 800 m
st. žákyně	7-boj	1.	100 m př., výška, koule, 150 m
		2.	dálka, oštěp, 800 m
ml. žákyně	5-boj	1.	60 m př., míček, 60 m, dálka, 800 m

Vyjma pětibojů mladšího žactva jsou všechny ostatní víceboje dvoudenní. Pořadí jednotlivých disciplín musí být zachováno tak, jak je výše uvedeno.

Váha a rozměry náčiní jsou dány údaji platnými pro samostatné disciplíny v jednotlivých věkových kategoriích.

- 39.31 Kromě rozsahů uvedených v TP 39.1 až TP 39.5 a TP 39.30 je možno pořádat víceboje v běžeckých nebo vrhačských disciplínách (trojboj, resp. čtyřboj) a sprinterský trojboj (60 m, 100 m, 200 m). Pro bodové hodnocení se použijí běžné bodovací tabulky.

ČÁST v – SOUTĚŽE NA STANDARDNÍM OVÁLU 200 M (NA KRÁTKÉM OVÁLU)

40 Použitelnost pravidel soutěží na dráze s oválem 400 m na soutěže konané na krátkém oválu

S výjimkami uvedenými v ustanoveních této části v a požadavku měření rychlosti větru podle TP 17 a TP 29, platí pro soutěže na krátkém oválu stejná pravidla jako pro soutěže na oválu 400 m uvedená v částech i až IV.

41 Stadion s krátkým oválem

41.1 Celé sportoviště může být zcela uzavřené a pod střechou. Pokud je sportoviště uzavřené a pod střechou, musí být vybaveno osvětlením, topením a ventilací zajišťujícími uspokojivé podmínky pro soutěž.

41.2 Sportoviště má mít oválnou atletickou dráhu a rovinku pro běhy na krátké vzdálenosti na hladkých a překážkových tratích, rozběhové dráhy a doskočiště pro skokanské disciplíny. Dále má mít vrhačský kruh a sektor pro dopad náčiní pro vrh koulí umístěný trvale nebo dočasně. Všechna zařízení mají odpovídat specifikacím uvedeným v Manuálu Světové atletiky pro atletická zařízení („World Athletics Track and Field Facilities Manual“).

41.3 Všechny běžecké dráhy, rozběhové dráhy a odrazové plochy musí být pokryty umělým materiálem, jehož vrstva má být dostatečná pro použití běžecké obuvi s hřeby o délce 6 mm (viz také P 9 Předpisů pro atletickou obuv). Výrobce povrchu nebo provozovatel dráhy může povolit použití hřebů až do 9 mm délky.

Atletické soutěže na krátkém oválu uvedené v odstavcích 1. (a), (b), (c) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček mají být konány pouze na závodištích, která mají platný certifikát Světové atletiky. Pokud jsou taková závodiště k dispozici, doporučuje se, aby se na nich konaly i soutěže uvedené v odstavcích 1. (d), (e) a 2. (c), (d), (e) definice Soutěže pro světový žebříček.

41.4 Podklad, na němž je položen umělý povrch drah, rozběžišť a odrazových ploch, musí být buď tuhý, tj. z betonu nebo, jedná-li se o montovanou konstrukci (např. dřevěné či překližkové desky upevněné na trámových nosnících), musí mít, jak je to jen technicky možné, po celé ploše jednotnou bez speciálních pružných dílů. Na odrazových plochách pro skokanské soutěže musí být tato podmínka prověřena před každou soutěží.

POZN.: „Pružným dilem“ se rozumí takový dil, který je záměrně navržen tak, že atletům poskytuje výhodu.

POZN. 1: Manuál Světové atletiky pro atletická zařízení („World Athletics Track and Field Facilities Manual“), který je možno obdržet v kanceláři Světové atletiky nebo stáhnout z webových stránek Světové atletiky, obsahuje podrobnější přesné specifikace pro návrh a stavbu atletických sportovišť, včetně výkresů pro měření a značení dráhy.

POZN. 2: Aktuální standardní formuláře žádosti o certifikaci atletických zařízení a protokol o měření, jakož i postupy systému certifikace je možno získat v kanceláři Světové atletiky nebo stáhnout z webových stránek Světové atletiky.

Běžným problémem halových soutěží je nedostatek vhodného osvětlení. Kryté haly musí mít osvětlení, které umožňuje řádné a spravedlivé konání soutěží, a v případě televizního vysílání musí být úroveň osvětlení ještě vyšší. V prostoru kolem cílové čáry může být nutné přidat další osvětlení pro účely používání plně automatického časoměrného systému.

42 Běžecká rovinka

(Viz Pravidla pro soutěže na standardním oválu 400 m a Manuál Světové atletiky pro atletická zařízení [„World Athletics Track and Field Facilities Manual“].)

43 Běžecký ovál a dráhy

43.1 Jmenovitá délka standardního běžeckého oválu je 200 m (standardní ovál 200 m). Běžecký ovál musí sestávat ze dvou paralelně vedených, rovných úseků a dvou zatáček stejného poloměru, které mohou být klopené.

Vnitřní okraje trati musí být ohraničené buď obrubníkem z vhodného materiálu asi 50 mm vysokým i širokým nebo bílou čarou širokou 50 mm.

Vnější hrana obrubníku nebo čáry tvoří vnitřní část první dráhy. Vnitřní hrana obrubníku nebo čáry musí být po celém obvodu dráhy vodorovná. Nicméně tento obrubník, nebo čára, mohou být umístěny na šikmé části tak, že „pivot line“ šikmé části bude vodorovná v celé délce šikmé části. Obrubník na obou rovinkách může být vynechán a nahrazen bílou čarou o šířce 50 mm.

POZN.: Všechna měření musí být provedena v souladu s TP 14.2.

Výkony dosažené na oválu s nominální délkou jinou než 200 m se mohou započítávat do výsledků na krátkém oválu, pokud nominální délka nepřesáhne 201,20 m (220 yardů).

Dráhy

- 43.2 Běžecská trať má mít nejméně čtyři a nejvýše šest drah. Jmenovitá šířka drah musí být v rozmezí 0,90 m až 1,22 m, včetně čáry po pravé straně. Všechny dráhy musí být stejně široké s tolerancí $\pm 0,01$ m vzhledem ke zvolené šířce. Jednotlivé dráhy musí být vzájemně vymezeny bílými čarami širokými 50 mm.

Klopení zatáček

- 43.3 Úhel klopení dráhy musí být stejný v kterémkoliv radiálním řezu všemi drahami v zatáčkách a v kterémkoliv kolmo na dráhy vedeném řezu všemi drahami na rovinkách. Rovinky mohou být ploché nebo s příčným sklonem nejvýše 1:100 (1 %) směrem k vnitřní dráze.

Pro usnadnění přechodu z rovinek do klopené zatáčky může přechodový úsek plynule ve vertikálním i horizontálním směru zasahovat do rovného úseku trati.

Vyznačení vnitřního okraje

- 43.4 Je-li vnitřní okraj dráhy vymezen pouze bílou čarou, musí být v zatáčkách a případně na rovinkách vyznačen kužely vysokými 0,10 až 0,15 m. Kužely musí být umístěny tak, že jejich ven směřující základna splývá s vnitřním okrajem bílé hraniční čáry. Vzájemné vzdálenosti kuželů nesmí být větší než 1,5 m v zatáčkách a 10 m na rovinkách. Může být použito i jiné fyzické označení podobné výšky, pokud je schváleno technickým delegátem (delegáty).

POZN.: Pro všechny soutěže na krátkém oválu řízené přímo Světovou atletikou se důrazně doporučuje vnitřní vymezení běžecského oválu obrubníkem.

Při rozmísťování kuželů musí být zohledněna skutečnost, že bílá čára na vnitřním okraji první dráhy není určena pro běžce, který byl přidělen do této dráhy.

44 Start a cíl na běžeckém oválu

- 44.1 Technické informace o stavbě a značení běžeckého oválu o délce 200 m a opatřeného klopenými zatáčkami jsou uvedeny v Manuálu Světové atletiky pro atletická zařízení („World Athletics Track and Field Facilities Manual“). Základní principy, které by měly být dodrženy, jsou uvedeny níže.

Základní požadavky

- 44.2 Start a cíl musí být vyznačeny bílými čarami širokými 50 mm, vedenými kolmo na podélné dělicí čáry drah na rovince a ve směru linie poloměru v místě zakřivení zatáčky.
- 44.3 Cílová čára, pokud je to možné, má být pouze jedna pro všechny běhy a musí být umístěna na rovném úseku trati tak, aby co největší část této rovinky byla před cílem.
- 44.4 Základním požadavkem pro všechny startovní čáry, přímé, odstupňované či zakřivené je, aby nejkratší možná vzdálenost od startu do cíle byla pro všechny atlety stejná.
- 44.5 Pokud je to možné, nemají být startovní čáry (a středové čáry předávacích území ve štafetových závodech) v nejstřednější části klopení zatáček.

Průběh závodů

- 44.6 Závody probíhají takto:
- 44.6.1 Běhy do 300 m včetně musí být běženy celé v drahách.
- 44.6.2 Běhy delší než 300 m, avšak kratší než 800 m, musí být běženy v drahách od startu až po čáru seběhnutí vyznačenou na konci druhé zatáčky.
- 44.6.3 V běžích na 800 m může mít každý atlet přidělenou samostatnou dráhu nebo jedna dráha může být přidělena až dvěma atletům nebo se může běžet ve skupinách, podle ustanovení TP 17.5.2, vybihajících nejlépe z drah 1 a 4. V běžích se startem v drahách mohou atleti opustit své dráhy až za seběhovou čárou vyznačenou na konci druhé zatáčky. Při skupinových startech, kteří běží ve vnější skupině, se mohou připojit k vnitřní skupině za čárou seběhnutí, vyznačenou na konci první zatáčky, nebo pokud je závod běžěn se dvěma zatáčkami v drahách, na konci druhé zatáčky. Může být též použita jediná zakřivená startovní čára.
- 44.6.4 Běhy nad 800 m musí být běženy ze zakřivené startovní čáry bez ohledu na vyznačené dráhy nebo ve skupinách. Pokud je použit skupinový start, je čára

seběhnutí na konci první nebo druhé zatáčky.

Pokud atlet toto pravidlo nedodrží, bude diskvalifikován.

Čára seběhnutí (k obrubníku) je oblouková čára vyznačená na výběhu z každé zatáčky, široká 50 mm a vyznačena napříč všemi drahami vyjma první dráhy. Pro usnadnění identifikace seběhové čáry musí být na čarách, bezprostředně před průsečíky obloukové čáry s čarami vymezujícími jednotlivé dráhy, umístěny malé kužely či hranoly (50 x 50 mm) nebo jiné značky, jejichž výška nepřesáhne 0,15 m, a jejichž barva je odlišná od barvy čar drah a seběhové čáry. *V případě skupinových startů musí být vnější polovina dráhy označena kužely vysokými 0,10 až 0,15 m umístěnými na čáru odpovídající dráhy tak, že okraj základny kuželu se shoduje s okrajem bílé čáry bližší vnější polovině dráhy, a umístěné v intervalech nepřesahující 1,5 m. Mohou být použita i jiná vhodná fyzická označení schválená technickým delegátem (delegáty).*

Samotná barevná čára není dostačující pro označení vnější poloviny dráhy při skupinových startech a nenahrazuje požadavek použít fyzické označení.

Startovní a cílová čára pro dráhu o jmenovité délce 200 m

44.7 Startovní čára první dráhy je na hlavní rovince. Její poloha musí být stanovena tak, aby startovní čára v krajní vnější dráze (běhy na 400 m) byla v místě, kde úhel klopení nepřesahuje 12°.

Cílovou čarou pro všechny běhy na běžeckém oválu je prodloužená startovní čára první dráhy, vedená napříč jednotlivými drahami, kolmo na jejich hraniční čáry.

Barvy, které mají být použity pro značení běžeckého oválu, jsou uvedeny v Rozvrhu značení běžeckého oválu, který je součástí Manuálu Světové atletiky pro atletická zařízení („World Athletics Track and Field Facilities Manual“).

45 Nasazování a losování drah v soutěžích na dráze

45.1 Pořadí a složení běhů musí být provedeno v souladu s ustanoveními TP 20.3 POZN. 1: *Na webových stránkách Světové atletiky jsou uvedeny tabulky, které stanovují počet kol nebo rozběhů v každém kole a kvalifikační postupy, které se použijí v případě, že není k dispozici soutěžní řád nebo jiný předpis pořadatele soutěže.*

POZN. 2: Příslušné předpisy mohou stanovit, jak budou místa uvolněná po odstoupení závodníků v semifinálových a finálových bězích obsazena závodníky, kteří se v předchozích kolech soutěže umístili na dalších místech.

- 45.2 Pro všechna kola běhů, které se běží zcela či částečně v drahách v zatáčce, a kde jsou postupová kola, se o dráhy losuje takto:
- 45.1.1 o vnější dvě dráhy losují dva atleti nebo družstva nejvýše postavená,
 - 45.1.2 o další dvě dráhy atleti nebo družstva na třetím a čtvrtém místě,
 - 45.1.3 o zbývající vnitřní dráhy losují zbývající atleti nebo družstva.
- 45.3 Pro všechny ostatní závody musí být pořadí drah vylosováno podle TP 20.4.1, 20.4.2, 20.4.3 a 20.5.

V případech, kdy běžecké ovály mají rozdílné uspořádání drah, měly by být použité tabulky upraveny ve zvláštních ustanoveních soutěžního řádu, nebo pokud tomu tak není, pak ze strany technického delegáta nebo organizátora.

46 [záměrně ponecháno prázdné]

47 Překážkové běhy

- 47.1 Standardní délky překážkových závodů jsou: na vzdálenosti 50 m nebo 60 m na rovince.
- 47.2 Rozmístění překážek pro závody:

	dorostenci	junioři	muži	dorostenky	ženy juniorky
výška překážky	0,914 m	0,991 m	1,067 m	0,762 m	0,838 m
vzdálenost	50 m / 60 m				
počet překážek	4 / 5				
od startu k první překážce	13,72 m			13,00 m	
mezi překážkami	9,14 m			8,50 m	
od poslední překážky do cíle	8,86 m / 9,72 m			11,50 m / 13,00 m	

47.30 Pro soutěže ČAS v žákovských kategoriích platí:

	žáci st.	žáci ml.	žákyně st.	žákyně ml.
výška překážky	0,840 m	0,762 m	0,762 m	0,762 m
vzdálenost	50 m / 60 m			
počet překážek	4 / 5	5 / 6	4 / 5	5 / 6
od startu k první překážce	13,00	11,70	13,00	11,70
mezi překážkami	8,50	7,70	8,20	7,70
od poslední překážky do cíle	11,50 / 13,00	7,50 / 9,80	12,40 / 14,20	7,50 / 9,80

48 Štafetové běhy

Průběh závodů

- 48.1 Při běhu na 4x200 m musí být celý první úsek a první zatáčka druhého úseku až po nejbližší hranu čáry seběhnutí, popsanou v TP 44.6, běženy v drahách. Všechna předávací území musí být dlouhá 20 m a druhý, třetí a čtvrtý atlet musí zahájit běh uvnitř předávacího území.
- 48.2 Běh na 4x400 m a 4x400 m smíšený musí být běžen v souladu s ustanovením TP 44.6.2.
- 48.3 Běh na 4x800 m musí být běžen v souladu s ustanovením TP 44.6.3.
- 48.4 Atleti čekající na třetím a čtvrtém úseku závodu na 4x200 m se za řízení určeným rozhodčím řadí do vyčkávací pozice na počátku předávacího území ve stejném pořadí (od vnitřní dráhy po vnější), v jakém přibíhající členové jednotlivých družstev vběhli do poslední zatáčky. Jakmile přibíhající atlet mine tento bod, toto své postavení na počátku předávacího území musí očekávající atlet zachovat a nesmí je již měnit. Pokud atlet poruší toto pravidlo, jeho družstvo bude diskvalifikováno.
- 48.5 Atleti čekající na druhém, třetím a čtvrtém úseku závodu na 4x400, 4x400 m smíšená a na 4x800 m se za řízení určeným rozhodčím řadí do vyčkávací pozice na počátku předávacího území ve stejném pořadí (od vnitřní dráhy po vnější), v jakém přibíhající

členové jednotlivých družstev minou cílovou čáru a vběhnou do posledního kola svého úseku. Jakmile přibíhající atlet mine tento bod, toto své postavení na počátku předávacího území musí očekávající atlet zachovat a nesmí je již měnit. Pokud atlet poruší toto pravidlo, jeho družstvo bude diskvalifikováno.

POZN.: Vzhledem k úzkým drahám může při štafetových bězích na krátkém oválu dojít ke kolizím a neúmyslnému bránění snadněji než při závodech na standardním oválu 400 m. Proto se doporučuje, pokud je to možné, ponechat mezi jednotlivými družstvy volnou dráhu.

Aby se předešlo jakémukoli kontaktu aktuálně běžících členů družstva, čekající atleti by měli být seřazeni do svého pořadí pod vedením určeného rozhodčího v prostoru mimo dráhu a být uvedeni na vyčkávací pozici na dráze až v okamžiku, kdy atlet posledního družstva mine cílovou čáru.

49 Skok do výšky

Rozběhová plocha a odraziště

- 49.1 Při použití přenosných rohoží platí ustanovení o odrazové ploše pro horní povrch těchto rohoží.
- 49.2 Atlet může zahájit svůj rozběh z klopené části běžeckého oválu, avšak posledních 15 m musí být na úseku vyhovujícím ustanovení TP 27.3, 27.4 a 27.5.

50 Skok o tyči

Rozběhová dráha

Atlet může zahájit svůj rozběh z klopené části běžeckého oválu, avšak posledních 40 m musí být na úseku vyhovujícím ustanovení TP 28.6 a 28.7.

51 Horizontální skoky

Rozběhová dráha

Atlet může zahájit svůj rozběh z klopené části běžeckého oválu, avšak posledních 40 m musí být na úseku vyhovujícím ustanovení TP 29.1 a 29.2.

52 Vrh koulí

Výseč pro dopad náčiní

- 52.1 Povrch výseče pro dopad náčiní musí být tvořen takovým materiálem, že na něm koule po dopadu zanechá otisk, a který současně utlumí odskoky náčiní.
- 52.2 Pokud je to nutné pro bezpečnost diváků, činovníků a atletů, výseč pro dopad náčiní musí být na vzdáleném konci a po obou bocích, co nejbližší ke kruhu, ohraničena bariérou nebo ochrannou sítí vysokou nejméně 4,0 m a dostatečně pevnou, aby zadržela kouli při přímém dopadu nebo po odskoku od povrchu výseče.
- 52.3 S ohledem na omezený prostor krytého závodiště plocha ohraničená bariérou nemusí být dostatečně velká pro celou výseč $34,92^\circ$. Zmenšená plocha výseče musí vyhovovat následujícím podmínkám.
- 52.3.1 Bariéra na konci plochy výseče musí být alespoň o 0,5 m dále, než je platný světový rekord soutěže mužů nebo žen.
- 52.3.2 Postranní čáry vymežující výseč musí být vyznačeny symetricky vůči ose kruhu pod úhlem $34,92^\circ$.
- 52.3.3 Postranní čáry výseče paprskovitě ze středu kruhu v úhlu $34,92^\circ$, dokud šířka výseče nedosáhne alespoň 9 m. Odtud dále vedou rovnoběžně se středovou čarou výseče pro dopad.

Doporučuje se, aby bariéra/ochranná síť na každé straně byla natažena směrem ke kruhu tak, aby začínala ve vzdálenosti do 8 m od ní, a aby podél této prodloužené části výška sítě byla alespoň 6 m.

Konstrukce koule

- 52.4 Podle typu povrchu výseče pro dopad náčiní (viz ustanovení TP 52.1) musí být koule zhotovena z tvrdého kovu či s kovovým pláštěm nebo alternativně s pláštěm z měkké plastické hmoty či gumy, naplněným vhodným materiálem. V jedné soutěži není možno použít oba typy koulí.

Koule z plného kovu nebo s kovovým pláštěm

- 52.5 Koule musí vyhovovat ustanovením TP 33.4 a 33.5.

Koule s plastovým nebo gumovým pláštěm

- 52.6 Koule s pláštěm z měkkého plastu nebo z gumy musí být naplněna vhodným materiálem a pevnost pláště musí být taková, aby plášť bez poškození vydržel dopad náčiní na podlahu běžné sportovní haly. Musí mít tvar koule, jejíž povrch je hladký. Informace pro výrobce: Hladkostí se rozumí, že jeho nerovnosti jsou do 1,6 μm , tj. hrubost povrchu označená číslem N7 a menší.
- 52.7 Náčiní musí mít následující parametry:

Minimální hmotnost a limity rozměrů pro připuštění k soutěži a uznání rekordu:						
Kategorie	ml. žky	dorky st. žky ml. žci	ženy juniorok st. žci	dorci	junioři	muži
Hmotnost	2,000 kg	3,000 kg	4,000 kg	5,000 kg	6,000 kg	7,260 kg
Min. průměr	80 mm	85 mm	95 mm	100 mm	105 mm	110 mm
Max. průměr	110 mm	120 mm	130 mm	135 mm	140 mm	145 mm

Pozn.CZ 1: Koule o hmotnosti 2 kg a její parametry jsou pouze národním dodatkem. Toto náčiní v rámci soutěží ČAS používají mladší žákyně.

Pozn.CZ 2.: Uvedené hmotnosti a parametry náčiní pro kategorie žactva jsou platné v rámci soutěží ČAS.

53 Soutěže ve vícebojích

Dorostenci, junioři a muži (pětiboj)

53.1 Pětiboj se skládá z pěti disciplín, které se musí uskutečnit v jediném dnu v následujícím pořadí:

60 m překážek, skok do dálky, vrh koulí, skok do výšky, 1000 m

Dorostenci, junioři a muži (sedmiboj)

53.2 Sedmiboj se skládá z dále uvedených disciplín, které se musí uskutečnit v určeném pořadí ve dvou po sobě jdoucích 24hodinových úsecích:

První den: 60 m, skok do dálky, vrh koulí, skok do výšky

Druhý den: 60 m překážek, skok o tyči, 1000 m

Dorostenky, juniorky a ženy (pětiboj)

53.3 Pětiboj se skládá z pěti disciplín, které se musí uskutečnit v jediném dnu v následujícím pořadí:

60 m překážek, skok do výšky, vrh koulí, skok do dálky, 800 m

Rozběhy a rozdělení do skupin

53.4 V každé skupině mají být alespoň čtyři nebo více, nejméně však tři atleti.

ČÁST VI – CHODECKÉ SOUTĚŽE

54 Závodní chůze

Vzdálenosti

54.1 Standardní vzdálenosti na krátkém oválu jsou 3000 m a 5000 m; na standardním 400 m oválu jsou 5000 m, 10 000 m, půlmaraton, maraton, 50 000 m; a na silnici 10 km, půlmaraton, maraton a 50 km.

Definice závodní chůze

54.2 Závodní chůze je takový pohyb kroky, při němž nedojde k viditelné (lidským okem postřehnutelné) ztrátě dotyku chodce se zemí. Oporová noha musí bezpodmínečně být napnutá (tj. nepokrčená v koleně) od okamžiku prvního kontaktu se zemí až do okamžiku, kdy je ve svislé poloze.

Rozhodování

54.3 Rozhodování probíhá následujícím způsobem:

54.3.1 Rozhodčí určení pro závod si zvolí vrchníka, pokud tento nebyl určen dříve.

54.3.2 Všichni rozhodčí musí jednat nezávisle jeden na druhém a jejich rozhodnutí musí být založena na pouhém pozorování lidským okem.

54.3.3 V případě potřeby budou všichni rozhodčí jmenováni v souladu s SP 9.

54.3.4 Při soutěžích na silnici má normálně být nejméně šest a nejvýše devět rozhodčích, včetně vrchníka.

54.3.5 Při soutěžích na dráze má normálně být šest rozhodčích, včetně vrchníka.

54.3.6 Při soutěžích uvedených v ustanovení odstavce 1. (a) a (b) definice Soutěže pro světový žebříček může působit pouze jeden rozhodčí (nepočítaje vrchníka) z jedné členské federace.

POZN.: Příslušností každého rozhodčího k určité členské federaci je ta, která je uvedena na seznamu rozhodčích chůze Světové atletiky na úrovni Gold, Silver nebo Bronze.

Vrchník chůze

54.4 Vrchník chůze působí následujícím způsobem:

54.4.1 Při všech soutěžích Soutěže pro světový žebříček má vrchník chůze pravomoc

diskvalifikovat atleta na úseku posledních 100 m, pokud jeho způsob pohybu očividně nevyhovuje ustanovení TP 54.2, bez ohledu na počet červených karet, které vrchník chůze na atleta předtím obdržel. Atlet, který je vrchníkem chůze takto diskvalifikován, smí závod dokončit. O své diskvalifikaci musí být uvědomen vrchníkem chůze nebo jeho asistentem ukázáním červeného terče při nejbližší příležitosti poté, co prošel cílem.

Pozn.CZ.: Tato pravomoc platí i pro všechny soutěže ČAS.

54.4.2 Vrchník musí mít dozor nad celou soutěží a působí jako rozhodčí chůze pouze ve zvláštním případě uvedeném v ustanovení TP 54.4.1. Při soutěžích uvedených v ustanoveních odstavců 1. (a), (b), (c) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček musí být určení dva nebo více asistentů vrchníka chůze. Ti pomáhají s oznamováním o diskvalifikacích a nesmí působit jako rozhodčí chůze.

54.4.3 Při všech soutěžích uvedených v ustanoveních odstavců 1. (a), (b), (c) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček, a pokud je to možné v dalších soutěžích, musí být určen zapisovatel vrchníka chůze a činovník, který bude mít na starosti návěstní tabuli pro vyznačení počtu udělených červených karet.

Žlutý terč

54.5 Pokud rozhodčí není přesvědčen o tom, že závodník zcela dodržuje ustanovení TP 54.2, musí atletovi, pokud je to možné, ukázat žlutý terč opatřený na obou stranách symbolem provinění proti pravidlům.

Atletovi nesmí být dvakrát ukázán žlutý terč za stejný přestupek stejným rozhodčím. O ukázaných žlutých tercích musí rozhodčí po závodě uvědomit vrchníka chůze.

Červené karty

54.6 Když rozhodčí chůze upozoruje, že atlet během kterékoliv části závodu nedodržuje ustanovení TP 54.2 tím, že viditelně ztrácí kontakt se zemí nebo pokrčuje koleno, musí na atleta zaslat vrchníkovi chůze červenou kartu s uvedením čísla rozhodčího, startovního označení atleta, s uvedením typu přestupku a času vystavení červené karty. Každá červená karta, vč. červené karty, jež má za následek diskvalifikaci atleta, nabývá účinnosti v čase, kdy ji rozhodčí napíše.

Doporučuje se, aby atletovi byl, pokud možno, před udělením červené karty ukázán žlutý terč dle TP 54.5. Účelem žlutého terče je umožnit atletovi upravit techniku chůze tak, aby splňovala definici závodní chůze dle TP 54.2, s cílem, aby co největší počet atletů mohl správně dokončit soutěž.

Diskvalifikace

54.7 Diskvalifikace podléhá následujícím pravidlům:

54.7.1 Mimo toho, jak je uvedeno v TP 54.7.3, pokud vrchník chůze obdrží na jednoho atleta tři červené karty od tří různých rozhodčích, musí být takový atlet ze závodu vyloučen. Vrchník chůze nebo jeho asistent musí atleta o vyloučení uvědomit ukázáním červeného terče. I když se tak nestane, vyloučení zůstává v platnosti.

54.7.2 Při soutěžích uvedených v ustanoveních odstavců 1. (a), (b), (c) a (d) definice Soutěže pro světový žebříček nemůže být závodník za žádných okolností vyloučen na základě červených karet od dvou rozhodčích příslušných téže členské federaci.

POZN.: Příslušností každého rozhodčího k určité členské federaci je ta, která je uvedena na seznamu rozhodčích chůze Světové atletiky na úrovni Gold, Silver nebo Bronze.

54.7.3 Tam, kde to nařizuje příslušný soutěžní řád nebo určí pořadatel, se pro závod zřídí trestné území (Penalty Zone). Atlet, který obdrží tři červené karty, se na příkaz vrchníka chůze nebo osoby vrchníkem určené, musí do tohoto území dostavit a setrvat v něm po určitou dobu.

Trestné časy v trestném území pro jednotlivé závody:

Vzdálenost do a včetně	Trestný čas
5 000 m / 5 km	0,5 min
10 000 m / 10 km	1 min
půlmaraton	2 min
30 000 m / 30 km	3 min
maraton	4 min
50 000 m / 50 km	5 min

Atlet, který na pokyn nezajde do trestného území, nebo tam nesetrvá patřičnou dobu a pokračuje v závodě, musí být vrchním rozhodčím diskvalifikován.

- 54.7.4 Pokud v souladu s TP 54.7.3 atlet obdrží třetí červenou kartu a již není proveditelné, aby se dostavil do trestného území před zakončením závodu, vrchní rozhodčí připočítá dobu, po kterou by tento závodník jinak musel setrvat v trestném území, k cílovému času a upraví podle potřeby cílové pořadí.
- 54.7.5 Pokud kdykoliv při uplatnění ustanovení TP 54.7.3 atlet obdrží další červenou kartu od jiného rozhodčího než jednoho ze tří, kteří mu udělili předchozí tři červené karty, bude diskvalifikován. O diskvalifikaci atleta informuje vrchník chůze nebo jeho asistent ukázáním červeného terče. Pokud není atletovi sděleno, že je diskvalifikován, neznamená to, že se může znovu vrátit do soutěže.
- 54.7.6 Při soutěži na dráze musí vyloučený atlet okamžitě dráhu opustit a při soutěži mimo dráhu musí okamžitě sejmout startovní označení a opustit trať. Kterýkoliv vyloučený atlet, který po své diskvalifikaci odmítne opustit dráhu nebo trať, nebo nedodrží ustanovení TP 54.7.3 o vstupu do trestného území a setrvání v něm po požadovanou dobu, může být vystaven dalším disciplinárním postihům ve smyslu TP 7.1 a 7.3.
- 54.7.7 Alespoň jedna návěstní tabule informující atlety o počtu červených karet, které byly podány na každého atleta, musí být umístěna na trati v blízkosti cíle. Na tabuli má být rovněž znázorněn přestupek, za nějž byla červená karta udělena.
- 54.7.8 Při všech soutěžích spadajících pod ustanovení odstavce 1. (a) a (b) definice Soutěže pro světový žebříček musí rozhodčí chůze pro předání všech červených karet zapisovateli a na návěstní tabuli používat ruční zařízení výpočetní techniky s dálkovým přenosem dat. Při všech ostatních soutěžích, kde tento systém není použit, musí vrchník okamžitě po skončení soutěže nahlásit vrchnímu rozhodčímu všechny atlety, kteří byli vyloučeni podle znění TP 54.4.1, TP 54.7.1 nebo TP 54.7.5 s udáním startovního označení, času oznámení a druhu přestupku. Totéž musí učinit u všech atletů, kteří dostali červenou kartu.

Start

- 54.8 Závody musí být odstartovány výstřelem z pistole, děla, klaksonem nebo podobným zařízením, které vydává zřetelný a jednoznačný startovní signál, jenž je vhodný pro danou soutěž. Použijí se povely pro běhy delší než 400 m (viz TP 16.2.2). V závodech, kterých se účastní velký počet atletů, musí být dána výstražná znamení pět minut, tři minuty a jednu minutu před startem. Po povelu „Připravte se!“ se atleti shromáždí na startu způsobem určeným organizátorem. Startér se přesvědčí, že žádný atlet se nohou (nebo kteroukoliv částí těla) nedotýká startovní čáry nebo země před ní (míněno ve směru chůze), a pak závod odstartuje.

Pokud není použita pistole, dělo nebo klakson, startovní signál musí být předem schválen Světovou atletikou.

Bezpečnost závodu

- 54.9 Pořadatelé závodu v chůzi na silnici musí bezpodmínečně zajistit bezpečnost atletů a činovníků. Při soutěžích konaných v souladu s ustanoveními odstavce 1. (a), (b), (c) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček pořadatel musí zajistit, aby silnice, po níž závod probíhá, byla v obou směrech uzavřena pro motorizovanou dopravu.

Osvěžování a občerstvovací stanice při soutěžích v chůzi na silnici

- 54.10 Pro osvěžování a občerstvovací stanice při soutěžích v chůzi na silnici platí následující pravidla:
- 54.10.1 Na startu a v cíli všech závodů musí být k dispozici voda a další vhodné občerstvení.
 - 54.10.2 Při všech závodech od 5 km včetně až do 10 km včetně musí být ve vhodných intervalech zřízeny osvěžovací stanice, kde se podává pouze voda (na pití a namočené houby), pokud k takovým opatřením povětrnostní podmínky opravňují.
POZN.: Pokud to bude považováno za vhodné s ohledem na určité klimatické podmínky, mohou být na trati rovněž zřízeny stanice, kde bude vytvářena vodní mlha.
 - 54.10.3 Při všech soutěžích na tratích delších než 10 km musí být k dispozici občerstvovací stanice v každém kole. Dále musí být zřízeny osvěžovací stanice s houbičkami, kde se podává pouze voda, přibližně uprostřed mezi

občerstvovacími stanicemi, případně častěji, pokud k takovým opatřením povětrnostní podmínky opravňují.

54.10.4 Občerstvení, které může být poskytnuto pořadatelem nebo je připraveno samotnými atlety, musí být uloženo na stanicích tak, aby bylo atletům snadno přístupné, nebo jim může být podáváno přímo do rukou pověřenými osobami. Občerstvení připravené atlety musí být pod dohledem pořadatelem určených činovníků od okamžiku, kdy toto osvěžení atlet nebo jeho zástupce předá. Tito činovníci musí zajistit, aby občerstvení nebylo vyměněno nebo s ním nebylo jakkoliv manipulováno.

54.10.5 Pověřené osoby nesmí vstoupit na trať nebo překážet některému atletovi. Občerstvení mohou podat atletovi buď zpoza stolu, nebo nejvýše jeden metr z boku, ale nikoliv z postavení před stolem.

54.10.6 Při soutěžích uvedených v ustanoveních odstavců 1. (a), (b), (c) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček mohou být za stolem současně pouze dva činovníci z každé členské federace. Žádný činovník nebo pověřená osoba se za žádných okolností nesmí pohybovat vedle atleta, když přebírá občerstvení nebo vodu.

POZN.: Při soutěžích, kde je členská federace reprezentována více než třemi atlety, mohou technické předpisy dovolit účast dalších činovníků u stolu občerstvovací stanice.

54.10.7 Atlet může kdykoli nést vodu nebo občerstvení v rukou nebo připevněné ke svému tělu, za předpokladu, že takové občerstvení ponese od startu nebo jej přijme či obdrží na oficiální stanici.

54.10.8 Atlet, který obdrží nebo přijme občerstvení nebo vodu mimo oficiální stanici pro občerstvení, pokud se nejedná o lékařské důvody, a není přijato od nebo pod dozorem činovníků závodu, nebo přijme občerstvení od jiného atleta, bude při prvním provinění varován vrchním rozhodčím ukázaním žluté karty. Při druhém takovém provinění vrchní rozhodčí atleta diskvalifikuje ukázaním červené karty. Atlet pak musí trať ihned opustit.

POZN.: Atlet může občerstvení obdržet od jiného atleta nebo mu předat občerstvení, vodu nebo houby, pokud je nese od startu nebo je vzal či obdržel na oficiální stanici. Nicméně trvalá pomoc mezi dvěma nebo více

atlety takovým způsobem může být považovaná za nedovolenou pomoc a mohou být proto uplatněna napomenutí nebo diskvalifikace, jak je uvedeno výše.

Obecně platí, že pokud je to logické a v souladu s běžnými postupy, pak pro venkovní soutěže jsou ustanovení TP 54, 55 a 56 jednotná. Je však nutno poznamenat, že TP 54.10.5 se úmyslně liší od TP 55.8.5 v tom, že v chodeckých soutěžích nesmí být činovníci před stoly.

Soutěže na silnici

54.11 Pro soutěže na silnici platí:

54.11.1 Okruh by neměl být kratší než 1,0 km a delší než 2,0 km. Technický delegát (delegáti) mohou schválit okruh kratší než 1 km tam, kde to odůvodňuje průběh soutěže. Pro soutěže, které začínají a končí na stadionu, má být okruh umístěn co nejbližší stadionu.

54.11.2 Délka tratí silničních závodů musí být měřena v souladu s ustanoveními TP 55.3.

Průběh závodu

54.12 Atlet smí opustit vyznačenou trať se svolením rozhodčího a za jeho dozoru, pokud si odchodem z trati nezkrátí předepsanou vzdálenost.

54.13 Pokud se příslušný vrchní rozhodčí dozví od rozhodčího, úsekového rozhodčího nebo jinak, že atlet opustil vyznačenou trať, a zkrátil si tak předepsanou vzdálenost, musí být diskvalifikován.

54.14 V případě, kdy se na chodeckou soutěž nevztahují tato pravidla, by měl stanovit příslušný předpis, jaká pravidla se budou uplatňovat a jakým způsobem bude soutěž prováděna.

ČÁST VII – ZÁVODY NA SILNICI

55 Závod na silnici

Vzdálenosti

55.1 Standardní vzdálenosti jsou: silniční mile (1609,344 m), 5 km, 10 km, 15 km, 10 mil, 20 km, půlmaraton, 25 km, 30 km, maraton (42,195 km), 50 km, 100 km a silniční štafetové běhy.

POZN.: Doporučuje se, aby se štafetový běh konal na trati o délce maratonu, nejlépe na okruhu o délce 5 km, s jednotlivými úseky o délce 5 km, 10 km, 5 km, 10 km, 5 km a 7,195 km. Pro juniorské silniční štafetové běhy se doporučuje trať půlmaratonu s úseky 5 km, 5 km, 5 km a 6,098 km.

Trat'

55.2 Závod se musí běžet na upravených cestách. Pokud to však silniční provoz nebo jiné okolnosti nedovolují, je možno řádně vyznačenou trať vést po stezkách pro cyklisty nebo chodnicích pro pěší podél silnice, nikoliv však po měkké půdě jako jsou travnaté okraje cest apod. Start a cíl mohou být na atletickém sportovišti.

POZN. 1: Doporučuje se, aby u silničních tratí standardní délky přímková vzdálenost mezi startem a cílem nepřesahovala 50 % délky závodu. Podmínky pro uznání rekordu jsou uvedeny v ustanoveních SP 32.21.2.

POZN. 2: Je přijatelné umístit start, cíl a některé další úseky tratě závodu na travnatý, či jiný nebezpečný podklad. Takových úseků by však mělo být co nejméně.

55.3 Délka trati musí být měřena po nejkratší možné dráze, kterou by atlet po cestě vymezené pro závod mohl proběhnout.

Při všech soutěžích konaných podle ustanovení odstavce 1. (a) a (b) a pokud je to možné, podle odstavce 1. (c) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček je po celé délce tratě výraznou barvou vyznačena čára měření, kterou nelze zaměnit s jiným značením.

Délka trati nesmí v žádném případě být kratší, než je úředně udávaná délka závodu. Při žádné soutěži Soutěže pro světový žebříček nesmí odchylka měření překročit 0,1 % délky trati (tj. 42 m pro maraton) a délka trati musí být předem změřena a ověřena mezinárodním měřičem tratí.

POZN. 1: Pro měření délky tratí se doporučuje metoda „kalibrovaného jízdního kola“.

POZN. 2: Při vyměřování tratí se doporučuje použít „koeficient zamezení zkrácení tratí“ (tzv. SCP-faktor), aby byla vyloučena možnost, že při pozdějším přeměřování tratí bude zjištěno, že trať je kratší než úřední délka tratí. Pro měření metodou „kalibrovaného jízdního kola“ má tento koeficient hodnotu 0,1 %, tzn., že každý kilometr tratí bude mít „měřenou délku“ 1001 m.

POZN. 3: Počítá-li se s tím, že část závodu bude vymezena pomocí dočasně umístěných pomůcek, jako jsou kužely, plůtky apod., musí být jejich poloha stanovena před započítáním měření, a dokumentace o jejich umístění musí být součástí každé zprávy o měření tratě.

POZN. 4: Doporučuje se, aby u silničních tratí standardní délky výškové převýšení cíle oproti místu startu nebylo větší než 1:1000, tj. 1 m na 1 km (0,1 %). Podmínky pro uznání rekordu jsou uvedeny v ustanoveních SP 32.21.3.

POZN. 5: Protokol o měření tratí platí po dobu 5 let a pak je třeba trať přeměřit, i když nebyla změněna.

- 55.4 Vzdálenosti v kilometrech musí být na tratí viditelně vyznačené pro všechny atlety.
- 55.5 Při silničních štafetových bězích musí být napříč tratě vedeny čáry široké 50 mm, které vymezují start každého úseku („úsekové čáry“). Obdobně musí být provedeny čáry 10 m před a 10 m za touto čarou vyznačující předávací území. Při předávkách nesmí přebírající atlet zahájit běh mimo předávací území. Všechny úkony při předávkách, které, pokud není pořadatelé určeno jinak, musí zahrnovat fyzický kontakt mezi předávajícím a přebírajícím atletem, musí proběhnout uvnitř předávacího území. Pokud atlet nedodrží toto pravidlo, jeho družstvo bude diskvalifikováno.

Start

- 55.6 Závod musí být odstartován výstřelem z pistole, děla, klaksonem nebo podobným zařízením, které vydává zřetelný a jednoznačný startovní signál, jenž je vhodný pro danou soutěž. Použijí se povely pro běhy delší než 400 m (viz TP 16.2.2). V závodech, kterých se účastní velký počet atletů, musí být dána výstražná znamení pět minut, tři minuty a jednu minutu před startem. Po povelu „Připravte se!“ se atleti shromáždí na startu způsobem určeným organizátorem. Startér se přesvědčí, že žádný atlet se nohou (nebo kteroukoliv částí těla) nedotýká startovní čáry nebo země před ní, a pak závod odstartuje.

Pokud není použita pistole, dělo nebo klakson, startovní signál musí být předem schválen Světovou atletikou.

V soutěžích na dráze na střední a velké vzdálenosti se u soutěží mimo stadion zdůrazňuje, aby se u těchto soutěží startéři a vrchní rozhodčí vyvarovali přílišného uplatňování pravidel ohledně nezdařeného startu. Vrácení startu v silničních závodech a jiných soutěžích mimo stadion může být obtížné a nepraktické. Pokud však dojde k zjevnému a úmyslnému porušení pravidel, vrchní rozhodčí by neměl váhat a zvážit provedení příslušných kroků vůči jednotlivci, a to buď během závodu, nebo po něm. Avšak pokud u velkých soutěží dojde při startu k chybě systému a je zřejmé nebo možné, že časoměrný systém nebyl spuštěn, může být opakování startu tou nejlepší možností, pokud je to praktické.

Bezpečnost

55.7 Pořadatelé silničních závodů musí bezpodmínečně zajistit bezpečnost atletů a činovníků. Při soutěžích konaných v souladu s ustanoveními odstavce 1. (a), (b), (c) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček pořadatel musí zajistit, aby silnice, po níž závod probíhá, byla v obou směrech uzavřena pro motorizovanou dopravu.

Osvěžování a občerstvovací stanice při závodech na silnici

55.8 Osvěžování a občerstvovací stanice při závodech na silnici:

55.8.1 Voda a další vhodné občerstvení musí být k dispozici na startu a v cíli všech závodů.

55.8.2 Při všech závodech musí být k dispozici voda na pití ve vhodných intervalech, přibližně po 5 km. Při závodech delších než 10 km může být k dispozici v těchto bodech i jiné občerstvení než voda.

POZN. 1: Tam, kde to povětrnostní podmínky vyžadují s ohledem na povahu závodu, může být voda nebo občerstvení rozmístěno po trati v kratších intervalech.

POZN. 2: Pokud to bude považováno za vhodné s ohledem na určité klimatické podmínky, mohou být na trati rovněž zřízeny stanice, kde bude vytvářena vodní mlha.

55.8.3 Občerstvení může zahrnovat nápoje, energetické doplňky, potraviny nebo jiné položky než vodu. Organizační výbor podle povětrnostních podmínek určí, jaké občerstvení poskytne.

- 55.8.4 Občerstvení obvykle poskytuje pořadatel, ale může dovolit, aby si jej připravili atleti sami. V takovém případě si musí také rozhodnout, kde jim má být podáno. Osvěžení dodané atleti musí být pod dohledem pořadatelem určených činovníků od okamžiku, kdy toto osvěžení atlet nebo jeho zástupce předá. Tito činovníci musí zajistit, aby osvěžení nebylo vyměněno nebo s ním nebylo jakkoliv manipulováno.
- 55.8.5 Pořadatel vymezí bariérami, stoly nebo značkami na zemi území, v němž bude občerstvení přebíráno nebo přijímáno. Nemusí být přímo na vyměřené trati. Občerstvení musí být umístěno tak, aby bylo atletům snadno přístupné, nebo jim může být podáváno přímo do rukou pověřenými osobami. Tyto osoby musí zůstat ve vymezeném území a nesmí vstoupit na trať nebo překážet atletům. Žádný činovník nebo pověřená osoba se za žádných okolností nesmí pohybovat vedle atleta, když přebírá občerstvení nebo vodu.
- 55.8.6 Při soutěžích uvedených v ustanoveních odstavců 1. (a), (b), (c) a 2. (a), (b) definice Soutěže pro světový žebříček mohou být za prostorem pro ně vyhrazeným současně pouze dva činovníci z každé členské federace.
POZN.: Při soutěžích, kde je členská federace reprezentována více než třemi atleti, mohou technické předpisy dovolit účast dalších činovníků u stolů občerstvovací stanice.
- 55.8.7 Atlet může kdykoli nést vodu nebo občerstvení v rukou nebo připevněné ke svému tělu, za předpokladu, že takové občerstvení ponese od startu nebo jej přijme či obdrží na oficiální stanici pro občerstvení.
- 55.8.8 Atlet, který obdrží nebo přijme občerstvení nebo osvěžení mimo oficiální stanici pro občerstvení, pokud se nejedná o lékařské důvody, a není přijato od nebo pod dozorem rozhodčích závodu, nebo přijme občerstvení od jiného atleta, bude při prvním provinění varován vrchním rozhodčím ukázaním žluté karty. Při druhém takovém provinění vrchní rozhodčí atleta diskvalifikuje ukázaním červené karty. Atlet pak musí trať ihned opustit.
POZN.: Atlet může občerstvení obdržet od jiného atleta nebo mu předat občerstvení, vodu nebo houby, pokud je nese od startu nebo je vzal či obdržel na oficiální stanici. Nicméně trvalá pomoc mezi dvěma nebo více atleti takovým způsobem může být považovaná za nedovolené

napomáhání, a mohou být proto uplatněna napomenutí nebo diskvalifikace, jak je uvedeno výše.

Průběh závodu

- 55.9 Atlet smí opustit vyznačenou trať se svolením rozhodčího a za jeho dozoru, pokud si odchodem z trati nezkrátí předepsanou vzdálenost.
- 55.10 Pokud se příslušný vrchní rozhodčí dozví od rozhodčího, úsekového rozhodčího nebo jinak, že atlet opustil vyznačenou trať, a zkrátí si tak předepsanou vzdálenost, musí být diskvalifikován.
- 55.11 Na všech klíčových místech musí být v pravidelných intervalech rozmístěni úsekoví rozhodčí. Další úsekoví rozhodčí by se měli pohybovat podél trati.

Je zřejmé, že zavedení postupu prvního napomenutí při uplatnění příslušných aspektů TP 55 a případně TP 6.2 a 6.3 nebude jednoduché, avšak vrchní rozhodčí by tento postup měl uplatnit, pokud k tomu bude mít příležitost. Doporučuje se, aby jednou z možností bylo, že by byli určeni úsekoví rozhodčí na trati nebo u občerstvovacích stanic, jakožto asistenti vrchních rozhodčích a komunikovali by s vrchním rozhodčím a mezi sebou s cílem zajistit účinnou koordinaci napomenutí a diskvalifikace. Podle POZN. k TP 6.2 však nadále existuje možnost, že za určitých okolností může a mělo by dojít k diskvalifikaci i bez napomenutí.

Pokud se nepoužívá čipová časomíra nebo pokud je vyžadován dodatečný záložní systém pro zaznamenávání, doporučuje se použít systém cílových koridorů, který je popsán pro přespolní závody v zeleném textu k TP 56.

ČÁST VIII – PŘESPOLNÍ BĚHY, HORSKÉ BĚHY A TRAILOVÉ BĚHY

Existují extrémní rozdíly v podmínkách, za kterých jsou po celém světě pořádány přespolní běhy, horské běhy a trailové běhy, a u těchto soutěží je obtížné určit legislativní rámec pro mezinárodní standardizaci. Je třeba uznat, že rozdíl mezi velmi úspěšnými a neúspěšnými soutěžemi často spočívá v přirozené povaze místa konání a schopnostech autora trati. Následující pravidla mají sloužit jako vodítko a pomocník národních organizací pro realizaci přespolních běhů, horských běhů a trailových běhů.

56 Přespolní běhy

Vzdálenosti

56.1 Běhy při Mistrovství světa v přespolním běhu se mají konat na přibližně následujících vzdálenostech:

muži:	10 km	ženy:	10 km
junioři:	8 km	juniorčky:	6 km

Pro soutěže dorostu jsou doporučené vzdálenosti přibližně:

dorostenci:	6 km	dorostenky:	4 km
-------------	------	-------------	------

Doporučuje se použít uvedené vzdálenosti i pro další mezinárodní a národní soutěže.

Trat'

56.2 Pro trat' v přespolním běhu platí následující pravidla:

56.2.1 Trat' musí být vytyčena v otevřené nebo lesnaté krajině, v terénu pokrytém, pokud možno, trávou, s přírodními překážkami, které může autor trati využít pro ztížení či zpestření tratě.

56.2.2 Terén musí být natolik prostorný, aby v něm bylo nejen možno vytyčit vlastní závodní trat', ale též zřídit veškerá potřebná zařízení.

56.3 Pro mistrovské a mezinárodní soutěže a, pokud možno, pro všechny soutěže:

56.3.1 Trat' závodu musí probíhat po okruhu o délce mezi 1500 a 2000 m. Je-li to nutné, je možno přidat menší okruh pro dodržení vypsané délky v různých

běžích, přičemž tento menší okruh musí být zařazen v počátečních fázích závodu. Doporučuje se, aby každý velký okruh měl celkové převýšení alespoň deset metrů.

- 56.3.2 Pokud je to možné, je třeba využít stávajících přírodních překážek. Nicméně je třeba se vyvarovat příliš vysokým překážkám, stejně tak i hlubokým příkopům, nebezpečným stoupáním či klesáním, hustému křoví a obecně všem překážkám, které by ztěžovaly závod více, než je účelné. Doporučuje se nestavět umělé překážky, jsou-li však nezbytné pro dosažení potřebné obtížnosti závodu, musí se podobat přírodním překážkám, s nimiž se lze v otevřené krajině potkat. V závodech s velkým počtem atletů nesmějí být na prvních 300 m trati úzká místa nebo překážky, které by atleti brzdily v běhu.
- 56.3.3 Přebíhání silnic nebo úseky s makadamovým povrchem je třeba omezit na minimum. Není-li možno se tomu vyhnout, je třeba, aby taková místa byla pokryta travou, zeminou nebo rohožemi.
- 56.3.4 Vyjma prostorů startu a cíle trať nesmí mít žádné jiné dlouhé rovné úseky. Nejvhodnější je „přírodní“ zvlněná trať s plynulými zatáčkami a krátkými rovnými úseky.
- 56.4 Pro značení trati platí následující pravidla:
 - 56.4.1 Trať musí být jasně vyznačena páskou po obou stranách. Doporučuje se, aby po jedné straně byl koridor široký jeden metr, bezpečně oplocený na vnější straně, který by mohli využívat činovníci závodu a pracovníci médií. Významné úseky musí být bezpečně oplocené, jedná se zejména o prostor startu (včetně oblasti pro rozcvičení a svolavatelny) a prostoru cíle (včetně mix-zóny). Do těchto prostor mohou mít přístup pouze oprávněné osoby.
 - 56.4.2 Veřejnost smí mít povoleno přecházet trať pouze v řádně vymezených místech střežených pořadateli.
 - 56.4.3 Doporučuje se, aby kromě prostorů startu a cíle byla trať široká 5,0 m, včetně míst s překážkami.
- 56.5 Pro štafetové běhy při přespolních běžích musí být předávací území vyznačeno 300 mm širokými čarami vzdálenými 20 m vedenými napříč tratí. Při všech předávkách smí atleti vyběhnout pouze uvnitř předávacího území. Všechny úkony při předávkách, které, pokud není pořadateli určeno jinak, musí zahrnovat fyzický kontakt mezi

předávajícím a přebírajícím atletem, musí proběhnout uvnitř předávacího území. Pokud atlet poruší toto pravidlo, jeho tým bude diskvalifikován.

POZN.: Na začátku a na konci předávacího území by měly být umístěny prapory o velikosti 1 x 1 m a výšce nejméně 2 m. Začátek předávacího území je označen zelenými a konec červenými prapory.

Start

56.6 Závody musí být odstartovány výstřelem z pistole, děla, klaksonem nebo podobným zařízením, které vydává zřetelný a jednoznačný startovní signál, jenž je vhodný pro danou soutěž. Použijí se povely pro běhy delší než 400 m (viz TP 16.2.2).

V závodech, kde startuje velký počet atletů, mají být pět, tři a jednu minutu před vlastním startem dána výstražná znamení.

Kdykoli je to možné, musí být pro soutěže družstev připraveny startovní boxy a členové družstva se ve svém boxu řadí do zástupu. V ostatních soutěžích musí být atleti řazeni způsobem určeným pořadatelem. Po povelu „Připravte se!“ se startér přesvědčí, že žádný atlet se nohou (nebo kteroukoliv částí těla) nedotýká startovní čáry nebo země před ní, a pak závod odstartuje.

Pokud není použita pistole, dělo nebo klakson, startovní signál musí být předem schválen Světovou atletikou.

Bezpečnost

56.7 Pořadatelé závodů v přespolních bězích musí zajistit bezpečnost atletů a činovníků.

Osvěžování a občerstvovací stanice u přespolních běhů

56.8 Voda a další vhodné občerstvení musí být k dispozici na startu a v cíli všech závodů. Při všech závodech musí být v každém kole k dispozici osvěžovací stanice, pokud povětrnostní podmínky takové opatření opodstatňují.

POZN.: Tam, kde to povětrnostní podmínky vyžadují s ohledem na povahu závodu a kondici většiny závodníků, může být voda a osvěžení rozmístěno po trati v kratších intervalech.

Průběh závodu

56.9 Pokud se příslušný vrchní rozhodčí dozví od rozhodčího, úsekového rozhodčího nebo jinak, že atlet opustil vyznačenou trať, a zkrátil si tak předepsanou vzdálenost, musí být diskvalifikován.

Cílový prostor musí být dostatečně široký, aby umožnil několika běžcům běžet vedle sebe, a dostatečně dlouhý, aby byli v cíli odděleni.

Pokud není používána čipová časomíra spolu se záložním systémem (jako např. Videozáznam) pro kontrolu pořadí v cíli, musí být vytvořeny nejvýše 0,70-0,80 m široké cílové koridory („trychtýře“), a to ve vzdálenosti asi 8 až 10 metrů za cílovou čarou. Jakmile jsou atleti v cílovém koridoru, nesmí se navzájem předbíhat. Cílové koridory musí být dlouhé 35-40 m a atleti budou do nich nasměrováni poté, co překročí cílovou čáru. Na konci každého cílového koridoru si činovníci poznamenají startovní číslo/jméno atletů a případně jim odeberou čip.

Cílové koridory by měly mít na koncích, kterými do nich atleti vstupují, pohyblivá lana, aby v případě naplnění koridoru mohlo být přetaženo za posledním atletem další lano, a další atlet, jenž dokončil závod, se mohl zařadit do nového cílového koridoru atd.

Na každé straně cílové čáry budou navíc umístěni rozhodčí a časoměřiči, přičemž se doporučuje, aby za účelem následného řešení protestu nebo odvolání týkajícího se pořadí v cíli byl určen činovník se zařízením pro pořizování videozáznamů (pokud možno s časovačem) a umístěn pár metrů za cílovou čarou a natáčel pořadí, v kterém atleti protínají cílovou čáru.

57 Horské běhy a trailové běhy

Soutěže v horských a trailových bězích se konají na různých typech přírodního terénu (písku, polních cestách, lesních stezkách, jednotlivě vedených pěšinách, sněžných stezkách atd.) a v různém prostředí (hory, lesy, planiny, pouště atd.). Závodní trati jsou vedeny většinou v terénu mimo silnice, pro dosažení nebo propojení tratě jsou však přípustné úseky po zpevněném povrchu (např. Asfaltu, betonu, makadamu atd.), avšak měly by být využívány co nejméně, jejich podíl na celkové délce trati by neměl přesáhnout 25 %.

Trat'

57.1 Celá trať musí být označena tak, aby závodníci v žádné části nemuseli využívat schopnosti orientace v terénu a mohli se po ní snadno pohybovat i nejrychlejší běžci. U horských a trailových běhů není stanoven limit na délku, stoupání nebo klesání a mohou být uspořádány jako okruh, nebo z bodu A do bodu B. Pokud se nejedná o klasické horské běhy, závody obvykle odráží přirozený charakter regionu a jako takové nebývají vedeny v opakujících se stejných okruzích. Závodní trati by měly být přesně změřeny za použití GPS zařízení s tím, že soubor s GPS údaji trati bude k dispozici všem závodníkům.

Bezpečnost, životní prostředí

57.2 Pořadatel soutěže musí zajistit bezpečnost atletů a činovníků. Je třeba respektovat specifické faktory, jako je nadmořská výška, měnící se povětrnostní podmínky a dostupná infrastruktura. Pořadatel soutěže odpovídá za péči o životní prostředí při plánování trati, během soutěže i po jejím skončení. Pořadatel musí zajistit, aby až na výjimky byla v případě nouzového volání kterákoliv část trati dosažitelná do 30 minut.

Vybavení

57.3 U horských a trailových běhů není určeno, že pro jejich absolvování je zapotřebí určitá technika nebo speciální vybavení, jako například horolezecká výstroj. Použití turistických hůlek může být povoleno podle uvážení pořadatele závodu a v propozicích závodu musí být jasně stanoveno, zda je jejich použití povoleno. Pořadatel závodu může doporučit nebo nařídit povinné vybavení, například oděv, větrovku, čelovku, vodu a potraviny odpovídající podmínkám, které je možno očekávat během závodu, jež umožní atletovi vyhnout se krizovým situacím a v případě nehody dát zprávu a v bezpečí vyčkat příchodu pomoci.

Organizace závodu

57.4 Z důvodu bezpečnosti sportovců a s ohledem na zvláštnosti každého závodu zveřejní pořadatel před závodem specifická pravidla závodu, která budou obsahovat minimálně:

- Podrobnosti o odpovědném pořadateli (jméno, kontaktní údaje, které lze použít v případě nouze)
- Program soutěže včetně doby startů, časového limitu, případně času ukončení soutěže
- Podrobné informace o technických parametrech závodu včetně celkové délky, celkového stoupání a klesání, popisu hlavních obtíží na trati a umístění pomocných stanovišť se specifikací, zda jsou podporována nebo ne, a na nich dostupné občerstvení.
- Podrobnou mapu a výškový profil trati
- Kritéria značení trati
- Umístění kontrolních stanovišť a lékařských stanic/stanic pomoci (pokud jsou zřízeny)
- Povolené, doporučené nebo povinné vybavení (pokud je stanoveno)
- Pravidla pro externě poskytovanou pomoc závodníkům včetně osobní podpory na pomocných stanovištích a udávání tempa
- Bezpečnostní pravidla, která je nutno dodržovat
- Sankce a pravidla diskvalifikace

Start

57.5 Horské a trailové běhy mají obvykle hromadný start; běžci mohou také startovat v samostatných kategoriích dle pohlaví nebo věku. Použijí se povely pro běhy delší než 400 m (viz ustanovení TP 16.2.2). V závodech, kterých se účastní velký počet atletů, musí být dána výstražná znamení pět minut, tři minuty a jednu minutu před startem. Lze také přidat odpočítávání 10 sekund před startem.

Tam, kde je trať mimořádně úzká, lze použít starty ve stylu časovky. V takovém případě musí být tento styl startu uveden v propozicích závodu.

Průběh závodu

57.6 Pokud se příslušný vrchní rozhodčí dozví od rozhodčího, úsekového rozhodčího nebo jinak, že atlet:

- opustil vyznačenou trať, a zkrátil si tak předepsanou vzdálenost,
- přijímá jakoukoli formu pomoci jako např. Udávání tempa (pokud to v daném závodě není výslovně povoleno), nebo občerstvení mimo vyznačené stanice pomoci,
- se neřídí ustanoveními propozic daného závodu, musí být diskvalifikován nebo penalizován podle podmínek, které jsou v propozicích uvedeny.

Dokončení závodu

57.7 Pořadatel závodu musí před jeho zahájením informovat závodníky, zda v závodě lze dosáhnout shodného výsledku. Pokud pořadatel závodu nevydá konkrétní pokyny, shodného výsledku může být dosaženo, pokud je na cílové čáře jasně patrný záměr závodníků.

Narušování průběhu závodu

57.8 Pořadatel závodu musí zajistit, aby veřejnost a média (např. běžci či cyklisté s kamerou) nenarušovali průběh závodu, ani neposkytovali nedovolenou pomoc (včetně informování o ostatních běžcích), kterou mají k dispozici pouze oni na základě svého postavení v závodě. Běžci s kamerou by se měli vždy pohybovat za běžci, které natáčejí, a musí být jasně označeni (např. Vestou výrazné barvy), aby bylo možné je odlišit od účastníků závodu a diváků.

Hodnocení horských a trailových běhů

57.9 Povaha horských a trailových běhů je taková, že nejsou stanoveny žádné standardní vzdálenosti ani profily trati. Závody mohou též probíhat formou štafetových běhů, kdy členové družstev běží buď stejně dlouhá kola, nebo různé úseky trati (styl Ekiden).

ITRA klasifikuje závody podle stupně obtížnosti a metoda je založena na „km-úsilí“. Celková hodnota „km-úsilí“ se získá sloučením délky trati s převýšením následovně:

Délka trati: každý 1 km = 1 km-úsilí

Převýšení: každých 100 m vertikálního stoupání = 1 km-úsilí

Například výpočet pro závod na 65 km s převýšením 3500 m je: $65 + 3500/100 =$ úsilí 100 km. Na základě vzdálenosti-úsilí je každý závod zařazen do klasifikace obtížnosti.

Body obtížnosti 1–6:

Vzdálenost-úsilí	obtížnost
0–24	0
25–44	1
45–74	2
75–114	3
115–154	4
155–209	5
210 +	6

Mezinárodní závody

57.10 Mezinárodní a regionální mistrovství by kromě výše uvedených obecných pravidel měly probíhat v souladu s technickými pokyny pro mistrovství světa v horském a trailovém běhu (World Mountain and Trail Running Championships Technical Guidelines). Pro kategorizaci mezinárodních závodů se používá následující terminologie:

- Závod do vrchu – závod s tratí převážně do vrchu, který obvykle netrvá déle než 60 minut
- Klasický závod – závod s tratí nahoru a dolů o délce do 30 km
- Krátký trail – závod nahoru a dolů o délce 30–60 km
- Dlouhý trail – závod nahoru a dolů o délce přes 60 km

Požadavky stanovené pro mistrovství světa v horském a trailovém běhu jsou následující:

Závod	Délka trati	Převýšení	Ideální čas vítěze v mužské kategorii
Dlouhý trail	75–85 km	3500–6000 m	7h45min až 8h15min
Krátký trail	35–45 km	2000–3000 m	3h45min až 4h15min
Klasický – dospělí (nahoru a dolů)	12–15 km	600–900 m	55–60 min
Klasický – junioři (nahoru a dolů)	5–7 km	300–450 m	25–30 min
Do vrchu – dospělí	4–7 km	700–1000 m (průměrný doporučený sklon je přes 10 %)	40–50 min